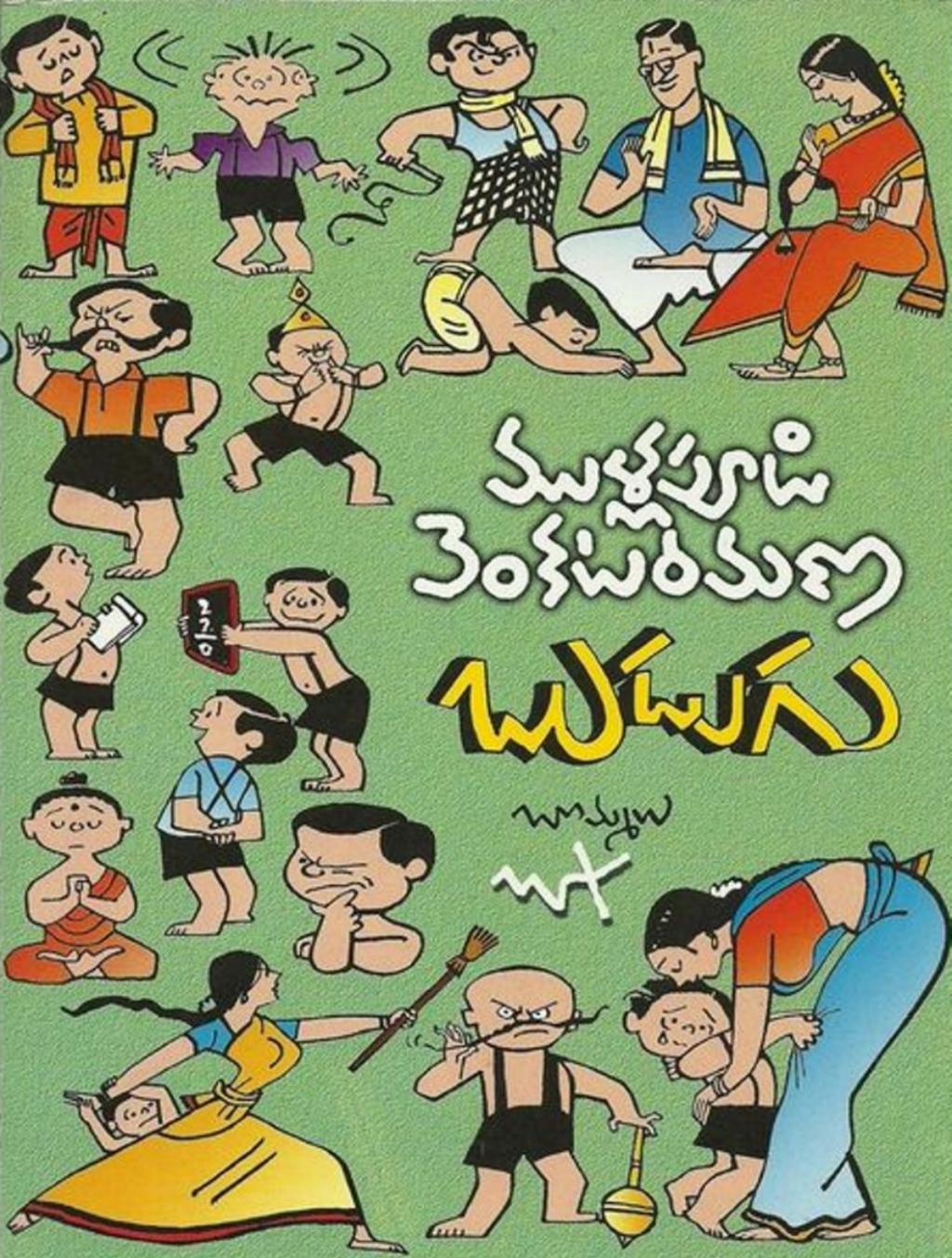

సుఖపూర్వి మోక్షపద్ధతి వ్యాపార

మళ్ళీపూడి తెంకఁరులు

స్టోర్ సర్వస్వం - 3

బొపరుల్చీయం

బుట్టగు

శంకాదికులు : నిష్ఠాయన్ ప్రసాద్

వికాలుంకు ఏజెంప్లిస్ హోస్
బెంగళూరు, 4-1-435 ఇండ్రాంబ్ల్ ప్రైట్
ప్రైవేట్ రూపాంతరం - 500 001.

**MULLAPUDI VENKATA RAMANA SAAHITHEE SARVASWAM - 3
BALARAMANEYYAM -BUDUGU - EDITOR : M.B.S. PRASAD**

ప్రమరణ నెం : 2350/2320 2R
ప్రతులు : 2000
వి.పి.పోచ్. ప్రథమ ముద్రణ : జూన్, 2001
వి.పి.పోచ్. ద్వాతీయ ముద్రణ : జూలై, 2002
వి.పి.పోచ్. తృతీయ ముద్రణ : సెప్టెంబర్, 2003
వి.పి.పోచ్. చతుర్థ ముద్రణ : అక్టోబర్, 2004
వి.పి.పోచ్. పంచమ ముద్రణ : అగష్టు, 2005
ముఖ్యపత్రం, లోపలి బొమ్మలు : **బోస్టన్**

© ముఖ్య పత్రం తెంకటరమణ, చెన్నెల్లు

వెల: రూ.80-00

విడేశాల్లో వెల : శీ 8

ప్రతులకు : విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హస్ట
అబిడ్స్, హైదరాబాదు-500 001.
E-mail: visalaandhraph@yahoo.com
విశాలాంధ్ర బుక్ హస్ట
(అబిడ్స్/సుల్తాన్బజార్) - హైదరాబాదు,
విజయవాడ, విశాఖపట్టణం, కాకినాడ,
గుంటూరు, అనంతపురం, హన్సుకొండ, తిరుపతి.

పోష్యరిక: ఈ పుస్తకంలో ఏ భాగాన్ని కూడా పూర్తిగా గానీ, కొంత గానీ కాపీరైట్ హోల్డ్రెస్/ప్రమరణకర్తల నుండి
ముందుగా రాతమూలకంగా అనుమతి పొందకుండా ఏ రూపంగా వాడుకున్నా కాపీరైట్ చట్టరీత్యా నేరం.

అభ్యర్థాల కూర్చు : ట్రైంలీఫ్స్ సెంచరీ, డిల్స్‌స్టోనగర్, హైదరాబాద్. ఫోన్: 24066986
ముద్రణ : త్రీకంజి రాఫిన్స్, హైదరాబాదు-29. ఫోన్: 23224831/55599831

మన్, మన్ & మన్

“చోర్లు నువ్వు కార్బ్రూలో కథలు బొమ్ములు వేసిపుటు గొట్ట ఉసర యక్క రోటీ నొంటో ప్రస్తుతాలు తెల్పు - గొట్ట కేపాడ్ గాఁ మణ్ణ చీపాయ లేదనో మంచం లేదనో క్రూజ్ లేదనో పగం చమ్ముకూ చోట్లొచిస్తున్న ప్రస్తుతాలు బొమ్ములు ఉంచు - నినిమా త్యై క్రొస్‌వ్రై చోట్లు ప్రస్తుతాలు ఉంచు... దేవీ వైష్ణవ్ సెర్ అంచోరు. బొమ్ము చూసే కాపికి తెలియమండనే ప్రస్తుతాలు లేద ధ్వనిస్ తెలుగుమండి... నాటుపగడం, కొన్సం, చదుంం తెలుగుయింయి... క్రుమంగ బుట్టులు తెలుచుమంయియి... ఏమాజోన్సికి మేయ జురుగుమంయింది...”

ఈ గొప్ప కాఁడయ నూకు చెప్పిన ఒక గొప్ప మనిస్ శ్రీ ఆర్థిక షాస్త్ర యామెతికా - న్యార్ల్ శాంపెన్ కోరు మాఫ్రోన్సో సెలోవ్వొ ఫ్రాఫ్ట్ సంస్థ ఎస్. ఎస్. ఐ. చి. ప్రార్బన్ హాంగ్‌జెస్స్ యక్క (ఫ్లో) కి ఆయు కొన్స్‌ప్లై ప్రోట్కోర్మగా ఏని చేశారు. ఈ నాయగు భూమిలో మంచి ప్రస్తుతాలు అచ్చు తెంపుంచడం. చక్కని మార్గిల్సో రాచిని అఖ్యాయండం - అంతకు లుంచి - అందితి చేతో ఉధిగించడం' - ఆయు పట్టుం.

ఈ నూకోధ్వనులో - తెఱసులో నం. ప్రోట్సం కంపెనీ కాశి ధ్వనిర్ - ఎస్.ఎస్. రోళ్ గారి ఎమెట్టు “శ్రాంపించి గ్రంథించయం” ఒక ధ్వనిమా భూగం. రూపాయికి ఒక ప్రస్తుతం చోట్లును నెపున నీయగు ప్రస్తుతాలు చేశారు. ఊరూరో పట్టూదిగా “శ్రాంపించి” గ్రంథించయి తెలియి - తెల్లించియి - అందం జొన్స్ యామ్ క్యాపిమ్... ధీమ్...

అందులో భూగంగానే చూర్చా రుమ్మిసును ఆయు ఆధించారు - ప్రాప్తోంచారు - చొర్చుని వేళుండి అప్ప చెక్కాధై న్యాఁచుయ తేయించారు - బొమ్ములు వేయించారు. నొ చేప - న్యాఁ దుంచి క్రాఫించి “న్యాఁచే న్యాఁంచి” జోక్క యక్క రొయించి, శ్రుంగ ధ్వని అచ్చు తేయించారు. అది రధి క్రాస్ పుస్తమ్ములు పాంచించి.

ఆయు నూకు కొన్స్ యై జోక్క చెప్పారు - న్యాఁంచారు. అఖ్యాయగా ఆయు కొన్స్ చెప్పుని కొళ్పుని మాఫ్రో చొయ్ ప్రంప్ గానే కాక మంచి లుట్టుయగా ఆధించారు. ఆయునో గుప్పిని ఇదరిపై నూకు నుమురుని త్వుయరోణ్ణు

ఆయు శ్రుంగు శ్రుంగులు జెరుసమంలో ఉన్నారు. తెగే నయము క్లూ ఆయు ఉండోగం అయిపుయి ఉండుమం మాఫ్రం అచ్చేసు. కాగును న్యాఁంచి. అక్కి నించి మాడ ప్రాక్టిక్, ప్రస్తుతాలు పంపుమానే ఖాన్సు.

ఆయు నూకోధై కొండంట నొరుకు క్లూపుక్కో, ప్రైమక్, గోండో చూర్చా రుమ్మియమైన్ మైన్ ముఖ్యమైన్సు.

ముగు తెకపరమణి...

హోస్యమందున అబుణ

అందెవేసిన కరుణ

బుడుగు వెంకటరమణ

ఓ కూనలమాన్మ - ఆరుద్ర

ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ సృష్టించిన పాత్రలన్నిటిలోసూ (అప్పారాపు, దెండు జెల్ల సీత, రాథ-గోపాలం, తీ.శా., కంట్రాక్టర్..) ప్రస్తుతి చెందినది బుడుగు. పైన చెప్పినట్లు ముళ్ళపూడి - బుడుగు వెంకటరమణి. ఇంతటి మహాత్మరమైన పూత సృష్టించిన రమణ “బుడుగు” అంద్రప్రతిక వారప్రతికలో సీరియల్స్గా వచ్చే రోజుల్లో (నవంబరు 56 నుండి ఏప్రిల్ 57) రచయితగా తన పేరు వేసుకోలేదు. చిఫరికి అందరి బలవంతం వల్ల “ఇది రాసు పెట్టేవాడు భానా, బామ్ములు వేసి పెట్టేవాడు భానా” అని వేశారు, అదీ అఖరి సంచికలో.

బొమ్ములు వేసి పెట్టుడమే కాదు - ‘బుడుగు’ సృష్టిలో భాషు పెద్ద పాత వహించారు. 1962 నుండి బుడుగు కార్యాన్ స్ట్రీప్స్ (బుడుగు, ఇరుగిదుగో బుడుగు) రన్ చేయటంలోనే కాదు, ‘బుడుగు’ పుస్తకం కొత్త ఎడిషన్ వచ్చినప్పుడల్లా ‘బుడుగు’ రకరకాలుగా (వాముచిలొ, గోపాలకంప్స్డిలొ, గీశంలా...) present చేస్తూ నిత్యమాతనగా ఉంపడంలోనే కాదు, రమణ కొత్త పదియా గురించి మధుపదుతున్నప్పుడు ముందు బొమ్ము వేసిచ్చి ఇన్స్పీరేషన్ ఇచ్చినది బాపూయే. అందుకే బాపూ వివిధకాలాలలో వేసిన బొమ్ములు సేకరించి యిచ్చిన అనంతస్యరం వాత్మయులు డా॥ విజయమాహన్ రెడ్డికి కృతజ్ఞతలు.

తమాషా ఏమిటంటే, బుడుగు అనేది రమణ చిన్నప్పట ముద్దుపేరు. (వాళ్ళ అక్కారిని బుడిగి అని పిల్చేవారు.) జనంలోకి వచ్చి అర్థశాస్త్ర కావస్తున్నా బుడుగు పాప్యులారీ ఏమాత్రం తగ్గేదనడాసికి తాజా నిదర్శనం - ముళ్ళపూడి సాహితీస్రవస్యారలో మొరటిసంపుటం కథారమణీయం-1 వెలవడగానే అందరూ అడిగినది ‘బుడుగు’ ఎప్పుడు పస్తోందనే! (“రపణ సాహిత్యం అంతా ఒక ఎత్తు. బుడుగు ఒక్కటి రెండెత్తులు” - ఎమ్ముయల్) అందుకే ఏడపసంపుటంగా రావలసిన బుడుగు రెండో అడుగులోనే మాడోసంపుటంగా వచ్చేస్తున్నాడు. ఇలాటి సందర్భాలలో మొట్టమొదటిసారి అంద్రప్రతిక వీళీలో సీరియల్స్గా వచ్చినప్పుడు పెట్టివేరు గుర్తుకు వచ్చుంది. అప్పాడు ఈ రచన పేరు - “బుడుగు, చిమ్ములింపిగు”

బుడుగు రచనకు ఇన్స్పీరేషన్ ‘డెనిస్ ది మెనేన్’ అంటారు. అదే ధోరణిలో బుడుగు గురించిన విశేషాలం చేర్చి ఉండవచ్చు. డెనిస్ తన విశేషాన్ని ఇంకా కొససాగించు రాపలసివచ్చినా బుడుగుకి ఆ అవసరం లేకపోయింది. బుడుగు స్వరూపస్వభావాలు, వాడి భాష, వాడి అలోచనా పద్ధతి తెలుగునాట నాటుకుపోయాయి. అలోచించి చూస్తే బుడుగు విస్తృతి డెనిస్ కంటె ఎక్కువ. మిస్టర్ విల్స్న, మార్గరెట్, బో - లావుపోటి పక్కింటి పినీగారు ముగుడు, సేగాన పెసునాంబ (మార్గరెట్కున్న అపొంబాపం ఈ అమ్మాయికి లేదు పాపం), గుండుదీక్కితులు అమకున్నా బుడుగు పరివారం ఇంకా పెద్దది. భారతియు సమ్మేళనుటంబ వ్యవస్థ లాభాలు బుడుగు పూర్తిగా పొందాడు. కాటటి డెనిస్కి లేని బొమ్ము, బాబాయి బుడుగుకి ఉన్నారు. బాబాయి ద్వారా రౌమాంటిక్ వ్యవహారాలపై కూడా బుడుగు అధిప్రాయాలు తెలిశాయి. అలాగే బొమ్ము ద్వారా సంపదాయం, సంస్కృతి, దేవుడు, అభిమానం, ఆపేక్ష - లాటి విషయాలపై బుడుగు వ్యాఖ్యానించగలిగేదు.

డెనిస్ టీవితలక్కుం కొబాయి అయితే, తెలుగువాతాపరణాలో పుట్టి పెరిగిన బుడుగు లక్కుం జబ్బు తోలడం, చింజన్ డెవార్ కావడం. అలాగే అప్పటిక్ సాహిత్యరంగాన్ని ఏలుతున్న అపరాధపరిశోధక నవలల్లోనీ టిక్స్టేప్పాట్లు, నవ్వే పాపాయిని ఏడపమని బితుమాలే తెలుగు సినిమారంగాలో ఉండే అపహాత్యం - ఏవీ బుడుగు ర్ప్పుటిని దాటిపోలేదు. అప్పటి పట్లలపాలిట గండం అయిన పడమూడో ఎక్కుం గోపి చెప్పిన కథలో కనబదుతుంది.

జగద్విశ్వాతమేన 'భాషమాయర్'ని స్పష్టంచిన మార్క్యోన్ ఒకసారి చెప్పాడు - తన అనుభవాలు, స్పృతుల అనుభవాలు కటించి భాషమాయర్ ని తమాచు చేశాయని. బుడుగు రాయుడానికి ఇన్స్పీరేషన్ తన బొల్గం నుండి తీసుకున్నానని రఘు అంధ్రజ్యోతి ఇంబర్యూలో అన్నారు. బాపు మేనల్లడు, దరిమిలు అల్లడు అయిన రంగారావు చేసిన అల్లరి కూడా పాత్ర స్పష్టికి దోహదపడిందని నందూరి రామమోహన్ రావుగారు ఒక ఇంబర్యూలో అన్నారు.

భాషమాయర్ చేత పిల్లలభాషై మాటల్లడించాడు మార్క్యోన్. ఫాకల్ బెఫిన్, జిమల చేత కూడా వారివారి భాషాలను మాటల్లడించాడు. బుడుగు అసలు, సిసలు తెలుగుపాత్ర కాబట్టి తన భావాలను తెలుగులో, తన తయారుచేసుకున్న పరిశాలంతో వ్యక్తికించాడు. ఆ భాషలో మాటల్లడడం, రాయుడం ప్యాషన్ అయ్యటంత పాలిక చెప్పాలంటే బాపులా పంకరచేంకరగా అక్కరాలు రాప్టేనే అందం అనుకున్ని (గొప్పగా ఆ జాగ్రాను తయారుచేశాడు రఘు).

"నా చిన్నతనంలో నన్ను బుడుగు అని పిలిచేవాళ్లు. నా చిన్నప్పటి జ్ఞాపకాలు, పెద్దయ్యాక ఎదురైన అనుభవాలు కిటికేతే బుడుగు అయింది. నా బాల్యాన్ని ద్వ్యాప్తిలో ఉంచుకుని భాషతో తయాచాలు చేశాము. నా చిన్నతనం అనుభవాలు గురించి ప్రాయుషచ్ఛిని తెలియడానికి నాకు చాలా సంపత్యరాలు పట్టింది. "ఎన్నో ది మెన్నెనో" కామిక్స్ కూడా నాకు ఇన్స్పీరేషన్ కిలిగించాయి. బుడుగులాంటి పిల్లలు కూడా చాలామంది నాకు తెలుసు." (రఘు ఇంబర్యూ అంధ్రజ్యోతి డైలీ 27-6-1994)

బుడుగు తల్లిరంపులు రాథ, గోపాలం 'రాధాగోపాలం' కథల్లో ముందే కనబడతారు (1954). కుమారసంభవం పేర బుడుగు ఉధృతం కూడా అక్కడ కనబడుతుంది. 'బుడుగు చిన్నులిండుగు' వేళకు బుడుగుకి ఏడైళ్లు పచ్చేశాయి. ఒక ప్రస్తుకనికి కథానాయకుడు కాగలిగినంత stature వచ్చిసింది. పుస్టకంలోని విషయమంతా ఏడైళ్లపిల్లవాడు శంకో పిల్లాణ్ణి కూచోబెట్టి చెఱుతున్నట్టు సాగుతుంది. ఆ చెప్పడంలో కూడా 'త్వమేవాహం' అయిపోతూ ఉంటాడు బుడుగు. 'సున్మా' ఉత్తిపుణ్యానికి మేష్టరు గిల్టేసేడని ఏడైప్పే 'మా' భామ్యా, మేష్టరు పోటూడుకుంటారంటాడు. అలాడైనుని 'సుప్పు' గోపాలం కొడుకిచి గదూరా అని అడిగేరంటాడు. మళ్ళీ third person లోకి వెల్లి చిన్నబూచాడు బుడుగు అంత కూడా లేదంటాడు. డిక్కేవాడి కథల్లో కథనం సడన్ నా first person మండి third person లోకి వచ్చేస్తుంది. కాస్పేపటి నా వెనకాతలే' అంటూ first person లోకి వచ్చేస్తుంది. 'విక్రమార్చుని సింపోసనం మార్చు...' కథల్లో 'పాసార్తి' (ఆ కథలను రఘు ఎన్. పార్షాసారది చేరుతో రాశారు) చెప్పాడు' అని పాత్రులతో అనిపించినట్టు అలాడైను 'గ్రుహ దగ్గరకేనా, మా బాటాయి చెప్పులై' అనేస్తాడు మాంత్రికుడితో. లాంతరు ముందు గోకి 'అరె కథ ప్రకారం నువ్వు ముందు రాకూడదు పో' అని ఉంగరం గోకుతాడు - బుడుగునంద లూరలో చీమ ఒక కథ చెప్పబోయి మరోటి చెప్పే నాలుక కరుచుకున్నట్లు. ఇన్ని గమ్మత్తులు చేసినా చదివేపాడికి ఏ మాత్రం గిందరోళం లేకుండా బుడుగు చెప్పే కథ అర్థమవుతుంది.

కథ చెప్పడంలో ఆ పాత్రులన్నీ మనకు ముందే తెలుసున్నట్టు చెఱుతాడు బుడుగు - 'పాడు లేదూ...' అంటూ. Narrationలో కాస్ట ముందూ వెనకా అయిప్పుడు మనం confuse కాకుండా 'ముందస్తు..!' అంటూ sequence మనకు విశదికిస్తాడు. Format తప్పినప్పుడు వెంటనే సపంచుకుంటాడు - 'అలాడైను ఒచిన్సుపిల్లాడు. వాడు అనగనగా ఉన్నాడు' అంటూ. వర్ణనలు పెద్దగా అక్కర్లేకుండా 'ఇలా నవ్వేసి' అని మన imagination కే వదిలేస్తాడు చాలా వాటిని.

ఆ కుర్రాడికి గానీ ఆ కథనాన్ని గ్రింథష్టం చేసినవాలికి గాని వ్యాకరణం గురించి చెప్పే పట్టింపు లేదు. ఎలా మాటల్లాడ్చో అలాగే రాసుకపోవడం జరిగింది. పోచైర్యపడిపోవడం, స్తానం... ఇలా ఎన్నో. లెక్కలోనూ అంత స్టోగు కాదు - ప్టారీ, యేడు, వందా.. అంటూ సాగుతుంది అంకెల వరస. పెద్ద పెద్ద పదాలు ఉపయోగించక తప్పిచేట ఉపయోగించేశేడు - అర్థం తెలియకపోయునా! కానీ నిజాయితీపరుదు కాబట్టి, source చెప్పేశాడు (పాథారణంగా బాటాయే). నాకు అర్థం తెలీదనుకో అనీ ఒచ్చేసుకున్నాడు కూడా. 'ఫలితం; కారణం' చీటి తేడాలు తెలియవు పాపం. 'అనుమానం-అపమానం' మర్యాద మేలప్రాపించం బాధ ఒకటి.

ఇలాచి పిల్లవాడి memoirs రాసేటప్పదు కథ ఎలా సాగుతుంది? కథ లేవప్పదు ఒకదాని తర్వాత మరోకటి రింకు చేసుకుంటూ అనేక విషయాలు రాయడం కష్టమైనా రమణ ఆ ఫీటు అప్పలిగా చేశారు. బుదుగు కవర్ చేసిన బాపిక్స్ వరుసగా చూసుకుంటే - [ప్రేమేటు చెప్పుడం, బోడిగుండు, నిజం చెప్పుడం, రహించడం, డబ్బులు సంపాదించడం, వాళ్లనాన్ని మేనేజరు, సంక్రాంతి, అల్లరి, అస్యాబాసం, మైదాను ప్రయాణం, పెద్దవాళ్లతో కమ్మొన్సెప్స్ న్యూప్, చిన్సుపోయిలను ఎలా పెంచాలి, బాబాయిలకు పోల్పు చేరుడర, సినిమాపూర్ణింగు, దిచ్చెక్స్, ఎలక్ట్రన్ వాడు, బడి ఎగ్గచ్చెందుకు సలహోలు, కొత్త సంపత్తిరం, అలాట్, బల్లో పడిపోవడం - వీటన్నిటీ గురంచి చెబుతూ బుదుగు ఎంతో విజ్ఞానాన్ని అందిస్తాడు - తన లోకం గురించి, దానిలో ఉన్న మనమ్ముల గురించి.

బుదుగు కళద్వారా పెద్దవాళ్లు అంత glamourousగా కనబడరు. వాళ్లు పొపోక్రాట్లు. బుదుగు తేసు గురించి కూడా అబద్ధాలు చెప్పారు. నిజం చెప్పడానికి వేళాపాలా ఉండాలంటారు. అలీసెంగా నిజం చెప్పారు. ఏం చెప్పాలో గ్యాపకం రాకపోతే ఏడిశాపు అంటారు. తాము చిన్సుప్పదు బల్లోకి వెళ్లి అవశ్యపడినా పెద్దయూక్ పిల్లల్ని బడికి వెళ్లమని నసపడతారు. అల్లరి చేస్తే తిడతారు. చెయ్యడం మాన్స్ట్రో కంగారు పడతారు. ఎవరెనా వచ్చినప్పదు తామనుమాట నిరూపించుకోవడానికి అల్లరి చేయమని ఒత్తిచేసారు. పిల్లల్ని ముద్దు పెట్టుకుని బుగ్గలు ఎగించేసారు. మరీ చిన్సుపిల్లల ఉంగా ఉంగా (ఉంగా ఉంగాల కథ రాసిపెట్టినవాడు సందూరి రామమోహనరావు) తెలుగులో అర్థం చేసుకోలేరు. సినిమాపెద్దవాళ్లు మరీ అన్యాయం, నవ్వేవాణ్ణి విడవమంటారు.

అందరు చిన్సుపిల్లలగానే బుదుగు కూడా ఎదగడానికి తోందరపడతాడు. తన చిన్సుపిల్లవాడు కౌదన్న ఇగ్గో ఉంది. తన వయస్సు ఎక్కువ చేసి చెప్పున బాబాయి 'చెప్పు' బుదుగు ర్ఘస్టోలో. (వాళ్ల నాన్న ర్ఘస్టో మరోలా ఉంది. బుదుగుని 'అడ్డబాభాయి' అని తిడతాడు.) పెద్దవాళ్లయినదున గ్యాపకం తస్సిపోతోందన్న confession ఒకటి పోగా. పెద్దవాళ్లు ఏడవరు కాటటి ఏడవకూడదన్న అవగాహన, చిన్సుపిల్లవాడనుకుని పెద్దబు ముద్దుముర్దుగా మాటల్లాడేతే చికాకు, అన్ని ఉన్నాయి. కాస్త బడాయి కూడా ఉంది. 'నాన్నాంతటి వాడు వాడూ, నా అంతవాడు నేడు', పదిరోచాల సెలవులికి వెళ్తే మైదాను వాళ్లది అయిపోతుంది. టోప్పుప్పదు చిన్సుపాడీ ఉంటే లాభాలు కూడా తెలుసు బుదుగుకి. నెత్తింది దేవుండంటాడు కాటటి కొట్టుకూడదని పాయంటు లేవెనెత్తుతాడు. దాంతో బాటు పిల్లల బాధ్యత కూడా తెలుసు - అలీసెంగా నిజం చెప్పుకూడదని అలా చేస్తే అబద్ధం చెప్పినట్టే అన్న స్పృఖ కూడా ఉంది.

కానీ కొన్ని విషయాల్లో పాపం బుదుగు ఎంతో కన్పుచ్చాక్ అవుతాడు. అమ్మాయి ముందుకో జడా, వెనక్కు జడా వేసుకుంటే పస్తోండో, పశ్టోండో ఎలా తెలుస్తుదిది? గుండుకి 'మైదాను క్రాపిగుపొపు' ఎందుకు చేయరు? మేలుకున్నప్పదు తిట్టిన పెద్దాళ్లకు తన విద్రహితున్నప్పదు ఎందుకు ముద్దొస్తాడు? జట్టు దుర్ఘుకోపోతే తన బాగుండడు. అమ్మ బాగుంటుంది. (అమ్మంటే బుదుగుకి వర్షిష్ట) ఏం? పాలిచ్చే జంతుపులు అయిదు చెప్పాలంటే అందుకో మూడు అపులంటే నష్టమేమిటి?

ఇంత లోకం చూసినవాడికి ప్రపచనాలు ఇచ్చే పాక్కు సహజంగానే ప్రాప్తిస్తుంది. అందుకే అంటాడు - 'ఈ పెరపంచకంలో ప్రేమేటు లేకుండా మనికి యేం రారు గడా మరీ' అని. అంతేకాదు బోల్లు విసుర్రు విసరుతాడు - 'దమ్మిడిలే కాట్టగా చలామణి అప్పతున్నాయి' (1957 నాటి inflation పై), 'ఓటేస్టే జబకా తోలుకోపడమే' (రాజులియ నాయకులపై), 'డాన్స్ అంటే పరగుపెట్టడమే' (సినిమాడాన్సులపై), 'పోరోయిన్ని ఏడిపించకూడదని హోర్స్ పాట మానేస్తాడు' (సినిమాపాటులపై), 'పేమించడం అంటే ఎవరికి తెల్లదు అని నాన్న అన్నాడు' (ప్రేమ అనే చుస్తిరియిష్ థింగ్ పై). భయానికి, దైర్యానికి ఇచ్చే నిర్వచనం సందర్భం బట్టి మారుతూంటుంది. సహజమే కదా! అలాడేను కథకు anti-climax యిన్ని, 'ఏం చేసినా లాభం లేదులే, కష్టపడే బల్లోకి పోయి గఱగటా చదివేసుకోమని సలహో యిస్తాడు.

అయితే ఇవన్నీ చెప్పడానికి బుదుగు తనకొచ్చిన భాష ఉపయాగించాడు. కొన్ని చోల్లు కొన్ని మాటలను అలాగే literal meaning లో వాడేశాడు పాపం. 'లాపుపోయి బామ్మ పెనకేసుకు రాపడం', నా 'మెహం' లా ఉండడం, బాబాయి 'పరస', తోకలాగితే కుక్క కరపడం, 'బోడి' నిజం, 'మా' అమ్మ కదూ, మా నాన్న కదూ',

పోరా అంటే పోమరా అవడం', నిజం ఊరు - అబద్రం ఊరు, 'అర్టికెక్కిట్టు', 'పోష్టర్స్పడి, పోయీసి లేవడం - ఇలాచివి. కొన్ని చోట్ల మాటలు jumble అయిపోయాయి - కలటకర్, తమడి, పెరపెంచకం, సంకురాతిరి, పుట్టార్డడం, అయిసుపూర్మి, డైరెట్టర్, ఎలప్పును, అష్టరాబాసం. ఎలా ఉపరించాడో అలాగే చెప్పాడు - బూడుసురైలు, స్పంబం, బుడుబుడకలవాడు, సిగర్చులు, అగరెత్తులు, గ్రుపా, కులో, వింజను. భాషుతో కొన్ని విహాత్తు ప్రయోగాలు చేశాడు కూడా - అబద్రాలు చేయడం, డబ్బులు తెచ్చుకోవడం, ఏడకుండా, సడ్డిమీద చంపడం, ఒంచో బాఫుండరేడవడం రావడం, వేగికేపోతున్నడం, మనచేత నిజం చెప్పడం, పెళ్ళడాతపూరాలెండి, సినిమావాడులారా. బుడుగు కాయిన్ చేసిన జాటర్డమార్ల సంగతి చెప్పనే అక్కర్దేదు.

బాల్యాన్ని ఇంత అందంగా చిత్రికరించిన రమణ బాల్యం ఎలా గడిచిందో చూడచోతే - రమణ పూర్తికులు బరంపురం వాళ్ళయునా ఆయన కథ ధచిశేశ్వరంలోనే ప్రారంభమయింది. తండ్రి శ్రీ సింహాపలం గోదావరి అవకట్టి అఫీసరో అధికారి. గోదావరి బడ్డున మేడ. రేపులో పేర్ల మేడంత దర్శాతు ఇది. ఇణ్ణంతా వచ్చేపోయే బందుజనులతో కోలాపూలంగా ఉండేది. ఒక అమ్మాయి తర్వాత రమణ జననం. 1931 జూన్ 28వం. (కర్కుగా చెప్పాలంకే 28 తేల్వారుమామున, అంటే 29 early hours అన్నమాట. కానీ అభిమానులు రమణ పుట్టిన రోజును జూన్ 28నే జరుపుంచున్నారు.) తండ్రి పూర్వారణలో కుటుంబం రోద్దున పడ్డలుయింది. రమణ తల్లి సాహసం చేసి మద్రాసు వచ్చేశారు. ప్రాథమిక విద్య అక్కుబాపల వద్ద మద్రాసలో P.S. హౌస్పూలలో 5, 6 తరగతులు చదివారు రమణ. 7, 8 వీరేశంగం కౌస్కూలు (రాజుమండ్రి) తర్వాత ఎస్పెన్సీ అన్సర్వ్ దాకా కేసిమ్మాలు.

ఫీట్స్టారంలో ఉన్నప్పుడే డిబేల్లలోను, వ్యాసరచన పోటీలోను పాలోనటం అలవాటయింది రమణకు. లెక్కల్లో చాలా ప్రతిభ కనబరచేవారు. 1945లో 'బాల్ల'లో కథ పడింది - 'అమ్మమాట వినకపోతే' అని - పద్మాలు అల్లడం పోటీ అయింది. ముఖ్యపూడి వెంకటరావు (అదీ అయన అసలు పేరు) పేరుతో రాసిన బాలశతకం పద్మాలు 'బాల్ల'లో పడ్డాయి. ఆ ఉత్సాహంతోనే 'ఉదుభాస' అనే వ్రాతపత్రిక ప్రారంభించి ఎడిరఱయిపోయారు. ప్రతికకు అర్థిక స్తోమత రాపడానికి మిత్రులతో కిసిపి ఒక ప్రదర్శన ఏర్పాటు చేశారు. ఆ డబ్బుతో సైంపోయిల్ మిషన్ కొన్నారు. పత్రికకు రమణ ఎడిరఱయితే, బాపు బోమ్మలు. మండిక కామశాస్త్రి ప్రాయస్కాదు.

చదువు వెకషెట్టుకుండానే రపణ అటల్లోను, నాటకాల్లోను పాల్గొనేవారు. చంపుగుప్ప నాటకంలో చాణక్య వేషం వేసిన రపణ పోను పోను స్టేటి ఫియర్ అలవర్పుకున్నారేమో! స్వాల్యం చదువు సాగించడానికి నాలగయిదుచ్చు బూపున్న చెప్పసాగెరు. అర్థిక కారణాల పల్ల 1947లో పదవోయేటి ఎప్పటింటో చదువు అసిన రమణకు కనపడిన ప్రతి పుస్తకం చదివి సంపాదించిన భూనమే పెట్టబడి. ఎస్పెన్సీ తర్వాత లేడెమో ఇంజినిరింగ్ చదివేరు. ఆ తర్వాత అనేక చిన్నా, చితకా ఉద్యోగాలు చేశారు, 1954లో అంధ్రప్రతిక దెయిలీలో సబ్సిటిటర్గా చేరేపరకు.

అంధ్రప్రతికలో ఉద్యోగం చేస్తుండగానే 'బుడుగు' రచించడం జరిగింది. బల్లో పడిపోవడానికి అల్లరి మానేయాలని బుడుగు నిశ్చయించుకోవడంతో (24.4.57) సీరియల్ ఆపేశాక, నాలుగేళ్ళకు 'పురేయ్, మళ్లీ నేనే!' అంటూ బుడుగు పునర్రథ్యానం ప్రసాదించారు రమణ. అందుకే గోపాణం, రాధ గురించి re-introduction కనబడుతుంది. ఈ పాటికి బుడుగు తెలివిమీరాడు. 'సితా లేదు, పీతా లేదు' అంటాడు. సత్యభాము కృష్ణుడికి ప్రెవేటు చెయ్యతుందని తెలుపుకుంటాడు. అణ్ణుత్తుచ్చుయం గురించి, మేఘర్షి జీతాల గురించి ముచ్చటిస్తాడు. కొత్త ఎందిపాటల్లో ఎంటి 'శ్రీమతి వెంకి' అయిపోయిందని అన్నారా బుడుగును వెలెత్తి చూపసియకుండా అంతకు చించి బుడుగును కొసాగాడియశేషు రమణ. కానీ సినిమాలోకి పచ్చక బుడుగుని తెరకు లాక్కుచ్చారు 'అందూలరాముడు'తో. 'బుడుగు' టీవీ సినిమాలో తీవ్వాడునే ప్రయత్నాలు సాంకేతిక కారణాల పల్ల సాగలేదు.

పీల్లల హృదయాలను ఇంతగా అర్థం చేసేకున్నపూరు కాబట్టే బాపు-రమణలు తమ సినిమాల్లో పీల్లలకు పెద్దపాతలిచ్చారు. ('బాలరాజ కథ' వంటి పూర్తి బాలల చిత్రం సంగతి సారేసి.) వారి సినిమాల్లో పీల్లలు పెద్దతరపోగా మాట్లాడి చికాకు తెప్పించుండా పోయా, అతి సాంజంగా ఉండి మనకు తట్టుయులవుతారు. 'ముత్తుయులముగ్గు', 'మిస్టర్ పెళ్లం' సినిమాలు గుర్తుకుగానే వాటిలో బాలపాతలూ గుర్తుకు వస్తాయి. చిన్నపీల్లల

మీద మక్కువతోనే అంద్రప్రదేశ్ రాష్ట్రప్రభుత్వం కోసం విడియోపాలాయ 1987లో తీసిపెట్టారు. ప్రచారానికి, పదవులకు దూరంగా ఉండి రమణ 1990లో చిల్డ్రన్ ఫిలిం సొసైటీ ఎక్సిక్యూటివ్ కమిటీ సభ్యులుగా ఉండడానికి అంగికరించడం, 1992లో భాలల అకాడమి పక్కన ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం ఇచ్చిన 'బాలబంధు' బిరుదు స్వీకరించడం పిల్లలంచే ఇష్టంతోనే.

ఇటీవల 7వ తరగతి పార్యాప్తప్రాల తెక్కిన 'బుదుగు' ఇష్టటికీ, ఎప్పటికీ మనదరికి కాదు, రమణకూ అభిమాన రచనే. తన అభిమాన సప్ట్క్ల్యూ - [ప్రేమ (బాచాయి), సినిమా (డైరెక్టరు), రాజకీయం (ఎంప్లైమెంటు), అప్పులు (డిక్షేషన్ వాడు అప్పులు భయంతోనే vanishing trick చేస్తాడు] అన్నటికీ 'బుదుగు'లో చోటివ్వారు. ఈ సంకలనంపై, ఈ వ్యాసంపై పారకులు తమ అభిప్రాయాలను తెలిపితే రచయిత (No.4, Greenways Road Extn., Raja Annamalaipuram, Chennai - 600 028 ఫోన్ నెం. 4937109), సంపాదకుడు (Flat No.502, Siri Enclave, 8-3-960, Srinagar Colony, Hyderabad 500 073, Ph: 3743567) అనందిస్తారు.

బుదుగు వంటి చిరంజీవికి, ఆ చిరంజీవిని సృష్టించిన సాహితీ చిరంజీవికి లభించిన అర్థద్దన అశిర్వారం ఒకటుంది. అది ఆక్షరాశిర్వారం. పెద్దలను హిన్నలు అనుకరించారంచే అది సప్పాజం. కనీ బుదుగు విషయంలో రమణ మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రి గారి వంటి మహామహాలనే ముగ్గులను చేసి తపసు అనుకరింపజేసుకున్నారన్నది ఈ క్రింది ఆక్షరాల సాక్షీగా సత్యా! "నేనూ - నా కతలు" అనే కథా ప్రారంభానికి రామకృష్ణశాస్త్రి గారు ఎంకున్నది బుదుగు భాష. 'అయినంతటివారు రమణగారిని కొంత అనుకరించారంచే అది వాత్సల్యంతో కాగితం మీద పెట్టిన దీపేను' అంటారు అరుదు. పీరిక ముగింపుకి ఆ కథారంభం కంటే తగినది ఏముంటుంది?

"అనగనగా -

ఒక ఊట్లో, మా ఇల్లు వుండేది, లంకంత ఇల్లు -

ఆ ఇంట్లో రాచ్చేసులు, ఏరి-

వాళ్లు ఇంట్లో ఉండరు. ఎప్పుడూ ద్వార్డైపటి, కాకుల్లగా అల్లరి చేస్తుంటామని అమ్మ తిడుతుందా -

అమ్మకు బోలెదు పని. చెంబులూ తప్పాలూలూ, అమ్మకు అందకుండా పరుగెత్తుతూంటాయి. కొడితే సొట్టబోలాయని అమ్మ వాళ్లను కొట్టదు.

నన్నా కొట్టదు. కొడితే పటకచెల్లం పెట్టాలిగా!

ఉప్పు, ఉప్పు - అంటే పిప్పరమెంట్లు, భిస్కోతులూ -

అన్నీ తింటే - అన్నం ఎందుకూ?

తినకపోతే, మామ్మ కత చెప్పురుగా -

మామ్మంటే, వాళ్ల సుబ్బులు లేదూ, వాళ్ల నాన్న అమ్మ అని కేకలేస్తూంటాడే, అయిన అమ్మ!

సుబ్బులే వాళ్ల మామ్మనే నాక్కుడా తాయిల్లం పెట్టింది.

- సుబ్బులు గారి మామ్మకే కట్ట లేపు. అంటే మనం కనబడంట! ఏన్ని కథలు చెప్పింది, ఏమో నాకు రక్కలోచ్చు యొచిటి-

ఒక్కటొచ్చు అంతే. మామ్మ చెప్పిపచ్చన్నీ గ్యాపకం వున్నాయా! గ్యాపకం వుంటే, మళ్లీ చెబుతానా? నేనేం మామ్మనా, కట్ట మూసుకని నిద్రలోతుంటే కతలన్నీ వచ్చేస్తాయి. నాతో మాట్టడవు. వాళ్లతో వాళ్ల ఆదుకుంటారు.

ఇదీ, కథ! అంటే నా కథ!

- ఎమ్మీయుస్ ప్రసాద్

మళ్లీడు తెంకింగ్ మళ్

స్టోర్ స్టోర్స్

మెదిని నంపుఁఁం : కథారుటీయం-I

రూ.

150-00

సీతాకశ్యామం, ఇద్దరుమ్మాయిలూ - ముగ్గురబ్బాయిలూ,

జనతా ఎక్స్‌ప్రైస్, రాజకీయ బేతాళ పంచవింశతి - ఇతర కథలు.

రంపు సంపుఁఁం : కథారుటీయం-II

150-00

బుణానందలహరి, కానుక, రాధాగోపాలం, సాఙ్కీ,

ఆకాలీ - ఆనందరావు, విమానం కథ - ఇతర కథలు.

మోడి నంపుఁఁం : బౌరుటీయం - ఐషుగు

80-00

నీస్కా నంపుఁఁం : కథంయరుటీయం-I

150-00

నవ్వితే నవ్వండి, పీరికలు, వ్యాసాలూ, ఇతర రచనలు.

ఇందు నంపుఁఁం : కథంయరుటీయం-II

150-00

గిరిశం లెక్కర్లు, కృష్ణలీలలు, వ్యాసాలు, ఇతర రచనలు.

బొట నంపుఁఁం : భిన్నరుటీయం-II

150-00

కథానాయకుని కథ (అక్కినేని నాగేశ్వరరావు జీవితచరిత్ర),

చలనచిత్ర ప్రముఖులపై వ్యాసాలు.

అదు నంపుఁఁం : భిన్నరుటీయం-II

150-00

చలన చిత్ర ప్రముఖులపై వ్యాసాలు, స్వదేశీ-విదేశీ చిత్రాల సమీక్షలు,

విక్రమార్పుని మార్పు సింహసనం కథలు,

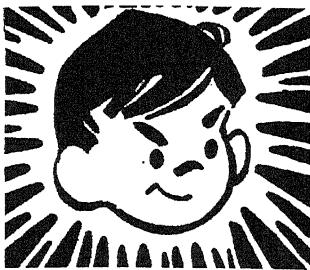
క్రూరు....

ఏచిందు నంపుఁఁం : అమరాదుటీయం

ఎనబై రోజుల్లో భూప్రదక్షిణ, పిటి 109.

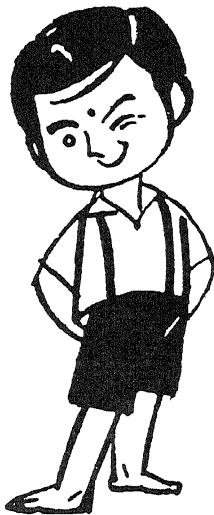
ప్రతులకు : **విశాలాంద్రు పట్టపింగ్ హాస్ట్, విజ్ఞాన భవన్, అబిడ్స్, ప్రాదురాబాదు-1.**

విశాలాంద్రు బుక్ హాస్ట్, ప్రాదురాబాదు (సుల్తాన్బజార్, అబిడ్స్), విజయవాడ,
అనంతపురం, విశాఖపట్నం, హన్సుకొండ, గుంటూరు, తిరుపతి, కాకినాడ.

ఇదుగు! చిమ్మలపేడుగు

ఈ చొమ్మ నేను.

నా పేరు బుదుగు. ఇంకో పేరు పిడుగు. మా బామ్మ హోరి పిడుగా అంటుంది. అందుకు.

ఇంకో అస్సులు పేరుంది. ఇప్పుడు చెప్పడానికి తైల్చుములేదు. అది చాలా పొడుగు. కావాలిస్తే మా నాన్నని అడుగుగు.

అగో మా నాన్న. మా నాన్నకి నేను కొడుకు. మా నాన్న నాకు గోడుగు. ఇలా అని కొత్త ప్రెవేటు మేష్టర్లు చెప్పాడు. వీడు మంచివాడు కాడు. అంటే చెడ్డవాడు. అసలు వీడే కాడు. ఈ ప్రెవేటు మాప్టర్లు అందరూ అంతే. చిన్నపిల్లలకి చదువు చెప్పడంరాదు. పైగా సాంటపిక్కలు తీస్తానంటారు. ఈడుకి తగని లెక్కలు చెయ్యమంటారు.

ఆ లెక్కలు చూసి బామ్మ కూడా అమ్మ భాబోయ్ అనేసింది. (బామ్మకి అ ఆ లు కూడా చాగా రావుట). అంటేనేం మళ్ళీ మేష్టర్లోస్తే రండి బాబూ అని చాపేస్తుంది.

అలుసు అంటే ఇవే. (ఈమాట బామ్మ చెప్పింది.). ఈ మాప్టర్లు అలుసు తీసుకున్నాడు. తీసుకుని నన్ను తిడుతున్నాడు. నేనేం చిన్నవాడినా లేకపోతే చితకవాడినా! (నాన్న సిగరెట్లు చాలా కాలిస్తే బామ్మ చిన్నవాడివా చితకవాడివా అంటుందిలే).

ఇప్పుడ్చు దే ఏడో ఏడు నాకు. ఏడాదినుంచీ ఈ మేష్టర్లు నాకోసం వస్తున్నారు, ఒకడి తరవాత ఒకడు. వీడు పదోవాడు కాబోలు, అందరూ నన్ను డబాయించడమే. ముందర చాక్ లెట్లు తెస్తారు. ఒక్కడూ పకోడిలు తేడు. పైగా ఆ చాక్ లెట్లు ఇచ్చినందుకు లెక్కలు చేసి పెట్టుమంటాడు. వాడు పది ఇస్తే (ఉత్తది ఒకబో రెండో తెస్తాడు). నేను రెండు తీంటే.....నీను వుంటాయి అంటాడు. నేను ఏదో చెప్పుతా. రెండు రోజులయ్యాకా, తిట్టుతాడు. నేను చిన్నవాడినా లేకపోతే చితకవాడినా. మేష్టర్లంతవాడు, నా అంత వాడు నేడు. ఆ సంగతి చెప్పుతానా..... వాడు ఒకలా మొహం

పెడతాడు. ఉత్తినే నన్ను కోప్పడి.....ఆనకేమో నేను మాడకుండా నాన్నకి పితూరి చెప్పకుంటాడు.

ఎందుకు చెప్పాలి! అందుకే నేను తరవాత కోప్పడేస్తాను. ఆ మేష్టరు ఇంక రాడు. తరవాత ఇంకో కొత్తవాడు.

మళ్ళీ నాన్న నన్ను కోప్పడతాడు. రాడీ రాస్‌గ్లో అటాడు. మేష్టరు మాటలే అందరూ వింటారు.

అమ్మ నన్ను పోకిరి వెధవా అంటుంది. ఒక్కసారి వెధవకానా అంటుంది. బామ్మ ఆరి పిడుగా అంటుంది. బామ్మ మంచిది.

నా అంతవాడు నేడు. నన్ను ఎవరూ తీటుకూడదు. కొట్టుకూడదు. కొట్టితే పాపం, అసలు నేను చిన్నవాడిని, నా నెత్తిమీద దేముడుంటాడు. నన్ను కొట్టితే వాళ్ళే కొట్టడం అన్నమాట.

నేను నిరెఖంగా పెద్దవాడై అనుక్కో. అందుకని కొట్టొచ్చు. ఐతే, వాళ్ళే నన్ను కుర్ర కుంక అంటారుగా. అందుకనే నన్ను కొట్టుకూడదు, ఇదే నా అభిప్రాయం.

ఈ మాట బాబాయి నేర్చాడు. బాబాయి దగ్గర ఇవి చాలా ఉన్నాయి.

నా చదువు సమస్యలు. సమస్య అంటే కొత్త ప్రెవేటు మేష్టర్లు తేవడం. ఎవడూ రానంటున్నాడట. అసలు ఇప్పుడు చదువూ సంధ్యా వద్ద అంటాడు బాబాయి.

ఇది బాబాయి అభిప్రాయం. బాబాయి సంధ్యవార్షాదు. నాన్నకూడా. బామ్మ రోజు గంజి వార్ష్యటుంది.

బాబాయి మాట ఎవరూ వినరు. ఏడిశావు భో అంటారు. వాళ్ల కాలేజిలో ఓ అమ్మాయి ఉంది. ఘరవాలేదు బాగానే ఉంటుండుకో. అది ఒక్కటే బాబాయి మాట వింటుంది. యస్ అంటుంది. యస్ అంటే ఇంగ్లీషు అన్నమాట. నాకు ఇంగ్లీషు ఇంకా బాగా రాడు. అయినా ఆ మాటలకి అర్థాలున్నాయట. ఎందుకుండవు? తెలియాలి అంతే. నాకు కోపం వస్తే జాటర్ డమాల్ అంటాను.

అది ఎవరికీ తెలియదు. నేను అలా అంటే నాన్న జడ్డివెధవా అంటాడు. ఆ మాటకి అసలు ఆర్థం లేదంటాడు. ఎందుకు లేదు? ఉంటుంది. తెలియాలి, అంతే. జాటర్ డమాల్ అంటే ఆర్థం లేదూ అని ఆర్థం అన్నమాట.

ఇది ఒక్క ప్రెవేటు మేష్టరుకే తెలుసు. ఆ మేష్టరుకి నేనేంచెప్పినా తెలుస్తుంది. తెలివిగల వాడన్నమాట. అందుకే నాడగిరి మానేశాడు.

ఇప్పుడు కొత్తవాడు. వీడు మహాయతే ఫదిరోజు లంటాడేమోలే. చిన్నపిల్లల్ని (నేను కాదనుకో. నేను పెద్దవాడ్ని) ఎలా సేస్తం కట్టాలో, నేను సలహా లిస్తాను. సలహా అంటే అభిప్రాయం, అంటే నాకు బాగా తెలీదు. బాబాయి నడుగు.

నా దగ్గిర పది మేష్టర్లు పనిచేశారు. వాళ్ళు చేసిన తప్పులు నాకు కంరతావచ్చు. నా తొడమీద, చెవిమీద ఇంకా ఆ మార్పులు ఉన్నాయి. అందుకని కుంచెం సలహాలు ఇస్తాను. అప్పుడు పెంకిమేష్టర్లని ఏంచెయ్యాలో మంచిపిల్లలికి తెలుస్తుంది. మంచి పిల్లలికి ఎలా చదువు చెప్పాలో పెంకిమేష్టర్కి తెలుస్తుంది.

అసలు ప్రేవేటు చెప్పడం అంటే తిట్టడం అని అర్థం. కొట్టడం అని కూడా అర్థం.

ఈ ప్రపంచకంలో ప్రేవేట్లు ఎన్నోరకాలు. ఎన్నిరకాలో నే చెప్పలేను. ప్పది రకాలుంటాయేమో. ప్రేవేటు మేష్టర్లు కూడా ఎన్నోరకాలున్నాయి.

మొగ మేష్టర్లు, అడ మేష్టర్లు, కశ్యాట్టోడువీ, నల్లకోటువీ.....ఇంకా గుండు మేష్టర్లు, పిలక మేష్టర్లు (పూర్వకాలంలో నాకు ఈ రెండూ ఉండేవి. మేష్టర్లు కాదు, గుండూ పిలకానూ)

కొంతమంది చూట్టానికి అచ్చంగా ప్రేవేటు మేష్టర్లలూ ఉంటారు. కాని నిజంగా కాదు.

కొంతమంది చూట్టానికి ప్రేవేటు మేష్టర్లలూ ఉండరు. కాని నిజంగా అవును.

ఇంకుంచెంమంది చూట్టానికి, నిజంగానూ ప్రేవేటు మేష్టర్లే. అలాగే కొన్ని మేష్టర్లు కుంచెం పారం చెప్పారు. కొందరు ఉత్తినే తిట్టుతారు.

మా యింట్లో బామ్మ, నాన్న, బాబాయి వీళ్ళు ఇంకోరకం ప్రేవేటు మేష్టర్లు అన్నమాట.

పొద్దున్నే అమ్మేమో బామ్మకి వంటకి కావలసినవి అన్నీ చప్పున యియ్యాలి. యియ్యకపోతే బామ్మ యిలా కోపంగా ముహంపెట్టి అమ్మకి ప్రేవేటు చెప్పేస్తుంది.

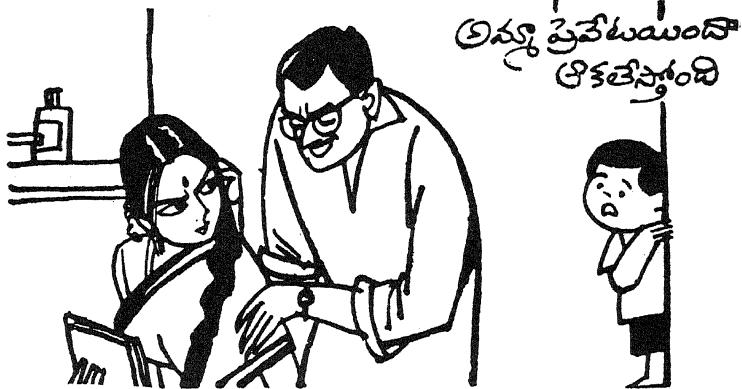
అమ్మ నమ్మ ఎప్పుడేనా కొటితే, నాన్న అప్పుడు అమ్మకి ప్రేవేటు చెప్పాడు. నేను దెబ్బలాట అనుకున్నాను కాని, ప్రేవేటు అని బాబాయి చెప్పాడు.

మధ్యాన్నం అప్పుడు, బామ్మ ఒక్కొసారి అమ్మ బుగ్గమీద వేలితో పొడిచి నీ యిల్ల బంగారంగానూ అని కోప్పుడుతుందా; అమ్మ మాత్రం యాడవదు. ఓలా నవ్వుతుంది. (అమ్మ అలా నవ్వితే భలే బాటుంటుంది. నేను కూడా అలా నవ్వగలను). ఒక్కొసారి నాన్న ప్రేవేటు చెప్పినప్పుడు. కూడా అమ్మ గారిగా నవ్వుతుంది.

ఓసారేమో నాన్నేమో, అమ్మ చెచి పట్టుకుని కీ ఇస్తున్నారు.

అంతట్లోకీ నాకు ఆకలేసింది. అమ్మ ప్రేవేటు అయిందా, ఆకలేస్తోంది అన్నం పెట్టుదుగాని అన్నాను.

అమ్మకి కోపం వచ్చింది కాబోలు. కాని అప్పటికింకా నవ్వు అయిపోలేదు. అందుకని రెండు తోటీ, “చీ భోకిరి వెధవకానా” అంది కోపంగానూ, నవ్వుతూనూ.

ఊర్మి ప్రేవేట్ బెండు
ల్రికట్సెస్టండి

నాకు తరవాత బాబాయి చెప్పాడు. ప్రేవేట్ చెప్పంటే అన్నం పెట్టమనకూడదూ అని. ఇగో ఈ పెద్దవాళ్ళం, ఎప్పుడూ ఏమిటీ సరిగ్గు చెప్పరు. దీనే లోపం అంటారుట. ఇలా అని మనం అంటే మళ్ళీ కోపం.

ఇంతెందుకు, ఆ వేళ సాయంత్రమే బాబాయి నన్ను సావిట్లో కూర్చోపట్టి ప్రేవేట్ చెప్పున్నాడు, లెక్కలో ఏవో. అంతట్లోకి ఓ నిర్మలం ప్రేవేట్ మేష్టరులాంటాయన ఒచ్చాడు.

ఒచ్చి, నన్ను చూసి ప్రేవేట్ చెప్పుకుంటున్నావా బాబూ అన్నాడు.

నాకు ఒత్తుమండిపోయింది. పొద్దున్నేగద్దా ప్రేవేట్ చెప్పున్నప్పుడు ఎవళూ వచ్చి మాటల్లడకూడదనన్నాడు బాబాయి. పొద్దున్న అందుకనే అమ్మ నన్ను తెట్టింది కూడా. ఈ ప్రేవేట్ మేష్టరులాంటి ఆయన చిన్నవాడా చిత్తకవాడా. అందుకని నాకు ఒత్తు మండిపోయింది.

“థి ఫోకిరి వెధవకానా” అన్నాను.

అంతే. ఇంకేం అనలేదుగదా. కాని బాబాయి మొట్టకాయి వేసేశాడు. అంతట్లోకి బామ్మువచ్చి అరి పిడుగా అంది. అమ్మ వచ్చి డిప్పకాయ వెధవా అంది. ఆ ప్రేవేట్ మేష్టరు లాంటి ఆయన కూడా ఆరి భడవా అనేశాడు.

ఇంతవరకూ నా తప్ప ఏమిటో వాత్తు చెప్పలేదు. మేష్టరు అని అంటే దేశుడు అని మాత్రం

చెప్పారు. అనకపోతే ఏమిటో చెప్పలేదు హన్నా అన్నారు. అప్పుడు వచ్చినవాడే నాకు కొత్త ప్రెవేటు మేష్టురుట.

ఎవడికి తెలుసు ముందస్తగా చెప్పకపోతే? మహమహ మా బామ్యకే తెలీదు.

అందుకని ప్రెవేటు మేష్టుర్లు కొత్తగా ఒచ్చినప్పుడు ముందస్తగా వాళ్ళేనా చెప్పాలి. లేకపోతే అమ్మా నాన్నా యేనా చెప్పాలి.

లేకపోతే, ఇలాగే అవుతుంది. ఇలాగే అయితే, పీల్లలు ఊరుకోరు. నేను మంచివాళ్ళే కాబట్టి (అప్పుడు అందరూ నన్ను పెంకిపెధవాయి అన్నా) పోనే గదా అని, ఆ మేష్టుచేత మూడ్రోలుదాకా ప్రెవేటు చెప్పించాను. అదే యంకోడైతేనా ఒకరోజు కూడా చాన్సి ఇప్పుడు.

నా దగ్గరి పదిమేష్టుర్లు పని చేశారనుకో; వాళ్ళందరూ నిర్మింగా మంచివాళ్ళే. నేనంచే ఇష్టం. కాని పాపం రెండ్రోలో పదకొండ్రోలో అయ్యాక వాళ్ళే మానేసేవాళ్లు. నన్ను భరించలేను అని చెప్పారుట నాన్నతో. (భరించడం అంటే మొయ్యడం అని బాబాయి చెప్పాడు) ఉత్త అబద్ధం. నేను వాళ్ళ విప్పమీద సవారీ చేస్తానని ఎప్పుడూ అనలేదు కూడా. అయినా వాళ్ళలా అనడం అన్యాయం కాదూ? అని అడుగుతున్నాను.

వెక్కముచ్చెటు మెక్కి వెక్కి

అయితే అన్యాయం అని తెలీదు వాళ్ళకి. అప్పార్థం తెచ్చుకున్నారన్నమాట. అంటే కోపం తెచ్చుకోవడం. ఇలా అయితే పీల్లలు ఎంత అప్పార్థం తెచ్చుకోవాలి?

ఒక మాట చెప్పా విను. నేనున్నాననుక్కు. నాకు ప్రెవేటు చెప్పిన ఒక్కుక్కు మేష్టురు ఒక్కుక్కులాంపించాడు. ఒక మేష్టారేమో నా చెవికి కీ ఒచ్చినప్పుడేమో యిలా ఎడమవేపుకి తిప్పుతాడుగదా.

పోనే అని ఊరుకుంటామో, ఇంకో కొన్నాళ్ళకి కొత్తవాడౌస్తాడు కదా? వాడేమో ఆ చెవినే కుడివేపుకి మెలిపెడతాడు. మాళ్ళ ఇంకో మేష్టురు ఎడంవేపుకి తిప్పుతాడు. ఇలా అవుతే చెపి పాడైపోదూ.

అంతేకాని అయ్య కుర్రవెధవ, వీడి చెపిని ఇదివరకటి మేష్టురు ఎటువేపు మెలివేశాడని అడుగుతాడా అని చూస్తాను. ఎప్పుడూ అడగడు.

పోనీ మా నాన్నా, అమ్మా ముందస్తగా చెప్పారా. చెప్పారు. నే నెందుకు చెప్పాలి. చెప్పను. యిప్పుడు చెప్పాననుక్కు.

యేమిటంచే, ముందు మేష్టుర్లకి సలహాలు ఇస్తాను. యెందుకంచే, మేష్టుర్లంచే గురువు. గురువంచే దేముడట. అందుకు.

ఒకటి: ప్రెవేటు మేష్టరు కొత్తగా ఒక కుర్రాడింటికి ఒచ్చేటప్పదు ముందుగా పాతమేష్టరు ఇంటికెళ్లాలి. వెళ్లి ఇగో పాతమేష్టరూ పాతమేష్టరూ నువ్వు అల్ల వారిపిల్లదు ఫలానా బుదుగుకి చెపి ఎలా మెలిపెట్టేవాడివి? ఎడంవేపుకా, కుడికా? అని అడిగిరావాలి. లేకపోతే, ఫలానా నన్నే అడిగెయ్యాలి. అప్పదు నేను చెప్పాను.

ఇంకోటి: కొత్త మేష్టర్లు కుంచెంరోజులేనా తలపాగా చుట్టుకురావాలి. ఎందుకంటే, కొన్నిసార్లు పెంకిపిల్ల లుంబారు. గుండుమీద కొట్టుతారు. పెంకిపిల్లలేమిటితే. ఓసారి నేనే అలా చేశాను ఒక మేష్టర్లు.

ఫది: చాక్ లేట్లు తెస్తే యేం లాభంలేదు. వేడి పకోడీలు తెస్తే పిల్లలు మీ మాట వింటారు. (నన్నడిగితే, ఓ కటురు చెప్పా. మా పక్కాఫిలో నారాయణ కొట్టులో పకోడీలు బావుంటాయి).

పదకొండు: పెద్ద పెద్ద మీసాలతో మా ఇంటి దగ్గిర నాగన్న అంత మీసాలతో చిన్న పిల్లలకి చదువు చెప్పడానికి రాకూడదు. కొందరికి బయం వేష్టంది. ఇంకొందరికి, పారం విన్నా బురకెక్కదు. ఉత్తిసే అలా ఆ. మీసాలవేపే చూడాలనిపిస్తుంది. మేష్టరు మాటలాడినప్పదు “విష్యుక్కేనుడు” (ఈ మాట ఎలా రాయడమో బాబాయి నేర్చాడు) లాంటి మాటలు అన్నప్పదు మీసాలు తమాపాగా కదులుతాయి. అందుకు.

డబ్బె: మేష్టరు రోజూ రాకూడదు. ఓసారి తలనెప్పి అని, ఇంకొకసారి జెరం అని (కడుపునొప్పి అనకూడదు - ఎందుకంటే, అది మేష్టరోచ్చినప్పదు పిల్లలికి రావాలి) ఎగగొట్టాలి. అలాచేస్తే పిల్లలు నేస్తం అవుతారు.

వంద : ఇంకొక్కుటి. ఈ ప్రెవేటు కోసం అని ఫెషల్గా వేరే గది ఇస్తే ఒద్దు అని చెప్పండి. నా మాట వినికపోతే మీకే నష్టం.

ఇంక పిల్లలకి కుంచెం చెప్పాను. ఇక్కడ్చించి పెద్దవాళ్ళ - ముఖ్యంగా ప్రెవేటు మేష్టర్లు అన్నలు చదవకూడదు.

వన్ : ఇగో, ఈ మేష్టర్లన్నారే చూట్టానికి మంచి వాణ్ణేలా ఉన్నా, కుంచెం రోలుపోయాకా కొట్టుతారు. అలుసిస్తే ఇంకా కొట్టుతారు. అందుకని అది ఇవ్వకండి.

ఏంలేదు ఒకటే ముందస్తుగా, ప్రెవేటుకి ఫెషల్గా ఓ గది కావాలని అల్లరి పెట్టాలి. అందులో కూర్చున్నాక, ఓ పావుగంట మామూలుగా ఊరుకోవాలి. మేష్టరు నచ్చితే సరి. లేకపోతే ఒక్కసారిగా, “బామ్మాయ్ వీదు గిలేస్తున్నాడేవ్” అని గారిగ అరవడమే. వాడు నిజంగా గిల్లడనుకో. అఱునా గిల్లినట్లు యాడవాలి. మీకు బాగా తెలుసుగా. అలాచేస్తే మా బామ్మా మేష్టరూ

అప్పుకు
ధుక్కుచూస్తు
ఏంచెంకా?

హింది
శ్రీలం
మెత్తెసు
ముక్కుకు

పోటూడుకుంటారు - తరవాత మేష్టరు మానేస్తాడు. ఇంకో కొత్తవాడు రావడానికి ప్పదిరోజులు కూడా పట్టుతుంది.

టూ : మంచి మేష్టరునుకో, అప్పుడు వాడు ఎలాగా రోజు రాడు. అలాంటి వాళ్ళతో పోట్టాట వేసుకోకూడదు. మనకే మంచిది.

బైన్ : చిన్నపీల్లలు గుండూపిలకా పెట్టుకోకూడదు. నాకు పూర్వకాలం రెండూ ఉండేవి. అప్పుడు మా బామ్మ నన్ను చూసి పండులూ ఉన్నావు అనేది. కానీ, గుండు పుంటే ఎంత నష్టం అని? అందరికీ బైంకిజెల్ల కొట్టి బుద్దేస్తుంది. కొట్టుతారు కూడా మేష్టర్లు మొట్టికాయలు కూడా కొట్టుతారు. సోలడు నూని ఇంకిపోయేలా. ఇంకోన్ని నష్టాలున్నాయి. నాకు చాలా అనుభవం ఉంది కనుక చెప్పాను.

అనుభవం అంటే బైంకిజెల్లలు, మొట్టికాయలు తినడం.

ఈ పెద్దవాళ్ళన్నారే వీళ్ళకి చాలా సంగతులు తెలీవు. అస్సలు ప్రపంచకంలో వాళ్ళకృతే పెద్దవాళ్ళనుకుంటారు. మనం పెద్దవాళ్ళం అని చెప్పినా వినరు. పైగా నవ్వుతారు. అంతేకాదు మన్ని అందరి ముందరా అనుమానం చేస్తారు. మొన్న నేను బాబాయి వరస గురించి పెద్దవాళ్ళతో మాట్లాడుతున్నానా. అంతట్కోకి మా అమ్మ వచ్చేసి ‘బోబ్బోసు కుందుగాని దామ్మా బుడుగూ’ అని రెక్కపెట్టుకుని బరబరా లాక్కుపోయింది. అది అనుమానం చెయ్యడం కాదూ. నేను హోచ్చర్య పడిపోయేశాను.

ఎవళ్ళేనా సరే నన్ను కనక అనుమానం చేస్తే నాకు ముందస్తుగా హోచ్చర్యం వేసేస్తుంది. ఆనక, కోపం వచ్చేస్తుంది. మా అమ్మ, బామ్మ మరీను. “బుడుగూ బొబ్బి హోచుకుందుగాని లా అమ్మా” అనీ “బువ్వు పెత్తనా బులుగూ” అనీ అంతాలు. నేను ష్టదిసార్లు చెప్పాను. చిన్న వెధవలకీ చితక వెధవలికీ చెప్పినట్లు అలా బొబ్బా, బువ్వు అని నాతో అనొద్దని. స్తానానికి లేవరా అనీ, భోం పెట్టుతాను రారా అని పిలవాలని చెప్పానా, వాళ్ళ నవ్వేస్తారు. ఒక్కొసారి ఇంటికి పెద్దాళ్ళచ్చినపుడు కూడా నన్ను కుర్రాణ్ణి కింద కట్టేసి అనుమానం చేస్తారు.

నా వైస్తు గురించి అంతే. నాకు ఇప్పుడు ఏడేల్చా.

ఎవర్చేనా అడిగితే మా అమ్మేమో ఆరేళ్ళండి అని అబద్ధం ఆడేస్తుంది. మా బామ్మేమో యెచ్చే, యేది నాలుగు వెళ్లిందిగాని అయిదోయేడాది యింకా రాండే అని డబాయిస్తుంది. బాబాయి ఒక్కడే చెప్పు. నాకు ష్టేచ్చుంటాయని చెప్పుడు లోకులతో.

లోకులంచే కాకులు. ఇలా అని బామ్మే అంటుంది. బాబాయి ఫ్రెండ్లందరీ బామ్మే కాకుల్లా ఎండలో తిరుగుతారని కోప్పుడుతుంది. అందుకు.

ఇందాకథ చెప్పున్నది అనుమానం చెయ్యడం గురించి కండూ.

ఏం, మరీ అమ్మే ఆవేశ అలా నన్ను రెక్కట్టుకు తీసుకుపోయిందా, నాకు ఒట్లు మండిపోయింది. 'ఇంసల్టు' అన్నాను.

(ఇంసల్టు అన్నా కూడా అనుమానం చెయ్యడమేట - ఇది ఇంగ్లీషు. బాబాయి ఈ మాటని బామ్మే కోప్పడ్డప్పుడు అంటాడు).

అమ్మే నవ్వడం మొదలెట్టింది. నాకు బోల్లు భోపం వచ్చేసింది. బొబ్బి పోచుకోను అన్నాను వేక్కిరిస్తూ. అప్పుడు అమ్ముకీ కోపం వచ్చేసింది. వచ్చేసి ఉత్తి బొబ్బి ఆల్లా మార్చేసి, తలంటి పోసేస్తా మండు అంది. అని నిజంగా తలంటి పోసేసింది. (అప్పుడు నాకు బోడిగుండు ఉండేదనుకో).

నేను అప్పటికి ఏడిచినా, ఆ తరువాత, అమ్మే ఇంకోసారి గసురుకున్నప్పుడు అమ్ముని కోప్పడేశాను. ఎవర్చు మాత్రం ఊరుకుంటారు కోప్పడక. మహమహ చిన్నవాళ్ళే ఊరుకోరు. ఊరుకుంచే ఇంకా లోకువ కట్టేస్తారు. లోకువ కట్టడం అంటే అర్థం తెలుసుగా. నాకు తెలీదు.

మా అమ్మే ఒక్కసారి కోపంగా ఉన్నప్పుడు నాన్నని ముందస్తుగా గసురుతుంది. తరువాత, కుంచెం ఏడుస్తుంది. ఆదన్నమాట.

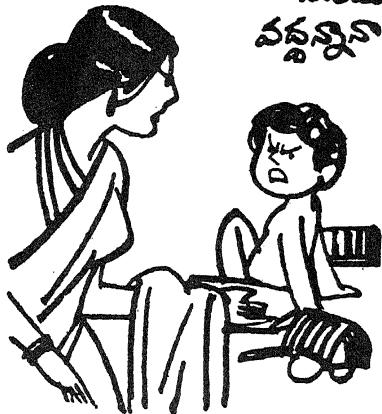
యేం. ఇందాకా తలంటికి ముందు యేదో చెప్పున్నానుగదూ బాబాయి వరస గురించి? నేను పెద్దవాళ్ళే అవుతున్న కొద్దీ గ్నాపకం గిబగి రావటంలేదు.

బాబాయి వరస ఏమిటంటే, అసలు బాబాయి, సీత ఒక వరసగా కూచుని చదువుకోరు. నేను, మా ప్రెచ్చేటు మేఘరూ ఎదురుగా కూర్చుంబామా. వీళ్ళు అలాగ కూర్చోరు. అందుకే బామ్మే వాళ్ళ వరస బాగులేదంది. నేనూ అలాగే అనుకున్నా.

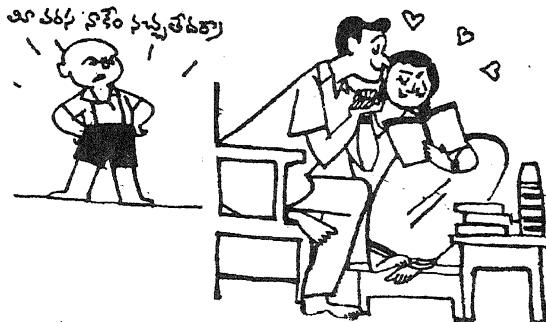
అనుకుని బాబాయి గదిలోకి వెళ్లి, మీ వరస బాపులేదని నా అధిప్రాయం అని చెప్పేశా.

నీకేవ్వుచెప్పేవి
స్తుతప్పామన్నోనే

విచు
పడుచు
వ్వన్నోనే

శోభాయి కృష్ణ

మేడిశాపులేవోయ్ బోడివెధవా బోడి అబిప్రాయం నువ్వునూ అనేశాడు బాబాయి. అనేసినా గుండుమీద ఓ చెంకిజెల్ల పుచ్చుకున్నాడు. సీత పకపకా నవ్వేసింది.

బాబాయికి అసలు నేనంటే కృతగ్నత లేదు. కృతగ్నత అంటే, ఏమిటంటే -

మీ బాబాయి ఓ కాలేజీ పిల్లాడనుకో. ఆడప్పిల్లల కాలేజీలో ఓ అమ్మాయి బాపుంటుందనుకో, (మనక్కాదు, మీ బాబాయికి) అది రెండు జడలు వేసుకుంటుందనుకో. అది మా వీధిలోంచే కాలేజీలకి వెళ్లాలిగదా రోజు.

మా బాబాయి ఆ వేళకే ఎదురుగుండా మొగ కాలేజీవేపు వెళ్లాడు. అప్పుడు చూసి నవ్వుతాడు కళజోడులోంచి. అంటే కళజోడులోంచి నవ్వడు. చూస్తాడన్నమాట.

యేం ఒక్కొసారి వంట అవలేదనుకో. కలకత్తా రయిలులాగ బాబాయి లేటు అపుతాడు. ఆ జడల పిల్లమాత్రం చప్పనే వచ్చేస్తుంది. అప్పుడు బాబాయి దాన్ని చూడ్తం ఎలా? వీ ధరుగుమీద కూర్చుంటే, నాన్న ఏరా ఇక్కడ కూర్చున్నాపు అంటాడు. అమ్మ కూడా నవ్వుతుంది. అప్పుడు బాబాయి సిగ్గుపడతాడు. అందుకని, ఏమిటంటే, నన్న వీధరుగుమీద ఉండమంటాడు. ఆ పీల్ల వస్తున్నప్పుడు పరుగెత్తుకు వచ్చి చేపే తను వచ్చేస్తాడన్నమాట.

ఇది చాలాకష్టం. ఇప్పుడు కొన్ని కార్లున్నాయనుకో అవి ముందర వేపుా వెనకాతలవేపుా ఒక్కులాగే ఉంటాయి. అందుకని దూరంనుంచి చూస్తే అలాటి కార్లు ఇటు వస్తున్నాయో అటు పోతున్నాయో గబుక్కున తెలీదు.

ఈ జడలమాయియా అంతే. రెండు జడలు కదూ. ఓటి ముందరికీ ఓటి వెనక్కి వేసుకుంటుంది. అందుకని వాస్తోందో పోతోందో తెలీదుగదా దూరానికి.

యిలా ఓ రోజున నేను కష్టపడి చూస్తా అరుగుమీద కూచున్నా. యింతట్లకి ఆ పీల్ల రైమ్మమని రైలుబండిలా వచ్చేస్తోంది. నేను లోపలికెల్లి బాబాయికి చెప్పి పిల్పుకొచ్చే సరికి ఇట్ల దాటిపోతుంది కదా అని, ఆ పీల్లనే ముందుపీల్చి కుంచెం అక్కడే ఉండు అని చెప్పి లోపలికొల్పా.

బాబాయి రాడే. రోడ్లు మీద నించుందీ, రా బాబాయ్ అని చెప్పినా రాలేదు. ప్రొగ్ అరపకు బోడివెధవా అని చెంకి జెల్ల కొట్టాడు.

క్రాంతి ప్రాణికి
పెట్టి!

బైల్డు - కోరిచుండిగు

ఇదే కృతగ్నిత లేదంటే అర్థం.

యేం ఆ వేళ అలా బోడివెధవా అన్నాడా. మొన్నవూ, మీ వరస బాగులేదంటే, బోడి అభిప్రాయం అని మళ్లీ అన్నాడా.

బాబాయు అలా నాది బోడి అభిప్రాయం అనడానికి నాకు బోడిగుండు ఉండడమే గదా ఫలితం అనుకున్నాను. ఆ ఫలితంవల్ల కోపం వచ్చేసింది. ఫలితం అంటే కారణం. అంటే నాకు తెలీదు.

ఈ అభిప్రాయం నాదికాదూ, బామ్మదిలే అని చెప్పేద్దమనుకున్నాను. కాని, ఏం లాభం, నాకు కొంచెం పిలకేనా ఉంది. బామ్మకి పిలక కూడా లేదు అందుకని ఊరుకున్నాను.

అయినా కోపం వచ్చేసింది. ఈ అన్నింటికి ఈ బోడిగుండూ, పిలకాయేకదా ఫలితం అనుకుని, వెంటనే నాన్న కోటుజేబులోంచి ఓ కాణీ తీసుకుని నా బండి కొరడా (నిరుంకొరడా తెలుసునా) పట్టుకుని రంయమని వెళ్లిపోయాను. ఎక్కుడికి?

మెద్రాసు క్రాపింగుపొపు అని ఓటుంది పక్కా నీధి చివర.

మాది ఇదివరకు మెద్రాసేగా. దసరాకి వెళ్లాంతే - పది రోజులున్నాం.

అక్కుడికివెళ్లి, నాకు అర్జైంటుగా మెద్రాసు క్రాపింగుపొపు చెయ్యమన్నాను.

వాడు రండి అని మర్యాద చెయ్యలేదు. ప్రైగా మీ నాన్నని అడిగి రమ్మన్నాడు. ఇలాటి వాట్లో నాన్న ఎప్పుడూ అమ్మ పార్టీయే. అందుకనే అడగలేదనుకో.

మా నాన్నంతవాడు వాడూ, నా అంతవాడు నేడూ, అందుకని ఘరవాలేదూ మెద్రాసూ క్రాపింగుపొపు చేసేయ్య అన్నాను.

వాడు ఓలా నవ్వాడు. అలా నవ్వితే నాకు కోపంవస్తుంది. నీకేనా సారే.

అక్కుడికి నా రగీర డబ్బు లేదనుకుంటున్నాడేమోనని, కాణీ చూపించాను. ఇవ్వలేదనుకో. ముందస్తుగా డబ్బు ఇవ్వకూడదు. పెద్దవాళ్ళివ్వురు.

కాణీ చూపించినా వాడు మెద్రాసు క్రాపింగుపొపు చెయ్యనన్నాడు.

యలాగా, నీది గుండుకదా అన్నాడు. అందుకే అర్జైంటుగా చేయాలి అన్నాను నేను.

చెయ్యకపోతే కొరడాతో కొరేస్తానన్నాను. వాడు చెయ్యలేదు. అందుకని చెళ్లున ఓటిచ్చుకుని పరిగెరుకని మా యింటికాచేశా.

మా యింటికి రావోయ్ అని బండి కట్టించేసుకుని రంయ్యుని ఇంటికెళ్లిపోయి, పెరట్లో కెళ్లిపోయి జాం చెట్టుక్కి పోయాను.

తరవాత పెద్దవాళ్లందరూ ఒకళ్కొకళ్చు ప్రెవేట్లు చెప్పేసుకున్నారు. చివరకి నాన్నిచ్చి బాబాయికి గట్టిగా ప్రెవేట్లు చెప్పేశాడు.

క్రాపింగు వాడికి కోపం పోయేలా డబ్బులిచ్చుడు. అంతేకాకుండా బాబాయి వెంటనే ఓసారి క్రాపింగు చేయించుకోవాలన్నాడు. బామ్మ కూడా అంతేకావాలంది.

బాబాయి ఒద్దన్నాడు. పెద్దషాపుకెళ్తే కాని పొడ్సన్గా చెయ్యరన్నాడు.

పోనీ ఇప్పుడు కుంచెం క్రాపింగు చేయించుకుని ఆనక పెద్దషాపుకి వెళ్చమంది బామ్మ. అప్పుడేమో ఆ పెద్దషాపుకి, ఈ బండీమీద వెళ్చమ్మనన్నాడు నాన్న.

కాని బండివాడు క్రాపింగు అయ్యదాకా ఉండనన్నాడు. అంతట్లోకి క్రాపింగుషాపు వాడు అస్సులు నేను క్రాపింగు చెయ్యను పొమ్మన్నాడు.

అప్పుడేమో వాళ్చిద్దరూ నేస్తాలయిపోయారు. క్రాపింగు షాపింగు వాడు, బండీవాడి జెటుకాలో ఎక్కుపోయాడు. ఇద్దరూ ఆ బండీలో వెళ్లిపోయారు.

ఆవేశ, మాయింట్లో అందరూ కలిసి ఒక్కసారి నా గుండుమీద ప్రైము చెప్పేశారన్నమాట.

వాడూ స్టోర్డుగానే పరిగెడతాడు. నా అంత స్టోర్డు కాడనుకో.

అయినా పట్టెపూర్వాని కౌరైస్త్రెడని అవమానం కలిగింది.

అప్పుడు యింకో రోడ్డుంచి నిర్మిం జటకాల చోటు కెళ్చాను.

నాకు తెలీని వాళ్చుంటారేమో మాధ్యామని. తెలిసిన వాళ్చు కన్న వీళ్చే నయం. తెలిసిన వాళ్చు నేను పిలిస్తే బండి కటురు.

అక్కుడ ఒక్కడే కొత్తవాడునన్నాడు.

ప్రైము చెప్పేశారన్నాడు.

అందుచేత గుండు ఉండడం పుర్వదండుగ అన్న మాట. దండుగేమిటి డేంజరు కూడాను. ఉట్టిపుణ్యానికి మొట్టికాయలు కొట్టుతారు అందరూ.

అసలు దీనివల్ల అన్నీ డేంజరులే. అప్పుడు నాకు బోడి గుండునుకోండి. (నిజంగా ఇప్పుడు లేదనుకో. పూర్వకాలం ఉండేది). అంటే అందరూ చెంకిజెల్ల లిమ్పుకుంటారు. అప్పుడే నేను గారిగా వాళ్ళను కోప్పడేస్తాను. ఒక్కసారి నిర్మిం కొరడాతో కొరేస్తాను. అప్పుడు చెంకిజెల్ల కొట్టిన వాళ్ళే నన్ను పెంకి వెధవాయా అంటారు. వీటన్నిటికి ఫలితం గుండు ఉండడమే కదా.

బోడిగుండు చెంపుం

ఇంకోటి. ఈ గుండు మనకి ఉంటేనే డేంజరు కాదు. ఎవళ్ళకింటా డేంజరే. అన్నీ డేంజరులే.

ఇప్పుడు సంబరానికి మా నాన్నతో కలిసి వెళ్తానునుకో. అక్కడ గుండు ఉండేవాళ్ళు చాలామంది ఉంటారు. మా నాన్న మనని ఎత్తుకుంటాడు కదూ. అందుకని మనం ఎంచక్కు దగ్గరికొచ్చిన ప్రతిపాడి గుండుమీద ఓ మొట్టికాయో, అందరకపోతే శేలిగ్గా ఓ జెల్లకాయో, కొడతాం గదా. కొట్టులని కొట్టం - అలా కొట్టుబడ్డేస్తుంది. నీకేనా సరే.

ఇసారి మా నాన్న నన్ను సంబరానికి తీసికెళ్ళాడు.

నన్ను ఎత్తుకోవద్దు సుమా. నా అంతపాడిని నేను అని నాన్నని ముందస్తుగానే బెదిరించాను. బెదిరించడం అంటే ఏమిటి -

నాన్నెప్పుడేనా రోడ్డుమీద రెండుజెడల సీతలాంటిదాన్ని చూసి, చాపుంది కదరా బుడుగూ, మెల్లిగా ఈల వెయ్యగలవా అంటాడనుకో. అప్పుడు నేను ఈలవేషే ఆ ప్లెట్ హుఁ అని ఇలా మొహం పెట్టి కోపంగా గిగిబా వెళ్ళిపోయి, సందు చివర వెనక్కి తిరిగి నవ్వి మళ్ళీ వెళ్ళిపోతుందనుకో. అనకేమో నాన్న నన్ను ముద్దుపెట్టుకుని అమ్ముతో చెప్పకేం అంటాడు గదా?

నాన్న మద్దిస్తే అమ్మకి ఎందుకు చెప్పకూడదూ? అయినా నాన్న వద్దన్నాడుగా. అందుకని నేను చెప్పానంటాను కదూ. అది బెదిరించడం అంటే.

చెప్పే పశ్చి రాలగొర్కైస్తానని నాన్న అంటాడు చూడు? అదికూడా బెదిరించడమే.

యేం? ఎత్తుకోవద్దని నేను ముందస్తుగానే బెదిరించినా, జనం మట్టిస్తారు వెధవా అని నాన్న నా మాట వినకుండా ఎత్తుకున్నాడు, సరే నాకేం అని, నేను దగ్గరసా వచ్చిన వాళ్ళ నెత్తిమీద మొట్టికాయలు కొరేస్తున్నాను. ఎవళ్ళ కొట్టారో వాళ్ళకి తెలీటం లేదనుకో. కానీ, అంతట్టోకి ఇంకో తథ తథా మెరిసిపోయే గుండువాడు దగ్గరికి వచ్చాడు. వాళ్ళి నేను పూర్వం ఎరుగుదును

కాని, ఎప్పుడూ తలపాగా పెట్టుకునే కనబడేవాడు నాకు. అందుకని ఆయనికి అలాంటి గుండు ఉందని తెలీదు నాకు. మా నాన్నకి తెలీదు.

నాన్నాయే! చూశావా, వీడిది బోడిగుండు! అన్నాను హోచ్చెర్యపడిపోతూ.

నాన్న పకపక నవ్వేశాడు. నేనుకూడా నవ్వేస్తు నాన్నాను. అంతట్టోకి ఆయన ఆ యిరుకులోనే వెనక్కి తిరిగాడు. వాడు చాలా ఎత్తు. నాన్నకన్నాను. నాన్న నమ్మ ఎత్తుకున్నంత ఎత్తు.

విమిటా పాగరు? ఎందుఖలా నవ్వుతారు అన్నాడు వాడు.

నా యిష్టం, నీ గుండుచూసి నవ్వొచ్చింది అన్నాను నేను.

ఛ్వీ నీతో ఎవడు మాటల్లాడాడు అన్నాడు వాడు.

నేను నీ అంత ఎత్తున్నాను నాతోనే మాటల్లాడావు అన్నాను నేను.

ఇంతట్టోకి మా నాన్న ఛ్వీ ఊర్కొర్కా అన్నాడు.

అప్పుడు ఎదురుగుండా ఉన్న గుండువాడికి ఇంభా కోపం వచ్చేసింది.

నమ్మ చూసి నవ్వి, పైగా ఛ్వీ అంటావా అన్నాడు.

నిన్న కాదు, మా అబ్బాయిని అన్నాడు నాన్న. నన్నే అన్నాడు "వాడు కోపంగా.

వాడు మా నాన్నకి ప్రెవేటు చెప్పేస్తాడని నాకు అనుమానం వేసింది. అందుకని నిజం చెప్పేశాను.

యేయే! అట్టి మా నాన్న నిన్న చూసి నవ్వాడూ, నమ్మ ఛ్వీ అన్నాడూ అని చెప్పేశాను.

ఎందుకు నవ్వాలి? అంటానూ అన్నాడు.

నేను నవ్వలేదు. నాకిదే పనా అన్నాడు నాన్న.

నీకేం పనో నాకేం తెలుసు? నవ్వు నవ్వాపు అంతే అన్నాడు వాడు.

మా నాన్నకి రిచినూ బోడ్రులో పనీ అని చెప్పా నేను.

నా మాట యవశ్శా వినలేదు.

నేను నవ్వలేదు అని అబద్ధం చెప్పాడు నాన్న.

“నువ్వు నవ్వాపు” అని నిజం చెప్పాడు వాడు.

యెలాగా? అంతట్లోకి నాకు మొట్టికాయ సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఆ సందట్లో చట్టుకున్న ఒక్కటి కోట్టాను - వాడు అటుతిరిగి ఉన్నప్పుడు. ఆ వెనకాతల ఇంకో అట్టి ఇంకో పిల్లాడ్చి ఎత్తుకున్నాడు గదా. ఆ పిల్లాడు నన్ను చూసి కాపీకోట్టాడు. అంటే ఓ మొట్టికాయ కోట్టాడు.

అంధరూ నవ్వేశారు. తరవాత యుద్ధం జరిగింది. దీనికంతా ఫలితం ఆయనకి గుండు పుండడమేగదా?

ఇలా అని పెద్ద క్రాపింగు ఉన్నా కష్టమేననుకో. గుండు ఉంటే ప్రెవేటు మేష్ట్రురు ఒకదెబ్బ కొట్టేసరికి పారిపోవచ్చు. అదే క్రాపింగు ఉంటేనా. ముందస్తుగా జాట్టు. గట్టిగా పట్టుకుని తరవాత చాలనేపు చితక్కోరేస్తాడు. ఒక్కుసారి ఇలా సైకి ఎత్తి పట్టుకుంటాడు.

ఇందాకా చెప్పానే సంబరంలో సంగతి. ఆవేళ నాన్న ఇంటికెళ్ళాకా కోప్పడ్డాడుగదా నా మీద.

ఎందుకు వాళ్ళి బోడిగుండు అనాలి అసలు? అంటూ. వాడికి నిజంగా గుండు ఉందిగా అన్నాను నేను.

విడిశాపు. బోడినిజం నువ్వును అని గసిరాడు నాన్న.

నాన్న ఇలా అనగానే ఎందుకో అమ్మకి నవ్వోచ్చింది.

వాడు చెప్పిన నిరుం దాన్ని గురించే గదా అంది.

అప్పుడు నాన్నకి నిరెఖం కోపం వచ్చింది. వేళాపాళా ఉండమర్లా నిజం చెప్పడానికి అన్నాడు.

ఇగో! నిజం చెప్పేస్తాను విను. నాకు ఇంత అనుభవం ఉంది గాని, ఈ నిజం అనేది ఎప్పుడు చెప్పాలో నిరుంగా బాగా తెలీదు.

ఒక్కుసారి మా యింట్లో అమ్మ మినపరొట్టి చేయుందా ఆదివారంనాడు?

సరిగ్గా తినడానికి బైమెనప్పుడే కొందరు మీసౌలవాళ్ళు) నాన్నతో మాట్లాడడానికి వచ్చేస్తారు. ఎంతసేపటికీ లేచి వెళ్లరు. నాన్న వచ్చేదాకా అమ్మ నాకు రొట్టి పెట్టమని. ఆ రొట్టేమో చల్లారిపోతోంది. ఎలాగా?

పాపం అమ్మ విసుక్కుంటుందికూడా. పోనీ వాళ్ళకి పెట్టుదామంటే, మేం ముగ్గురం గదా అని కుంచెంగానే చేసింది మరి.

“కబుర్లు చాలు ఇంక ఇళ్ళకి పోండి” అని గసుర్తాను అముకో - నా మాట భాతరు చెయ్యరు.

మినపరొట్టి చల్లారిపోతోంది. మీసౌలవాళ్ళు) ఎప్పుడు పోతారో అని నాలో నేనే (వాళ్ళకి వినబడేలా) విసుక్కుంటే, వాళ్ళు ఇలా మొహిలు పెడతారు. ఆనక నాన్న నన్ను పట్టుకుని మొట్టికాయ వేస్తాడు. నిజం అయితే మాత్రం అప్పుడెందుకు చెప్పాలని. మళ్ళీ నవ్వుతాడు కూడా.

ఇట్లు గట్టుకూర్చుకోవచ్చు
అట్టికొచ్చుకోవచ్చు

ఇంకోసారీ ఇలాగే అయింది. నాన్న ఊర్నో లేదు. నాకు అర్ధంటుగా డబ్బు కావల్సింది. అమ్మని అడిగానుగదా అర్ధంటుగా డబ్బుకావాలీ అని. ఏడిశాపు లేదుపో ఇంచ్లో అసలే ఇబ్బందిగా ఉంది అమ్మ.

నాకు నాన్నమీద కోపం వచ్చేసింది. డబ్బు లివ్కుండా ఊర్నో అమ్మని ఇలా కష్టపెడతాడా అని. సరే నాకూ అర్ధంటుగా కావాలిగా. లాపుపాటి పక్కించి పీస్సిగారి దగ్గర ఓ అర్థణా అప్పు అడిగాను. ఓ కాణీ పెట్టి ఓ బొంగరం కొని, మిగతా డబ్బులో దియ్యం బస్తా బొగ్గులూ అపీ కొండామని. ఆపిడ నామాట నమ్ముదే. ముద్దిస్తావా అంది అర్థణా సంగతి చెప్పకుండా. నాకు భోపం వచ్చేసింది. నిజం చెప్పినా లోకులు నమ్మురుగదా అని. లోకులు -- అంటే పీస్సిగారూ వాళ్లానూ.

కాని నేను చెప్పింది నిజం కాదుట. అమ్మదగ్గర డబ్బులు ఉన్నాయట. ఉత్తినే అంది లేదని.

లేదు అంటే ఇన్నసని అర్థం అన్నమాట. అని అప్పుడు తెలిసింది. ఈ అమ్మ మాటలు ఘటుక్కున అర్థం అవవు.

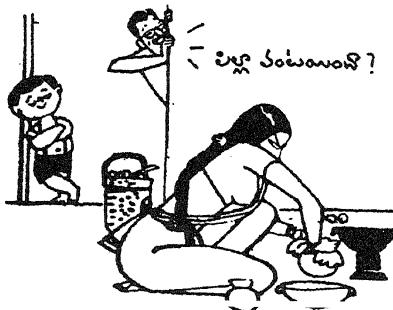
అంతెందుకు. అమ్మ పేరు రాధ కదా. నాన్న రాధా అంటాడు. ఒక్కసారి పిల్లా అంటాడు. అంటే నవ్వుతుందా, నేను అలా పిలిస్తే భ్రో వెధవకానా అంటుంది కోపంగానూ, నవ్వుతూనూ. ఇసారేం బలేగా అయిందిలే.

నాన్నించేశాడం టే - అదికాదు, ముండస్తుగా అమ్మ వంటింట్లో వంటు చేస్తోంది. నాన్న ఏంచేశాడం టే తలపు దగ్గర దాంకుని, అచ్చంగా నాలాంటి గొంతుకతోటే, “పిల్లా వంటయిందా” అన్నాడు. అనేసి నవ్వుతూ వంటింట్లో కెళ్లాడు. అమ్మ అటువేషు తిరిగి ఉందిగా. చూశ్చేదు. నేనే అనుకుంది.

ఆపశంగా, “వెధవకానా ఏమిటా పొగరు!” అంటూ గిర్మన ఇటు తిరిగింది. తిరిగితే ఇంకేముంది. హచ్చేరం! అక్కడ నేను లేను, నాన్న ఉన్నాడు. అయితే, నాన్న ఇందాక నవ్వుతున్నాడు. ఇప్పుడు హచ్చేర్పడి పోయేస్తున్నాడు.

అప్పుడు అమ్మకి కోపం వచ్చేసింది. “బావుంది, మంచి చెడ్డు లేకుండా ఏమిటా సరసాలు” అంది. సరసాలం టే నాకు తెలీదు.

నాన్న వచ్చేసి, అమ్మ పక్కనే కూచుని, నవ్వు పిల్లచికావా అన్నాడు. అయినా అమ్మ నవ్వులేదు.

ఛ. నోట ఎలాచిమాటు లోచ్చయమ్మా అంది మెల్లిగా.
అంతట్కీ అమ్మ కళ్ళలోంచి మెల్లిగా నీళ్ళు వచ్చాయి.
అమ్మ ఏడుశ్రోంది. మా అమ్మని నవ్వెందుకు కోప్పుడ్డావు అని నాన్నని కోప్పుడ్డాను నేను.
అబ్బే అమ్మ ఏడవటం లేదు. ఉల్లిపాయలు తరుగుతోంది కదూ. అందుకూ అన్నాడు నాన్న
అమ్మకి కళ్ళు తుడుస్తూ

కాని అక్కడ అస్పులు ఉల్లిపాయలు లేవు!

అక్కడ ఉల్లిపాయల్లేవు అన్నాను నేను.

నాన్నకి కోపం వచ్చింది. నేను నిజం చెప్పినా సరే హాచ అన్నాడు కోపంగా.

అందుకే నిజెం ఎప్పుడు చెప్పాల్సి అంటుకే అం అధ్యమగ్గం
నాకు నిజెంగా తెలీదన్నాను, నన్నడిగితే ఉడైం చెప్పుమణు
నిజెం ఎప్పుడూ చెప్పకూడదు.

ఎప్పుడూ అంటే, అస్పులు
ఎప్పుడూ నిజెం చెప్పకూడదని కాడ
అస్పుమానం ఎప్పుడూ అని అర్థం
అన్నమాట.

ఇప్పుడు నేనున్నానా, బాబాయి ఉన్నాడా. బాబాయా నేను ఇప్పుడేనా అలా షైరు వెళ్ళమా.
అక్కడ ఇంకొందరు అప్పులు కుర్రాళ్ళు ఉంచారా. అప్పుడు రెండుజడల అమ్మాయో, ఒక్కజడల
అమ్మాయో గోడ్డునీంచి నడిని నెళ్ళిపోతోగది. గదా.

ఆప్పుడు ఈ బాబాయా వాడి ఫైండ్చూ ఈల వెయ్యాలిగదా. వాళ్ళకి పాపం రాదుగదా.
అప్పుడు నన్న ఈలవేసి పెట్టమంచారు.

నేను ఖయమని ఈలవేస్తాడు. నాకు బాగా వచ్చు. రోడీలదగ్గర నేర్చుకున్నానులే. రోడీలు కాలుస్తారు. నేను కాల్పనక్క. అయినా నా దగ్గిర కుంచెం వున్నాయి. జెబుకాబండితోలినప్పుడు చెవిలో పెట్టుకోవాలిగా అందుకు.

బీడీలు ఇంకోందుకు కూడా మంచివి. అమ్మ లేనప్పుడు బామ్మదగ్గిరికి వెళ్లి మీద పడేస్తానం చేసు, కాణే ఇచ్చేస్తుంది. అందుకు.

యేం, అప్పుడు నేను యాలవేస్తే బాబాయా వాడి ఫ్రెండుల్లా కలిసి, ఓ కాణీయో ప్పదుకొలో ఇచ్చేస్తారు. ఇప్పుడు నేను ఆ కాణీయో ప్పదుకొలో పట్టుకుని ఇంటికి వస్తానా. అమ్మ నా జెబులు తమిడి ఎక్కుడిదిరా బుడుగూ కాణీయో ప్పదుకొలో అంటుంది. తమిడి అంటే జెబులు వెతికి కాణీలు లాక్కొడం. అప్పుడు నేను ఆ కాణీ ఎక్కుడిదో చెప్పేనపుకో - కోరేస్తుంది. ఇంకెప్పుడూ అలాటి ఫసి చెయ్యేం జలాయి వెధవా అంటుంది. అందుకని ఓసారి నిజంచేపి మొట్టికాయిలుతించే, రెండోసారి నిజం చెప్పకూడదు.

అయినా యా పెద్దాళ్ళకి అన్ని గొడవలూ కావాలి. నేను మొగాడ్చి గదా, వీధిలోకి వెళ్లి కాణీ సంపాదించుకువస్తే ఎక్కుడిది అని ఎందుకు అడగడం. ఎందుకు మనచేత అనవసరంగా నిజం చెప్పడం? మళ్ళీ కొట్టడంను? అందికి నాకు కోపం - అన్ని గొడవలూ వీళ్ళకెందుకని.

అఖరికి బాబాయి సీతకి లౌలెట్లు రాసినా వీళ్ళకే కావాలి. లౌలెట్లు అథిచే నాకు తెలీదు. ఇవి బాబాయి దగ్గిర ఉంటాయి. భోల్లు ఉంటాయి. రాసి మళ్ళీ చింపేస్తాడు. మళ్ళీ రాస్తాడు.

యేం, ఓసారి బాబాయి ఈ లెట్లు (చూట్లునికి అమ్మ ఉత్తరంలా ఉంటుందిలే) నా చేతికిచ్చి, సీతచేతికిచ్చి రమ్మన్నాడు. నేను వెళ్ళిసరికి సావిల్లు సీత నాన్న కూర్చున్నాడు. వాడికెందుకు చెప్ప అన్ని గొడవలూను.

ఎవరికిరా ఆ ఉత్తరం అన్నాడు.

ఎవరికో నీ కెందుకురా అన్నాను నేను.

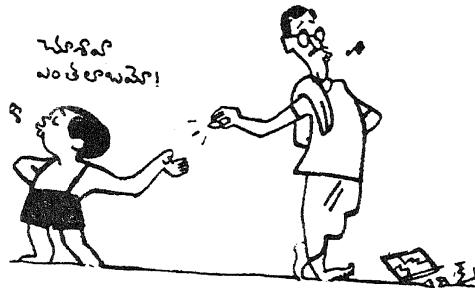
భడవా ఇలా రా అనేసి వాడు నన్న గభుకుని పటేస్తున్నాడు. చేతిలో ఉత్తరం లాక్కుచూశాడు. చూసి హాచ అన్నాడు.

హేం పాగరు రాస్తుల్ల. నా కూతురికి ఉత్తరం రాస్తాడా? చెప్పా ఉండు అన్నాడు వాడు. లేకపోతే నీకు రాస్తాడా అన్నాను నేను.

అసలు బాబాయి ముందరే చెప్పాడు. వాళ్ళ నాన్నకి చచ్చినా ఇవ్వదని. మరి వీడు లాక్కున్నాడుగదా. ఎలా, వీడు, మరి నాన్న అందరూ కలసి బాబాయికి ప్రేవేటు చెప్పేస్తారని నాకు అవమానం వేసింది. జాలికూడా వేసింది. పీళ్ళమీద కాదు, బాబాయిమీద.

వేశాక, అప్పుడు ఒకలా అనుకున్నా. బాబాయిని రష్యించాలని.

నేను ఇలా అందర్నీ బోల్లుసార్లు రష్యించాను. రష్యించడం అంటే కాపొడ్డం. అంటే నాకు తెలీదు.

ప్రశ్నం చెప్పే ఎంత ఐఱం

యేం, సీత నాన్న ఆ ఉత్తరం పట్టుకుని ధాం ధాం అంటున్నాడు కదూ. అది లాక్కుపాలిపోహాలమకున్నా. కానీ అందదే, వాడు చాలా ఎత్తుగదా.

ఓ సారి నన్నెత్తుకోవ్వా అని అడిగా.

ఘుస్ నోచ్చుయ్య. నిన్నూ మీ బాబాయినీ కూడా చితక్కురేస్తాను అన్నాడు. అప్పుడు నేను కుంచెం దూరంగా నిల్చున్నాను.

బాబాయిని రష్యించడం ఇంకెళా--

అప్పుడు ఇంకో ఉపాయం వచ్చింది. ఉపాయం అంటే అయిద్డం.

ఉరేయ్ సీత నాన్న! మరేం, ఆ ఉత్తరం బాబాయి కాదూ. నేనే రాశా ఓచ్చి అనేసి పరిగేచు కెళ్ళిపోయ్యా.

అయినా లాబం తేదుకో. వాడు మాయింటికొచ్చేశాడు. అప్పుడు బాబాయి వంటింట్లో దాంకున్నాడు. నాన్నా వాళ్లా సీత నాన్నతో మాటల్లాడారు. తరవాత సీతకీ బాబాయికి పెళ్ళిచేసేద్దాం అన్నారు. చివరికి నన్ను కొట్టారనుకో.

నేను ఇంకోసారి ఇలాగే నాన్నని రప్పించాను. నాన్న ఆవేళ అద్దం కిందపడేసి బద్దలకొట్టేశాడు, అమ్మ మాసై కోప్పడేస్తుందని భయపడుతున్నాడు.

అప్పుడు నేను అమ్మదగ్గిరకెళ్లి అద్దం నేనే బద్దలకొట్టానని అబద్దం చెప్పేశాను. యిలాగా నన్ను అల్లరివెధవా అంటారుగదా, ఇది కూడా నేనే చేశానంటే నష్టం యేమిటి?

అప్పుడు నాన్నేమో, అమ్మ మాడకుండా నన్ను ముద్దుపెట్టుకుని అర్థణా కాటే ఇచ్చేశాడు. చూశావా అబద్దం చెప్పే ఎంత లాభమో. (అర్థణా కాటే అన్నమాట) అమ్మకూడా నవ్వేసి ముద్దు పెట్టుకుంది. మళ్ళీ పెంకిభడవా అంది.

యెందుకో మరి నేను మేలుకుని ఉన్నప్పుడు ఇలాగే తిట్టారు అందరూ. నిద్రపోతున్నపుడు నేను యొంతో ముద్దొస్తూనుట మళ్ళీ యెంచాతో.

ఇప్పుడేమో మనం నిద్రలోతున్నప్పుడు ముద్దొస్తాం అంటారా.

ఇలాగే నేను మెడ్రాసు క్రాపింగు దువ్వుకుంటే పండులా ఉంటానుట. కుంటకపోతే ఉండనుట. ఇంకా ఇలాయి భడవలా ఉంటానుట.

ఇలా అని అమ్మ చెప్పుంది. నాన్నకూడా చెప్పాడు (వాడు ఎప్పుడూ అమ్మపార్టీయేలే).

యేం? మరి అమ్మకూడా దువ్వుకుని జడేసుకో వాలిగా. అప్పుడే పండులా ఉంటుందిగా.

అయినా ఒక్కప్పుడు అమ్మజట్టు రేగిపోయి ఉంటుందిగద పొద్దున్నే. అప్పుడు నాన్న కాఫీ తాగడానికి వస్తాడుగా వంటింట్లోకి.

అప్పుడు అమ్మ ఈ చేతో ఇలా కాఫీ ఇస్తుంది. ఇంకోచేతో ఇలా మొహంమీద జత్తుని పైకి తోసుకుంటుంది చూడు. అప్పుడు నాన్న దేంజరులా మాట్టాడడూ.

ఆహా హాహా రాధా ఆ జాట్టు అలా ఉంచరాదా. ఇలాగే ఎంతో బాగున్నావుకదా అనేస్తాడు గదా.

యెందుకనాలీ అంట. అందుకే నాకు కోపం, నేను జాట్టు దువ్వుకోపోతే బాగులేదు అంటాడుగదా. అమ్మకి ఎందుకు అనడా? నాకు ఒకరూల్ని పెరేసి అమ్మకి ఇంకోరూల్ని మార్చేస్తాడు.

ఇలా రూల్పు మార్కెట్లో నేను శోచ్చిర్యపడిపోయేస్తాను. రూల్పు మార్పుడం అంటే అన్యాయం చెయ్యడంట. అని బాబాయి చెప్పాడు. అన్యాయం అంటే నాకు తెలిదు.

వీడు లేదూ ఈ బాబాయి. వీడికి నాన్నపోలిక ఉంది.

ఈ బాబాయికి నేను ఏడిచినప్పుడు చూట్టానికి బాపుంటుందిట. అందుకని ఒక్కసారి, ఎవరూ లేకుండా నన్ను మొట్టికాయి కొరేస్తాడు. నేను యేడిస్తే చూడాలని.

నేను యాడవను అనకో. పెద్దవాళ్లు యాడవరుగా. అంతెందుకు లాపుపాటి పక్కింటిస్తిన్నారి మొగుడుగారు లేదూ, వాడు ఏడిస్తే ముద్దొస్తాడేమో చూట్టానికని ఓ సారి మొట్టికాయి కొబ్బా.

నా చెయ్యి నెప్పెట్టింది కాని వాడు యేడవడే. అందికని ఇంకోసారి రాయిచెడ్డ విసిరికొబ్బా. అప్పుడు వాడుకాదు కాని నేను ఏడిచాను. వాడు ముందుత్తుగా అభ్య అనేసి, గభుక్కని నన్ను పరేసుకుని నా క్రాపింగుచీద ప్రెవేటు చెప్పేశాడు - అందుకూ, వాడికి ఏడుపొచ్చి ఉంటుందిట.

అయినా, పెద్దవాడుగా అందుకని షైకి యాడవకూడదు.

అందుకనే బాబాయి కొబ్బినా నేను ఎప్పుడేనాగాని యాడవను.

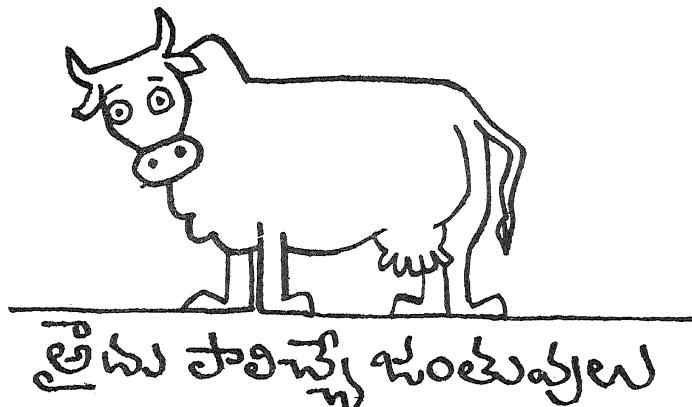
యేం? నాన్నకూడా అంతే. నాన్నకి నేను యేడిస్తే చూట్టానికి ఎలా ఉంటుందో తెలీదుగాని, అమ్మకి శోపం పచ్చినా యేడుపు పచ్చినా నాన్నకి నవ్వొస్తుంది. అప్పుడు అమ్మ బాపుంటుందిట.

యవళేనా వింటే నవ్వరూ? అని నేను అంటే నాన్న ఏడిశాపు లేవాయి నాగన్నా అంటాడు చెంకిపెల్ల పుచ్చుకుని.

ఇలాగే నేను ఏమేనా అడిగితే. నాన్నకి ఏం చెప్పాలో గ్రాపకం రాకపోతే ఏడిశాపు అంటాడు.

యెందుకంటే ఓసారి ప్రెవేటు చెప్పాడు. ఇది నిజం ప్రెవేటులే. యెప్పుడేనా చెప్తాడుగదా.

వింరా బుడుగూ మనకి పాలిచ్చే శెంతువులు అయిదు చెప్పరా అన్నాడు.

పోచే ఇంత తెలీదనుకున్నావా అనేసి నేను చెప్పేశాను. కాని తప్పంటాడే.

నేనేం చెప్పానంటే, ముందుత్తుగా ఆవు, గేరీ, చెప్పాను. తరవాత, చిట్టే వాళ్లు పట్టుకుని తాడుకి కడతారే - అదేమిటి? మేక.....మేక అని ఇంకోటి చెప్పాను.

ఆ తర్వాత రెండు ఆవులు అని చెప్పాను.

నాన్నా అమ్మా కూడా నవ్వేశారు. ఆవు ముందరే చెప్పానుగా ఇంకో రెండు కొత్తవి చెప్పాలి అన్నాడు నాన్న.

ఇంక లేవు ఫో అన్నాను నేను.

పోనీ మీరు చెప్పండి అంది అమ్మ. (అమ్ములు నాన్నల్ని మీరు అంటారులే చాలామంది)

నాన్న కుంచెంసేపు బుర్ర గోక్కుని గొర్రి అన్నాడు.

మరైనండోయ్ అంది అమ్మ. అనేసి ఊరుకుంది.

మరి ఇంకోటో? ఇంకో వేలుకి యేంచెప్పాలో తెలీదన్నమాట.

నాన్న ఏడిపాశ్చ అని నన్ను కోప్పడేశాడు.

అంటే ఇంకో వేలుకి యేంచెప్పాలో తెలీదన్నమాట.

ఇలా అని అమ్మ అనేసింది కూడా. అనేసి నవ్వేసింది.

అప్పుడు నాన్న గబగబా బుర్ర గోక్కుని తెలీకేం బోల్లున్నాయి. జిరాఫీ, పులి, పిల్లి, కుక్క అన్నాడు.

అవన్నీ మనకు పాలిస్తాయా యేమిటి అంది అమ్మ ఇంకా నవ్వుతూ.

అప్పుడు నాకూ నవ్వోచ్చేసింది. నాన్నకీ నవ్వోచ్చేసింది. అందరికి నవ్వోచ్చేసింది.

కుక్కంటే ఇంకోటి గ్యాపకం వస్తోంది.

ఆ లావుపాటి పిన్నిగారు ముగుడుగారు లేరూ?

వాడేమో ఓసారి రోడ్డుమీంచి వెళ్తున్నాడు.

కాదు ముందస్తుగా ఒక్క కుక్క వచ్చింది. నేను దాన్ని మా యింట్లోకి రమ్మన్నాను పెంచుకుందామని.

అది రానంది. నేను తోక పట్టుకుని రమ్మన్నాను.

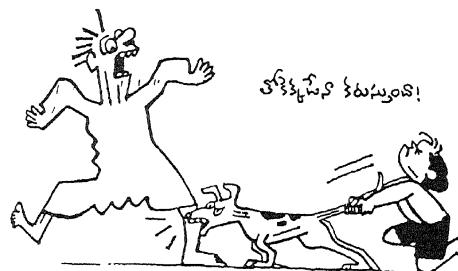
అప్పుడు వీధిలో వెళ్తున్న లాప్పుపొటి పక్కింటి పిన్నిగారు ముగుడుగారు వచ్చారు. పిన్నిగారు కొదు: ముగుడు అన్నమాట.

వురేయ్ బుడుగూ అలా తోకని లాగకూ కరుస్తుంది సుమీ అన్నాడు - ఇలా బయంగా చూసి.

ఇంకెలా వీళ్తోటి, తోకెక్కుడేనా కరుస్తుందా.

తోకని లాగితే, అప్పుడు కుక్కకి సెప్పి పెట్టితే మన్ని నోరుతో కరుస్తుందన్నమాట.

అలాగే మనకి జెటకా కొనుక్కువాలని ఉందనుకో. నాన్నతో చెప్పే నాన్నంతలు నాన్న కొనడు గదా. పోనీ దేముడిని అడిగితే వాడంతట వాడు ఇలా వచ్చేసి ఇధుగో బుడుగూ డబ్బులిందా, జెటకాబండి కొని ఇంఖక్కా తోలుకో అంటాడా?

మరి అనడుగదా. మరి ఎలాగా? అందుకే మనకి మూడు చెక్కాల సైకిలు కావాలనుకో. దేముడి దగ్గర నించుని చేతిలో వెన్నముద్ద చెంగల్య పూదండ అని ముందుస్తగా పజ్జం చదవాలి. అనక, ఓ దేముడూ నాకు జెటుకా బండి, కొరడా కొని పెట్టాలమ్మా అని కళ్ళ మూసుకుని గట్టిగా చెప్పాలి.

అప్పుడేమో మా బామ్మ వింటుంది. అమ్మ వింటే లాభం లేదనుకో.

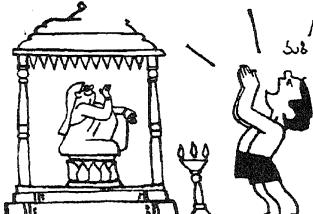
అమ్మ వింటే నవ్వేసి, బుగ్గమీద గిల్లేసి, మహా అయితే ముద్ద పెట్టుకుని వెళ్లిపోతుంది.

నాస్సకి వినసడినా లాభం లేదనుకో.

అందుకని బామ్మకి వినేలా చెప్పు దేముడికి. బామ్మకి మరి కుంచెం చెముడుకదా. అందుకని దేముడికి మరి కుంచెం గట్టిగా చెప్పాలి అందుకు.

నేను అలా చేస్తే బామ్మ నాకు ఓసారి బొంగరం, రెండుసార్లు గోళికాయలూ కొనిచ్చింది.

నా దగ్గర గోళికాయలూ చాలా లేవు. ఓ ప్పది కూడా లేవు. ఎదురుగుండా ఉన్న ఇంటిలో కుర్రాడి దగ్గర ప్పది ఉన్నాయి.

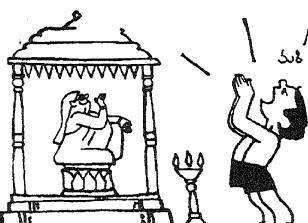
 అంటే వాళ్ళ బామ్మ ప్పది గోళికాయలు కొని పెట్టింది అని కాదు. వాడు నా దగ్గర గోళిలు రెండు కొరేశాడు. నిన్నో రేపో, ఇలాగే ఇంకోడి రగ్గర పెల్లించి, డబ్బాయించి లాక్కున్నాడు. అందుకే.

చెల్లించడం అంటే, నువ్వు ఒంగారు తండ్రికదమ్మా, నువ్వు చాచాలకొండవి కడమ్మా అనేసి మనదగ్గర చొమ్ములూ, జంతికలూ, గోళిలూ, నా పుండీలో వుండే డబ్బులూ అవ్వి లాక్కుడం అన్నమాట.

మనం ఇప్పను అంటాం అనుకో - అప్పుడు ఘుసుక్కున చోడివెథవా అని తిట్టడం.

అప్పుడు కూడా ఇప్పకపోతే అల్లిదుగో కాకి అటుమాడు అనేసి, మనం అటు చూస్తూ వుంటే, తీసేసుకుంటారు.

దీన్ని టోకరా అంటారని బాబాయి చెప్పాడు. టోకరా అంటే కూడా అబడ్డం చెప్పడమే. తంటే, ఇప్పుడు నా దగ్గర వుండి వుంది కదా, అందులో డబ్బులు వుంటాయి కదా. డబ్బులంచే

పుండీ బటువుగా ఉంటుంది. లేకపోతే తేలికగా ఉంటుది. చప్పుడు అవదు. ఒక్కొసారి కుంచెం కాజీలు వుంటే, చప్పుడు అయినా, బటువుగా వుండదుగదా.

నా పుండీ పుండుండీ తేలికగా అయిపోతుంది. ఇది ఎప్పుడంటే నాన్నకి జీతం రానప్పుడు అన్నమాట. అప్పుడు మనం ఎందుకు పుండీ తేలికగా పుందీ అంటా మనుకో.

నిమో అంటుంది. అమ్మ. నాన్నకూడా నిమో అంటాడు హోచ్చేర్య పడిపోయేస్తాను. కాని బాబాయి నిజెం చెప్పాడు. కొంచెం రోజులు అయ్యాకా అనుక్కే.

నిమిటంటే, నాన్నదగ్గర డబ్బులు అయిపోతే, నేను నిద్దరహోయినప్పుడేమో, నా పుండీలలో డబ్బులు అప్ప తీసుకుంటారుట, మళ్ళీ డబ్బులోచ్చాక అందులో ఆ అప్పులు వేసేస్తారుట. అప్పుడు పుండీ మళ్ళీ బటువుగా వుంటుంది.

విం? మరి బాబాయి ఇలా అని నాకు ముందస్తుగా ఎందుకు చెప్పుడు? ఆలీసెంగా చెప్పాడు గదా. ఇలా ఆలీసెంగా నిజెం చెప్పినా ఆబద్దుమే అన్నమాట.

ఇలాంటి నిజెం ఎప్పుడేనా పెద్దవాళ్ళే చెప్పారు. చిన్నపెల్లలు ఆలీసెంగా నిజం చెప్పకూడదట. చెప్పే దేంజరు

డేంజరు అంటే, పిన్నిగారూ మా బామ్మా పోట్టాడుకోడం.

అప్పుడు పిన్నిగారుందికదా, ఆవిడకు పేద్ద జడలేదు కదా. అయినా, పేరంటంలో కూచుని అభద్రం చెప్పేపుంది. అప్పుడు పేద్దజడ ఉంటుంది అని అముకో. అయినా అది నిజెం జడ కాదు. సపరం జెడ. నేను మాశానులే. ఆవిడ ఓసారి మా యింటి కొచ్చి అభద్రం చెప్పింది. నాది పెద్ద జడా, నిరెఖం జడా అని.

ఇంకోటి. అమ్మజెడ పెద్దదికాదూ అంది కూడా. అని నవ్వింది.

అప్పుడు నాకు భోపం వచ్చింది. అమ్మని ఎందుకలా అనాలి అని. నిజెం చెప్పేయ్యాలని నిల్చిన్నాను. పిన్నిగారు ఎంతసేపయినా నిజెం చెప్పడం లేదు. ఇంక ఆలీసెం అయిపోతుంది. మరి నేను ఒక్కొసారి చిన్న వెధవని గదా. అందుకని ఆలీసెంగా నిజెం చెప్పకూడదు.

అందుకని కొయ్ కొయ్ అన్నాను పిన్నిగార్ని చూసి.

అప్పుడు పిన్నిగారు నోర్చుయ్ అంది.

అప్పుడు నేను నీది నిరెఖం జెడ కాదు. సపరం జెడలే అన్నాను. అప్పుడు పిన్నిగారు నోర్చుయ్ అంది. అమ్మ నా నోర్చుయ్ సేసింది. కాని బామ్మ మంచిది గదా.

బామ్యూ పోట్టుడింది పిన్నిగారితోటీ అమ్మతోటీ. చిన్న వెధవని అలా గొర్రొరేమిటమ్మా అంటూను.

అపలు పిన్నిగారికి నేనంటే కోపం. కోపం అంటే భయం. నేను ఎప్పుడేనో వాళ్ళింటికేళ్ళే తలుపేసేస్తుంది. నేను తలుపులోంచి వెళ్లమనా. కిటికీలోంచి వెళ్లాననుకో.

అప్పుడు చంపేస్తా అంటుంది నన్ను ఇలా చూసి.

ఏడిశాపులే అనేసి నేను పారిపోతా. మళ్ళీ నన్ను పట్టుకోలేక, వాళ్ళ ముగుడితో చెప్పకుంటుంది. వాడికి నేనంటే భయంలే. నేను కనబడితే, ఇలా నవేసి ఓ కాణీ ఇచ్చేస్తాడు.

నేనంటే చాలా మందికి బయంట, మరి నేను మంచివాడై. ఎందుకనో.

అంతెందుకు, మానాన్నకి, మా నాన్న ఆఫీసులో పనిచేసే వాళ్ళిందరికి నేనంటే బయమేగదా. వాళ్ళ మేనేజరు లేదూ, వాళ్ళి మా నాన్న వాళ్ళా సాయంత్రం తిట్టుతారు గదా. అప్పుడు వాడుండడనుకో అక్కడ.

విగ్గులేని ఎముడు అని వాడికి పేరు. పెద్దమీ సాలూ అప్పీ ఉంటాయి గాని, నిరెఖం ఎముడిలా ఉండడు. నేను ఎముడిని చూశానులే - ఓ సినిమాలో..

బాగా లాపుగా వుంటాడు. మీసాలు వాడూను. వాడికి గిరజాల విగ్గు ఉంటుందన్నమాట. పిన్నిగారి సపరం లాగ.

మేం? ఒకరోజున నాన్న ఆఫీసుకు తీసు కెళ్ళలేదూ. ఆవేశ ఈ ఆఫీసులో ఎముడు ఎలా ఉంటాడో చూద్దాం నాన్న అన్నాను.

ఏడిశాపు ఒట్టు అన్నాడు నాన్న.

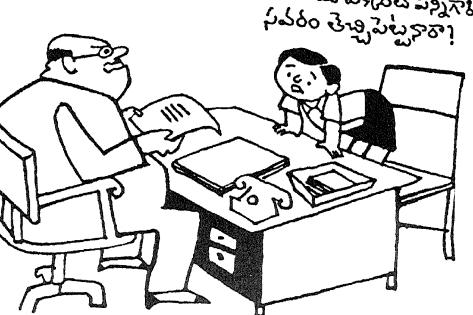
కాని మరి చూడకపోతే ఎలా? అందుకని, ఆఫీసులో నాన్న చూడకుండా నేనే వెళ్ళాను. ఓ గదిలో కూచన్నాడు వాడు. వాళ్ళి చూస్తే అస్సులు ఎముడిలా లేదు. భయం వెయ్యలేదు.

వాడు నన్ను చూసి పిల్లుడు నష్టుతూ. తరువాత చిస్టెట్లు పెట్టాడు. అప్పుడు ఎముడంటే వీడు కాడు అనుకున్నాను. అందుకని వాడినే అడిగాను.

ఇక్కడ విగ్గులేని ఎముడు అని బిడున్నాడట. ఎపడురా వాడు అన్నాను.

నేనేలే అన్నాడు వాడు నష్టుతూ.

కొమ్మ.కొమ్మ. సువ్యు కాపు. మా నాన్న ఇక్కడ సుబ్బారావు గాడూ ఇంకో తలపాగా వాడూ వాళ్ళంతా ఇక్కడ నిరెఖం ఎముడున్నాడని చెప్పారే. అన్నాడు.

పాథ్ హాపం మాపుఇంటి పెళ్ళాకి
సహం తెచ్చిపెట్టాడా?

నేను మేసేజర్లు. అందుకని నేనే ఎముడుని అన్నాడు వాడు.

విగ్నులేని ఎముడంటే కూడా నువ్వేనా అన్నాను.

నాకు విగ్ను లేదుగా అన్నాడు వాడు.

ఎందుకు లేదు అన్నాను. నాకు బలే జాలేసింది. ఎముడికి విగ్ను లేకపోతే ఎలా మరి.

మా పక్కింటి పిన్నిగారి సపరం తెచ్చి పెట్టునా అన్నాను.

బద్దులే అన్నాడు వాడు.

నువ్వేనా మా నాన్నా వాళ్ళ ప్రాణాలను తోడేస్తున్నావుట అన్నాను నేను.

మీ నాన్నా వాళ్ళలూ ప్రాణాలు అస్సలు ప్రభారుతే. తెచ్చినా గుప్పిట్లో పెట్టుకుంటారు అన్నాడు వాడు.

అప్పుడు నాకు ఇనుమానం వేసింది వీడు నిజం ఎముడు కాడురా అని.

అందుకని తలుపు దగ్గరకెళ్లి, మా నాస్తుని గారిగా పిలిచి అడిగాను. నాన్నా చీడేనా విగ్నులేసి ఎముడు అని.

అంతే. ఒకసారి నాన్నా వాళ్ళందరూ పరిగేరుకొచ్చేసి నా నోరు మూసేశారు.

వెధవా ఏమిటా వాగుడు అన్నారు. అంతట్టోకి ఎముడుకూడా వచ్చేశాడు తలుపు దగ్గిరికి. మా నాస్తు హాడ్లి పోయాడు వాళ్ళి చూసి.

హేదో కుర్ర వెధవండి. వాడికి తెలీదు అన్నాడు నాన్న.

మరే అన్నాడు ఎముడు.

కాదు తెలుసు నేను పెద్ద వెదవనే అన్నాను నేను.

చౌసు అన్నాడు ఎముడు.

సార్ సార్ వాడిమాట వినకండి అన్నాడు నాన్న.

ఏం వాడు పెద్దవాడని ఒప్పుకుంటే తప్పా అన్నాడు ఎముడు.

అది కాదండి. మీ సంగతి అన్నాడు సుబ్బారావు గారు.

నా సంగతిమిటి అన్నాడు ఎముడు.

మీరు విగ్నులేని ఎముడని ఈ కుర్రాడన్నాడు చూడండి..... అది పెద్దవాళ్ళమాట విని కాదు అన్నాడు తలపాగా ఆయన.

మరే మరే. వాడికే తల్లి ఉంటుంది. మా వాడు రౌడీవెధవ అన్నాడు నాన్న.

నిజమే. అందుకే ఈ పిల్లాడు విగ్ను కొనిపెడతానన్నాడు అన్నాడు ఎముడు.

విగ్నుచీనా నువ్వు ఎముడిలా ఉండవు అన్నాను నేను.

మరేండి ఉండరు ఉండవు అన్నారు నాన్నా, తలపాగా వాడూను.

రైటు విగ్నుంటే విగ్నులేని ఎముడిలా ఎలా ఉంటాను అన్నాడు ఎముడు.

పుండరండి అసలు మీరు ఎముడిలా ఉండరు. విగ్నుకొన్నా సరే అన్నాడు నాన్న.

మరే అసలు ఎముడుకీ మీకూ పోలికలు లేవు అన్నాడు సుబ్బారావు గారు.

ఎముడు నవ్వాడు. ఎముడి పోలికలు మరెచరికున్నాయటు నాగ్గాక అన్నాడు.

ఆపుడేం జరిగిందో తెలుసా

వాళ్ళందరూ నావేషు తిరిగి ఇగో శా పెంకి భడవకి అనేశారు.

రిచెంగా ఎంపంచే వీచెనంచి

అప్పుడు మేనేజరు, నాన్న అందరూ నవ్వేశారు. ఇంటి కెళ్ళాక అమ్మ కూడా నవ్వేసింది.

ఇప్పుడు సంకురాంతిరి వచ్చిందిగదా. బామ్మ సంకురాత్రి అంటుంది. బామ్మకి తెలీదనుకో. ఇణ్ణీపుకూడా రాదు బామ్మకి.

మరి నేను పెద్దాడిని అపుతే కలకబేరు అపుతాడు అంటుంది బామ్మ.

కలకబేరు అంటే యంగ్గిపు. అస్సులది కలటకర్ అన్నమాట. బామ్మకి తెలీదనుకో. అందుకని కలకబేరు అంటుంది. యొం చేస్తాం.

యొం. ఇప్పుడు శా సంకురాతిరి అంటే బోగి. బోగి అంటే బోగి పశ్చ పాయ్యడం.

కాణీలూ రేగిపశ్చ కలిపితే బోగిపశ్చ అంటారు. అపి మన నెత్తిమీద పోసేస్తే మనం ఆ కాణీలు ఏరేసుకుని దాచేసుకోడం అన్నమాట.

పూర్వకాలంలో అంటే నా చిన్నప్పుడు కాదు, నీ చిన్నప్పుడు దంబిడీలు పుండెవిలే. ఇప్పుడు లేన్నటలే.

బోగి మంచి పండుగ.

ఇలా అని బాబాయి కూడా చెప్పాడు. బాబాయికి బోగిపశ్చ పాయ్యరనుకో. అయినా వాడికి ఒద్దుల కూడా.

అసలు సంకురాంతిరి అంటే బోగి కాదుట. బోగి అంటేనే సంకురాంతిరిట. ఇలా అని బాబాయి చెప్పాడు.

సంకురాంతిరి అంటే సుబ్బలజ్ఞమి, సూరీడు, సాచిత్తిరి, వాళ్ళందరూ పాట్టన్నేమా, సాయింతరమూమా ముగ్గులు వెయ్యడం అని అర్థంట, గొట్టిశ్చ పెట్టి డానుసు చెయ్యడంట.

అప్పుడు మాట్లానికి బాగుంటుంది. ఇది బాబాయి అధిప్రాయం.

సంకుషణతేరి అంచే ఇస్తే ఇస్తే

వాడి దగ్గిర ఇలాంటివి చాలా వున్నాయని చెప్పాముగా, ఇవేకాదు. బాబాయి దగ్గిర అభిప్రాయాలూ, పిచ్చివేషాలూ, రంగుపువ్వుల చోక్కులూ, సిగరెట్లు, ప్పదజాలూ, ఫాగరుమౌత్తనం, పోకిరీ గుజాలూ కూడా ఉన్నాయి. నాన్న ఇప్పినీ చూశుదు. నేను చోక్కులూ, సిగరెట్లు మాత్రం చూశాను. మిగతావి చూచేదనుకో.

సిగరెట్లు తెల్లగా ఉంటాయిలే. వీటిని బాబాయిలాటి కుర్రాళ్లు కాలుస్తారు. కుర్రాళ్లే కాలవాలిట సిగరెట్లు. ఇలా అని బాబాయి చెప్పాడులే.

మరి నేను పెద్దవాళ్లిగా. అందుకు కాలవను. నేను యింఖా పెద్దవాడయ్యాకా జెటకా బండియేనా రైలింజనేనా తోలుతానుగా. అందుకని బిడీలు దాస్తానుకో.

యేం. మరి ఈ సంకురాంతిరి ఉందా. ఇది మెద్రాసలో లేదు. మా నిజెంపూళ్లో వుండన్నమాట. కాని నిరెంగా చెప్పాలంటే మాది మెద్రాసే అనుకో. అసలు సంగతి చెప్పాను.

ఇప్పుడు పూళ్లో బోగిమంట వేస్తారు గదా. దానికి పిడకలు చాలవు గదా. మరి కుర్చీలూ, కాయుతాలూ, అట్లలూ లేకపోతే ఎలా.

మరి మనించో, మా నాన్న కాయుతాలూ, మా నాన్న విరిగిపోయిన కుర్చీలూ అపీ బోగిమంటకి వేస్తే నాన్న చెంపలు హాయస్తానంటాడు గదా.

అందుకని మా యింట్లో నాన్న కాయుతాలకన్నా, విరిగిపోయిన పక్కింటివాళ్ల కుర్చీలు చెప్పు. చిరిగిపోయిన పక్కింటివాళ్ల పుస్తకాలూ కాయుతాలూ కూడా బెప్పే.

బెప్పుంటే మనకి ఇంచక్కు ఉండేది; ఇంకోళ్లకి కోపం ఒచ్చేది. ఇలా అని బాబాయి చెప్పాడు.

విం? నేనిలా విరిగిపోయిన పక్కింటి వాళ్ళ కుర్చీలూ, అఫీ రౌడీలకి చూపించి బోగిపంటలో వెయ్యమంటానా. అప్పుడు పక్కింటివాడు, వాళ్ళ పెళ్ళానికి చెప్పాడు. వాళ్ళ పెళ్ళాం మా నాన్న పెళ్ళానికి చెప్పంది.

మా ఆమ్మ అప్పుడు నాన్న వినేలా నన్ను కోప్పడేస్తుంది. నాన్న అప్పుడు నన్ను బామ్మ వినకుండా చెంపలు వాయించేస్తానంటాడు. కాని బామ్మ వినేస్తుంది.

బామ్మకి అస్తమానూ చెముడు లేదుగా, ఎప్పడేనా ఒక్కసారి ఉంటుంది.

అప్పడేమో బామ్మ నన్ను వెనకేసుకొచ్చి నాన్నతోటీ అమ్మతోటీ పోట్లాడుతుంది.

బామ్మ లావుగా వుంటిగా. అందుకని, నన్ను వెనకేసుకొస్తే నేను అస్సులు కనబడను.

కాని ఒక్క సంగతి ఉంది.

అది యిప్పడే గ్నాపకం వచ్చేసింది.

అస్సులు బామ్మ లావుగా లేకపోయినా, మన్ని వెనకేసుకు రాకపోయినా నాన్న అమ్మ నిర్మింగా మన్ని కొట్టురు. కొట్టినా గట్టిగా కొట్టురు తెలుసా.

వాళ్ళ మంచివాళ్ళ, అందుకని.

మనం అంటే పాపం ఛాలా యిష్టం అందుకని.

ఇప్పుడు, అమ్మ నన్ను కొరేస్తానందనుకో, నాన్న సన్నంగా ఉన్నా వెనకేసుకొస్తాడు.

నాన్న నన్ను హన్నా అని కోప్పడేస్తున్నాడనుకో. అప్పుడు అమ్మ చెంగుపట్టుకు నించున్నామంటే చాలు. మనకేం భయంలేదు. అమ్మ రష్మిస్తుంది.

యేం? ఒక్కసారి అమ్మ, నాన్న ఇద్దరూ పూ అంరారనుకో. అప్పుడు బామ్మ రష్మిస్తుంది.

ఇలాగ వాళ్ళందరూ నన్ను రష్మిశ్రారు. నేనూ వాళ్ళని రష్మిస్తాననుకో.

ఒక్కసారి నాన్న నిర్దరి పోతున్నాడనుకో. అప్పుడు

నాకు జాలేస్తుంది. పోనే పాపం అని అల్లరి చెయ్యకుండా రదిలేస్తాను.

అలాగన్నమాట.

ఇప్పుడు బోగిపండుగ గదా. నేను అల్లరి చెయ్యచ్చ. పండగిప్పుడు మనం అల్లరి చేసినా యవశ్శా కొట్టురు, అందుకని.

కాని, అందుకనే నేను ఆట్టే అల్లరి చెయ్యను. అల్లరి చేసినా యేం లాభరే, ఆటే కోప్పుడు గదా.

అందుకని, పండుగప్పుడు మనం అమ్మనీ, నాన్ననీ కాప్ప రష్మించాలి. ఎందుకంటే పండుగ గదా మరి.

పండుగ వచ్చిందని వాళ్ళు మనకి కొత్తబట్టలూ అవీ కుట్టించుకుంటారు. ఏదో ముస్తాబూ అదీ చేసి సరదాగా ఉంటారు. కాని ఒకటి - పోనీ అని మనం వ్యారుకుంటే, తలంటి పోనేస్తానంటారు.

దానికి సరే అంటే, ఒక్క నల్గూకో అని పేచి పెడతారు.

పండగ కాబట్టి ఇలా వాళ్ళు కాస్త చాలా అల్లరి చేసినా మనం వాళ్లని కొప్పడకూడదు. యెందుకంటే, వాళ్ళు మంచివాళ్లు.

బామ్మకన్న, బాబాయికన్న, సీకన్న, ఛాలా చ్చాలా ఎక్కువ మాంచ్చివాళ్లు. మనం తలంటిపోసుకుని వాళ్లకి దండం పెట్టి ముద్దివాలి. అదీ సంగతి.

నాకు బోభుపండగ, బాబాయికి సంకురాంతెరి పండుగా బాఘూ జరిగాయి.

కాని నన్ను అప్పురాబాసం చేసేని కొన్నాళ్లు బళ్లో పెట్టేసారు రోజునూ.

బాబాయిని రైల్ పెట్టేసి మెడాసు పంపించేశారు. ఎందుకంటే, బాబాయి సుబ్బలిష్టై ముక్కు బావుంది అన్నాడుట. అందుకని.

మనం ఎప్పుడూ సుబ్బలిష్టై ముక్కు బావుంది అనకూడదు.

బావులేదు అని కూడా అనకూడదులే. ఎందుకంటే సుబ్బలిష్టై మన యింట్లో లేదుగా అందుకు.

మనింట్లో వుంటే మా నాన్న అనమ్మను. మా యింటో మా అమ్మ వుందికదా. అమ్మ ముక్కు ఇలా ఎత్తగా నాలాగ ఉంటుందిగదా.

యేం మరి నాన్న ఏమ్ రాధా నీ ముక్కు బావుంది అంటాడు గదా. నాన్న అలా అన్నా సరే అమ్మ ఒక్కుసారి హూ పోదూ గోపాళం అని ఇలా కోప్పడేస్తుంది. గోపాళం అనదులే. ఫోండీ, అంటుంది అనుకో. అలా కోప్పడ్డా కుంచెం నమ్మతుందిలే.

యేం. అందుకని బాబాయేమో సుబ్బలు ముక్కు బావుంది అంటే సుబ్బలికి కోపం వచ్చినా కుంచెం నవ్వింది గదా. అయినా వాళ్ల తాత విన్నాడు మరి.

అప్పుడు వాడు హాయ్ అని భోప్పడ్డాడు గదా. అప్పుడు బాబాంయి అభర్షం చెప్పేశాడు.

ఇక్కడ వేసిన రదం ముగ్గు బాశుంది అన్నాను గాని ముక్కుకాదండీ అన్నాడు బాబాయి. అప్పుడు సుబ్బులు వాళ్ల గుమ్మంలో ముగ్గేసేందిగా. అందుకు.

అయినా వాళ్ల తాతయ్య కోపంగానే పున్నాడు.

కుమ్మ ?

కుమ్మ !!

నువ్వు ముఖు అన్నావు అన్నాడు ఆ తాతయ్య

కాదు ముగ్గు అన్నాను అన్నాడు బాబాయి.

అప్పుడు సుబ్బులేమో ఇదిగో ఈ ముగ్గే బాశుందన్నాడు అని చెప్పేసి ఇంటలోకి వెళ్లిపోయింది.

అప్పుడు నాన్న వచ్చి బాబాయిని పిల్చాడు. అప్పుడు బామ్మ బాబాయికి ప్రేపేటు చెప్పేసింది. బాబాయి మెడ్రాసెళ్లి పోతానన్నాడు.

చివరకి వీడే కారణం బోడివెధవా అని బాబాయి నన్న తిట్టుతూ నెత్తిమీద టుంకిషెల్ల పుచ్చుకున్నాడు.

నేనేం చేశాను.

సుబ్బలిష్టిక్కుడా ముక్కుకాదు ముగ్గు అని ఆబద్ధం చెప్పింది గదా అని నేను వెళ్లి ముగ్గుకాదూ మరేమో మా బాబాయి ముక్కు అన్నాడు అన్నాను. నిజం చెప్పాలిగా మనం.

అప్పుడు అమ్మ, నాన్న, మంచిపని చేశావులే అన్నారు గాని—

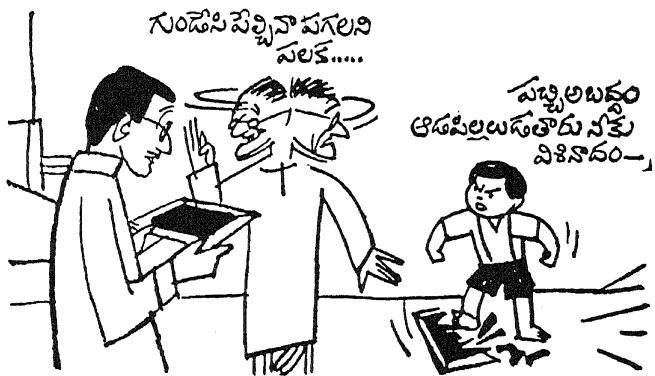
నాకు గబుకున అప్పురాబాసం చేయించేశారు.

ఈ వెధవాయిని బళ్లో పడేస్తే కాని లాభం లేదు అనేశారు.

నేను అల్లరి చెయ్యినందుకు ఇదీ ఇడ్డ.

ఇడ్డ అంటే చిన్నపిల్లల్ని బళ్లో పెట్టియ్యడం అన్నమాట.

ఇడ్డ అంటే బాబాయిని మెడ్రాసు పంపించెయ్యడం అని కూడా అర్థంట. ఇలా అని బాబాయి చెప్పాడులే. కాని ఇది తప్ప.

అష్టరాభాసం ఏం కష్టంకాదులే. అన్నీ మనకి వచ్చినవే మర్లీ అనమంటారు.

ఓ నా మ హో సి వా య హో సి ధం నా మ హో ఇలాంటివి. అదంతా బాపుంటుందితే.

ఆవేళ నాన్న నేనూ విసినాథం కొట్టుమీద కెళ్లాం. విసినాథం కొట్టులో పలకలూ, పిప్పరమంటు బిళ్లలూ, గోలీకాయలూ, గాలిపడగలూ ఉంటాయి. మనం ఏం కావాలన్నా సరే ప్పదణాలు పక్కా అంటాడు.

నాదగ్గిర ఫదణాలు లేవు. మరి చిన్న పిల్లాడిని గదా ఎలా ఉంటాయి. ఇప్పుడున్నాయితే. బోఖుపండగకి సంపాదించాను.

సంపాదించటం అంటే, చిట్టీగాదులాటి చిన్నపిల్లలికి రేగిపట్లు ఇచ్చేసి వాళ్ల దగ్గిర ఘ్రదణాలు లాక్కుపొరిపోడం. రేగిపట్లు వద్దంటే, మొట్టికాయలు ఇచ్చి తీసుకోవచ్చుటే.

యేం నాన్న నేనూ యిన్ని అణాలూ కాణీలూ పట్టికెళ్లి, నాన్న దగ్గిర అణాలు విసినాధానికి ఇచ్చి, నావి దాచుకున్నాం.

విసినాథం పలకలిచ్చాడు.

నాన్న గట్టివేనా అన్నాడు.

సుందేసి పెళ్ళినా పగలవని విసినాథం చెప్పాడు.

అప్పుడు నేను యిలా నేలమీద వేసి కాలితో పేల్చునా, అప్పడంలా పగిలిపోయాయి గదా.

చూశావా ఎలా అభద్రం చెప్పాడో. అందికే వాడికి మూడు ఆడపిల్లలు.

అభద్రాలు చెప్పే ఆడపిలల్లు పుట్టార్చు. నీకు తెలుసుటలే. నిజం చెప్పే మొగపిల్లలు పుట్టార్చు.

చాలా ఎక్కువున్న నిజం చెప్పే నాలూంటి పెంకి భడవలు పుట్టార్చు. ఇలా అని చెప్పేడు.

పుట్టార్చడం అంటే, మనం ఎక్కుడో దొరకడం అన్నమాట. అంటే దేశుడు మన్ని తెచ్చి మాయింటో పడేస్తాడు. అప్పుడు అమ్మా నాన్న కుంచెం రోజులు చెంచుతారు. తరువాత పెంకి భడవా కానా బడుద్దాయా అంటారు. అప్పుడు గబుక్కున అష్టరాభాసం చేసి బళ్ళో పెట్టేస్తారు.

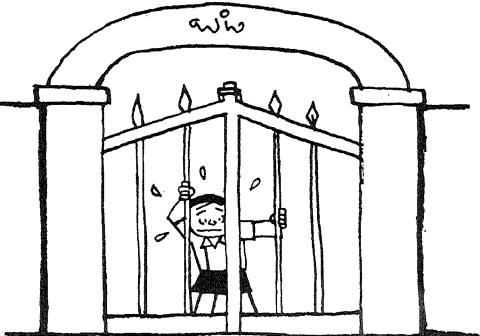
బదుద్దూయా అనడం తప్ప. బదుద్దూయా అనాలి. నావేరు బదుగు కదా అందుకు.

కాని, బశ్చే చెవిటి మేఘరుకి యిలా అని తెలియదు. ముందస్తగా బదుగూ బంగారు తండ్రీ అన్నాడు.

కాదూ, బదుగూ బంగారు తండ్రీ అని చెప్పానా.

అలా చెప్పే మేఘరుకి శోపంవచ్చి ఇలా చెవి మెలిపెట్టేశాడు. బదుగూ బదుద్దూయా అన్నాడు.

అప్పుడు నాకు కోపం వచ్చేసింది. బాణంతీసి కోరేస్తాను అని చెప్పాను. మేఘరు హడిలి పోయాడులే. బదుగూ మంచివాడూ అనూ అన్నాను.

అప్పుడు మేఘరు బదుగు మంచివాడూ అని మూడుసార్లు అన్నాడు.

అప్పుడు భయపడ్డాడు, తరవాతే మో నాన్నతో వెళ్లి చెప్పుకున్నాడు.

అప్పుడు నాన్న నాకు ప్రేవేటు చెప్పేశాడు.

కాని మేఘరుకి నేనంచే బయమే.

బయం అంచే, మన్ని అస్తమానూ కొట్టడం.

అలా కొట్టకపోతే మనం అల్లరి చేస్తామని భయం. అదీ సంగతి.

మేఘురేమిలీలే. బణ్ణో పెంకిపిల్లలికి కూడా నేనంచే భయమే. నేనోప్పి చాలు పలకప్పలూ, గోళికాయలూ అన్ని దాచేసుకుంటారు. అస్సులు అల్లరి చెయ్యారు.

నాతో “గుడుగుడు గుంచం గుండారాగం పాములపట్టుం పడగారాగం కత్తేనా బట్టేనా వేస్తీళ్లు చేస్తీళ్లు” అటు అడడానికి గూడ రారు. ఆడితే రక్ రక్ మని కొరేస్తామగా అందుకని. ఇలా బయపడిపడి ఓ ఫదిమంది బడిమానేశారు. అప్పుడు మూడ్రోలో ఫదిరోలో పోయాక, నన్ను బడికి వెళ్లడున్నాడు నాన్న. మేఘరుకూడా ఇప్పుడప్పుడే రావద్ద అన్నాడు. నేనే మీ యింటికి వస్తాను అన్నాడు.

కాని, మూడ్రోలో ఫదిరోలో అయ్యాకా, నాన్న అమ్మా నేనూ మెడ్రాన్ వెళిపోయాం. మెడ్రాసేగా మా అస్సులు నిజంపూరు అందుకు.

ముల్లు పెంకి పిల్లలక్కుడై కీఫంచే ఒయమే

మా అబద్ధం ఊళ్లో చిట్టగాడూ వాళ్లూ నాతో వస్తామన్నారు మెద్రాసు. నేను వాళ్లకి ఉత్తుత్తి టిక్కుట్లిచ్చాను ముందు. కాణీకి రెండు పెట్టి కొనుక్కున్నారు.

తరవాత మా నాన్నకి వాళ్లని చూపించి యింకో ఘ్యది టిక్కెట్లు కొనుని చెప్పాను మెద్రాసుకి.

కాని పాపం నాన్న దగ్గిర చాలా కాఁఁలు లేవుగా.

అందుకని కొంటానని అబద్ధం చెప్పాడు.

నాకో టిక్కెట్లూ అమ్మకో టిక్కెట్లూ కొన్నాకూ, డబ్బులు అయి పోయాయి. అందుకని నాన్నకి అర టిక్కెట్లుకొన్నాడు. అర టిక్కెట్లు అంటే ఇలా చింపి చిన్న ముక్కు యస్తారులే..... యింకా నా సామానులు బండిపుక్కం, గులకరాయిలూ, గోళికాయిలూ, విరిగిపోయిన పక్కింటి పిన్నిగారి రేకు పెట్టి, వాళ్ల ముగుడుకోటూ, కళ్లజోడూ (అద్దాలేమో వాల్లింటోనే పారేశానులే. మనదగ్గిరుంటే యెలాగా విరిగిపోతాయికదా!) అవన్నీ యెలా తేవడం.

ఇక్కడే వుంచెయాయి, అవన్నీ బూడుసురైల్లో వస్తాయా అలా అని చెప్పాడు నాన్న. కాని, నాన్నకేం తెలుసు. అలాటివి బూడుసు రైల్లో వేస్తారా.

అందుకని, నేనే నాన్నకి చెప్పుకుండా, వాడిపెట్లో నా సామానులు సర్దేసి, నాన్న కోట్లూ పుష్టకాలూ అవన్నీ బోషోణంలో దాచేశా ననుకో.

కావలిస్తే అవే బూడుసు రైలు వస్తాయి. బూడుసురైలు మెల్లిగా పరిగెట్టుతుందిట. మెద్రాసు రైలు గబగబ పరిగెట్టుతుంది.

ఇప్పుడు బాబాయి, నేను షికారు వెళ్లాం గదా. అప్పుడు సుబ్బలిప్పు వాళ్ల వీధిలో వుంటే బాబాయి నేనూ బూడుసురైల్లా వెళ్లాలిల. ఇలా అని బాబాయి చెప్పాడు.

యేం? అంతట్లోకి సుబ్బలిప్పు తాతయ్య వీధిలోకి వచ్చాడు గదా. అప్పుడు మేం మెద్రాసురైల్లా పరిగెరుకెళ్లిపోతాం. అదన్నమాట.

యేం. మేం ర్యామ్ముని జెటుకాపిక్కి రైలుదగ్గిరి కొచ్చాం గదా. అప్పుడే నన్నమాట నేను పోలీసు వాడితో మాటలాడేశాను.

దైర్యం అంటే పోలీసుతో మాటలాడం అని అర్థం.

దైర్యం అంటే సుబ్బలిప్పుతో మాటలాడం అని కూడా అర్థం, ఇలా అని బాబాయి చెప్పాడు.

దైర్యం అంటే బుడుగ్గాప్పే బజారుకి తీసికెళ్లడం అనికూడా ఇంకో అర్థం ఉంది. నాన్నకి ఇలాంటి దైర్యం లేదు. ఇలా అని అమ్మ అంటుంది.

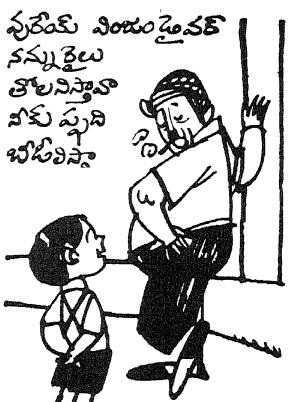
కాని, అస్యలు రైటు ఏమిటం లే పోలీసుతో మాటల్డాడ్కమే. మీపాల పోలీసుతో మాటల్డాడితే ఇంకా గొప్ప గదా. నేనోసారి నాన్న ఎత్తుకున్నప్పుడు ఓ పోలీసుని బైమెంత అని అడిగేశా.

బైమెంతంటం అంటే నాకు తెలిదు. ఏం, ఆ పోలీసు వినశేదనుకో?

రైలుదగ్గిర ఎందుకు మాటల్డాడానంటే, మా నాన్నని రష్యిద్దామని. మరి మా నాన్న అరటిక్కుట్టు కొన్నాడుగా, ఒకవేళ నాకోసం ఏమోనని అడిగితే, నాన్నకేనని అమ్మ చెప్పింది. కాదూ, అమ్మకోసం అని నాన్న చెప్పాడు. యిలాగేనా దేంజరని అనుమానం వేసింది నాక్కూడా. అందుకని పోలీసునే అడిగేశాను. అసలు బుడుగుకి టిక్కుట్టు కొన్నారా అని అడగండి పోలీసువాడూ అని చెప్పేశా.

ప్రశ్నం అంటే చెమటిట్టిమో భుబ్లప్పిట్టిమో

మాట్టిం అః అథః

పోలీసువాడు మంచివాడే. నన్న ఇలా ఎత్తుకుని ముద్దు పేరేస్తున్నాడు. నాక్కుపం వచ్చింది. కాని ఊరుకున్నాను. పోలీసుగదా అని. అప్పడు వాడు నాన్నని అడిగాడు బుడుక్కి టిక్కుట్టు కొన్నారా అని.

కొన్నానని నాన్న చెప్పాడు.

ఆప్పుడు రైలోచ్చింది.

నానేమన్నాడంటే అమ్మని ఆడవాళ్ళ పెట్టెలో ఎక్కి పొమ్మన్నాడు.

నాకు బలే బయం వేసింది. అమ్మకి కూడా బయం వేసింది. ఎందుకంటే, ఆడవాళ్ళ పెట్టెలో అందరూ పోట్టాడతారు. ఎవళ్ళూ చోటియ్యరు. జరగమంటే జరగరు.

నేను ఎక్కును బాబూ అంది అమ్మ.

నేను పరిగేరుకుని వింజిను డైవరు దగ్గరి కెళ్లిపోయా.

ఖది ధీడీలిస్తాను నన్న రైలు తోలనిస్తావా అన్నాను. కాని వాడిదగ్గిర ఛాలా సిగరెట్లే వున్నాయి.

అందుకని బీడీలు బద్దన్నాడు. మీ అమ్మడగిరి కెళ్లిపో అన్నాడు.

చివరికి ఏంచేస్తాం. నేను కూడా అమ్మతో ఆడాళ్ల పెట్టిలో ఎక్కిపోయాం.

హబ్బబ్బ. ఈ ఆడాళ్ల ఉత్తప్పదు మంచివాళ్లేగాని, రైల్లో బలేచెడ్డవాళ్లులే.

మనం వెళామూ మనం మొగాళ్లం కదా అయినాసరే.

నీపేరేమిటి బుడుగూ అని అడుగుతారు. పోనిలే అని బుడుగు

అంటామూ. అన్నాక నాతండ్రే అని ఇలా ముద్దుపేటేస్తుని

మన బగ్గలు ఎంగిలిచేస్తారు. యింక మనం వద్దనిచెప్పేనా వినరు. ఉత్తీగోల.

ఇంక మనమాటే వినకపోతే మరీ చిన్నపిల్లల మాట ఏం వింటారూ. చిన్నపిల్లలంటే, చాలా చిన్నవాళ్లలే. వాళ్లకి అస్సులు తెలుగు తెలీదు. వాళ్లని కూడా ఈ పెద్దాళ్ల నీపేరేటి, నీ ముక్కేటి, మీ అమ్మేది ఇలా అని గట్టిగా అడుగుతారు గదా.

అపుడు ఆ పిల్లాడు హడ్డలిపోయి ఏడుస్తాడు గదా.

అప్పదు ఈ పెద్దాళ్ల ఏడవకమ్మా, మూ అమ్మ కదూ, మూ నాన్న కదూ అని గట్టిగా అంటారుగదా. వాడు ఉంగా ఉంగా అని అంటాడు.

ఉంగా అంటే కాదు అని అర్థం.

మరి వాడు వాళ్లకి అమ్మ కాడుగా.

ఉంగా అంటే ఒద్దు అని, లేదు అని కూడా అర్థం ఉంది.

అది పెద్దాళ్లకి తెలీదు మరి. ఇపుడు, మన్ని ముద్దిస్తావా అంటారనుకో. మనం ఇవ్వద్దు అనుకున్నా ఇస్తాను అని అబద్ధం చెప్పాం గదా. అలా అంటే ఓ కాణీ ఇస్తారు వాళ్ల.

మరి చాలా చిన్న పిల్లాడిని అడిగితే వాడు ఉంగా అంటాడు. ఉంగా అంటే ఒద్దు అని అర్థం గదా. మరి వాడికి కాణీ అక్కరేదుగా. అందుకని నిజం చెప్పేస్తాడు.

అస్సులు వాడు అబద్ధం చెప్పాలన్నా చెప్పలేదు.

ఎందుకంటే వాడికి తెలుగు రాదుగా మరి. తెలుగౌస్తేనే అబద్ధం చెప్పాచ్చు. తెలుగు రాకపోతే నిజం కూడా చెప్పలేంగా.

అందికని వాడు ఉంగా ఉంగా అని ఏడుస్తాడు. ఈ పెద్దవాళ్ల వాడి మాట వినరుగా.

వీళ్లుకూడా అందరూ కలిసి ఇంఖా గట్టిగా ఉంగా ఉంగా అని కేకలేసి వాడ్చి ముద్దులు ఉరేస్తుంటారు ఒక్క కాణీకూడా ఇవ్వకుండా.

అందికని ఈ పెద్దవాళ్ల చిన్నపిల్లల ఉంగా ఉంగా తెలుగు నేర్చుకోవాలి.

సుబ్బలిష్టు వాళ్లూ బాబాయి ఈల తెలుగు నేర్చుకోవాలిలు. ఇలా అని బాబాయి అన్నాడు.

నేను దీన్ని గురించి కుంచెం సలహాలు ఇస్తాన్నే.

అయితే నేను ఇప్పుడు ఎక్కిన ఆడ మెద్రాసు రైలులో చిన్నపీల్లలు అస్పులు ఉంగా అనుకో. ఒక్క సీ. గాన పెసూనాంబ ఒకటే ఉంది. సీ. గాన పెసూనాంబ అంటే ఆడది.

శ్రీ గౌతముల్లోను

ఆడది అంటే, అసలు అమ్మ అని అర్థం. ఇలా అని నాన్న చెప్పాడు.

ఆడది అంటే పెళ్ళాం అని కూడా అర్థం. ఇలా అని బాబాయి అభిప్రాయం. బాబాయి దగ్గర ఇవి చాలా ఉన్నాయి అని చెప్పాసుగా. వాడిని ఇంకా అడిగితే ఆడది అంటే ఒక్కొసారి సుబ్బలిష్టు అని ఒక్కొసారి సీత అని చెప్పాడు అనుకో.

అదన్నమాట. ఇప్పుడు పెళ్ళాం అంటే, దానికి ఫాఫెల్లు కన్న చాలా ఎక్కువ ఏట్లు ఉంటాయట. ఇందాకా ఆడ మెద్రాసు రైల్లో నాడగ్గిర కిటికీలో కూర్చోలేదూ అది అనుకుందూ.

దాని పేరు ససి. అది నాకన్నా చాలా ఎత్తులే. అందికనే చాలా గర్వం.

గర్వం అంటే అది నునతో మాటలాడదన్నమాట. మనం కాఫీ కావాలా ససి అంటే పద్ధతి బుదుగూ అంటుంది.

మళ్ళీ రైలాగాకా, వాళ్ళ ముగుడు వస్తాడుగదా. వచ్చి కాఫీ కావాలా ససి అంటాడుగదా.

అప్పుడు ససి ఇలా నవ్వుతుంది. నవ్వి పద్ధండీ అంటుంది. అయినా వాడు కాఫీ తెచ్చేస్తాడు.

రైలు మళ్ళీ ఆగితే, ముగుడు మళ్ళీ వస్తాడు. మళ్ళీ కాఫీ కావాలా అని అడుగుతాడు.

అప్పుడు ససి మళ్ళీ నవ్వుతుంది.

అది నవ్వితే బాగానే ఉంటుందనుకో. ఎలాగేనా అమ్మంత బాగా ఉండదు.

అప్పుడు ఆ ముగుడు మళ్ళీ నవ్వుతాడు.

మీరు కూచున్న పెట్టిలో చోటు లేదా అంది మళ్ళీ ససి. అప్పుడు వాడు లేదు ససి, ఇక్కడే వుండూ, జాగర్త సుమా అని పరిగేరు కెళిపోతాడు.

వాడే కాడు. నేను కూచున్న ఆడమెద్రాసు రైలుపెట్టి దగ్గరికి బోల్లుమంది బాబాయిలు వస్తారు గదా. అప్పుడు నేను ఈల వేస్తాను గదూ అందుకూ.

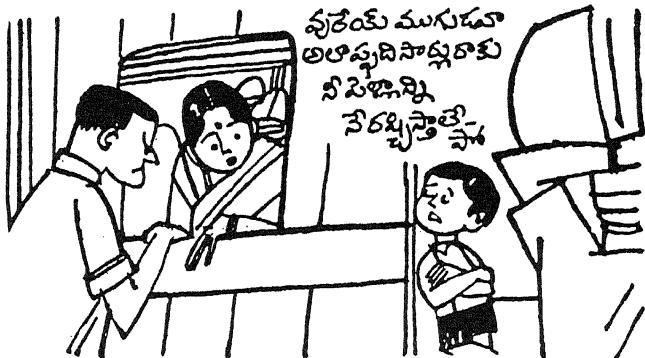
బోల్లు బోల్లు బాబాయిలు వచ్చేసి నవ్వుతూ ఉంటారా.

రైలు కూ అని కూసి ఇలా కదలగానే పరిగేరు కెళిపోతారు.

మళ్ళీ రైలు ఇలా అగగానే పరుగేరుకొచేస్తారు.

వాళ్ళని చూస్తే ససికి బయం. ఇలా ఇటువేపు తిరిగి కూచుంటుంది.
మళ్ళీ వాళ ముగుడు వచ్చాకా, నీతో వచేస్తాను అంటుంది.
వాడు జాగ్రత్త అని చెప్పి వెళ్ళిపోతాడు.
ఆప్సుడు నాకు జాలివేసింది.

ససిని కొంచెం రష్పించాలి అనుకున్నాను. అందుకని మళ్ళీ ముగుడు రాగానే వురేయ్ వురేయ్ ముగుడూ అలా అస్తమానూ రాకూ, దీన్ని నేను రష్పిస్తానులే అని చెప్పాను.

కాని అది నా మాట వినలేదుగా మరి. నేను కాఫీ కావాలా అంటే ఒడ్డు బుడుగూ అంది. నిన్న రష్పిస్తానులే అంటే ఒడ్డులే బుడుగూ అంది.

నేనంటే భయం అన్నమాట. అందుకే రైలుదిగి వెళ్ళిపోయింది.

నాకు బలేకోపం వచ్చిందిలే. నేనెని చిన్నవాడినా లేకపోతే చితకవాడినా. అలా భాతరు చెయ్యను అనడం.

భాతరు చెయ్యను అనడం అంటే ససి, వాళ్ళ ముగుడితో రైలు దిగివెళ్ళిపోవడం అన్నమాట. నాకోపం వచ్చిందిగా. అందుకని కోప్పడేశాను.

ఆప్సుడు అమ్మ ఎందుకురా బుడుగూ కొపం అంది.

మరి దాని ముగుడితో అది ఎందుకు వెళిపోవాలీ అన్నాను నేను.

దాని ముగుడితో అది వెళ్లకపోతే నువ్వుల్లాపుల్లా పోకిరి వెధవకానా అనేసింది అమ్మ పక్కని కూచున్న బామ్మగారు.

మరి నేను రష్పించుతాను అన్నానుగా అలా అన్నాను నేను.

వాడి పెళ్లాన్ని వాడు రష్పించుకోగలడు లేవోయి బోడివెధవా, అంది ముసుగువేసుకున్న ఆబామ్మగారు.

మరి నాకు పెళ్లాం లేదుగా అని చెప్పాను నేను.

అప్పుడు మరెలాగ.

అందుకని ఎదురుగుండా కూచున్న లావుపాటి పిన్నిగారేమో, మా గానపెసూనాంబని పెళ్ళాడుతావురా అంది.

పెళ్ళాడుతావురా అంటే నాకు తెలీదు. కానీ, మరి నేను చిన్నవాడినీ చితకవాడినీ కానుగా అందుకని నాకు అన్నీ తెలుసుగా.

శ్రీకా పెళ్ళాడుండో
ధన్యు పెళ్ళాడుతెలుపుండో?

అందుకని సరే మీ గానపెసూనాంబని నేను పెళ్ళాడుతావురా లెండి అనిచెప్పేశాను.

అప్పుడేమో ఆ గానపెసూనాంబ నవ్వేసి చీ అంది. చిన్నపిల్ల అనుకో. అయినా ఓ ఘదేళ్లు ఉంటాయి.

గానపెసూనాంబా నీ పేరేమిచీ అని అడిగాను. నా పేరు సీ. గానపెసూనాంబ అని చెప్పింది.

అప్పుడేమో నీపేరు బుకురుకుగుకు కక్కాదూకూ అంది.

అలా అంటే ఏమిటో నాకు తెలీదు అనేశా.

అప్పుడేమో ఓసారి ఉంగా. ఆఫూ ఉంగా గాఫూ అనేశా.

అలా అంటే ఏమిటి అంది సీగానపెసూనాంబ.

మరి బుగు రుకు గుకు కక్కా దూకూ అంటే ఏమిటో చెప్పు అన్నాను నేను.

అప్పుడు అందరూ నవ్వేశారు ఎందుకనో.

తెలీదా అని నవ్వేసింది సీగానపెసూనాంబ. అలా నవ్వితే బలే ఉంటుందిలే.

తెలీదు అని చెప్పాను.

నీ పేరు బుకు రుకు గుకులే అంది మళ్ళీ.

అప్పుడు అమ్ము నా చెవిలో అవును అని చెప్పరా బుడుగూ అంది.

నేను ఓహో అనుకుని; అవును అని చెప్పరా బుడుగూ అనేశాను గట్టిగా.

అప్పుడు అందరూ కలిసి సీగానపెసూనాంబని చూసి హో హో హో అనీ, యే హో హో అనీ నవ్వేశారు. సీగానపెసూనాంబ కూడా నవ్వేసింది.

చిన్నపిల్ల గదూ. ఏం తెలీదుగా అందుకని.

బుకురుకుగుకు అంటే బురుగూ అని అర్థం, ఇది కా భాష్టే అని అప్పుడు చెప్పింది.

అప్పుడు నేను ఒహో అనుకున్నాను.

మరి ఉంగా ఉంగా ఆ వ్యూ ఉంగా అంటే ఏమిటి బుకురుకుగుకూ అని అడిగింది.

ఉంగా ఉంగా ఆ వ్యా ఉంగా
అంటే మరి, నువ్వు చెప్పింది నాకు
తెలియలేదు సీగానపేసూనాంబా అని
ఆర్థమూ, ఇది ఉంగాభాషా, ఇంకా
నాకు చాలా భాషలు వచ్చిను తెలిసిందా
సీగానపేసూనాంబా అని చెప్పాను.

అప్పుడు సీగానపేసూనాంబేమో
నాకు నేర్చించవా బుకురుకుగుకూ అంది.

మెద్రాసు వచ్చేదాకా సీగానపేసూ
నాంబకి నేను అవన్నీ నేరిపించాను.
నాకు తెలుగుబాష కుంచెంచచ్చ. బుడు
గుబాష బోల్లు బోల్లుల్పచ్చ. ఇలా అని
బాచాయి అన్నాడులే.

ఇంకా నాకేమో ఉంగాభాషా, పిచికబాష, చికబాష, కబాష, బాష, ఔ అవన్నీ తెలుసును.
పూర్వ్యకాలం, అంటే నా చిన్నప్పుడు నేర్చుకున్నానులే. మొన్నును కూడా ఉంగా బాష కథ
ఒకటి నేర్చుకున్నాను. కతి కర కవా కత కచె కప్పా కను కతే.

ల్యూ పాపాయి ఎందుకు?

అమ్మ ముద్దు పెట్టుకుందుకు.

అందుకనేగాదా పాపాయిలు మనకి ముద్దొస్తారు.

మరి అలాంటప్పుడు అమ్మ వెళ్లి వాళ్ళని ఎత్తుకొని ముద్దుపెట్టుకోవాలి గదా. లేకపోతే
పాపాయికి కోపం రాదు మరీ.

పాపం. ఆ పాపాయిలు అలా కోపం వస్తే ఎలా చెప్పాలు. వాళ్ళకి తెలుగు రాదు గదా మరి.

అందుకని వాళ్ళ ఉంగా ఉంగా భాషలో గాలిగా చాలా సేపు చెప్పారు.

మరి పెద్దవాళ్ళకి తెలుగు ఒకటే ఒచ్చుగదూ. ఉంగా ఉంగా అంటే తెలీదుగా. అందుకనేమో
వాళ్ళు యాడవకు పాపాయా అంటారు.

అప్పుడు పాపాయికి ఇంకా చాలా కోపం వచ్చేస్తుంది. నాకు కోపం వస్తే అమ్మేమో యాడవద్దూ
అంటుందేమిటీ అని ఇంకా గట్టిగా ఉంగా ఉంగా అంటుంది.

అంటే, నేను అస్సులు యాడవడం లేదూ, కోపం పడుతున్నానూ అని ఆర్థం.

మరి ఇంకెలాగా? పాపాయికి కోపం అని అమ్మకి తెలీదు. అమ్మకి తెలీదని పాపాయికి తెలీదు.

మరి పాపాయి పాపం చిన్నదిగదా అందుకని అమ్మడే తప్పు. మా అమ్మ మంచిదే అనుకో. అయినా, చిన్నపిల్లలు ఎప్పుడూ తప్పు చెయ్యరుట. చిన్న పిల్లలు దేపుశుట. నాన్న కొరెస్తానంటాడేం. అప్పుడేమో బామ్మ ఇలా అంటుందిలే అదీ సంగతి.

పెద్దవాళ్ళే తప్పుచేసేని ఉత్తినే అలా అంటారు. అని బామ్మ చెప్పింది.

యేం, పాపాయి కోపం అప్పుడేలా పోతుందంటే మరి, అమ్మేమో యాడవకు పాపాయా అని ఎత్తుకుని ముద్దుపెట్టుకొంటుందిగా అప్పుడూ.

యెప్పుడూ అలాగే పోతుంది పాపాయి కోపం. ఎవ్వేనా ముందస్తుగా వచ్చి ఎత్తుకున్నా సరె. అమ్మవస్తే అమ్మ దగ్గరకే వెళ్లిపోతారు గదా.

ఏ పాపాయికేనా సరె వాళ్ళ రాధ అంటేనే ఎక్కువ ఇష్టం. రాదంటే అమ్మ. నాన్న కన్నా, బామ్మకన్నా, పిచికకన్నా, బొమ్మకన్నా సీగానపేసూనాంబ కన్నా రాధంటేనే ఎక్కువ ఇష్టం అన్నమాట.

అసలు అలాగే ఉండాలిగదా మరి, ఇప్పుడు యిలాంటి కథ ఒట్టి చెస్తాను ఆ కథ అర్థం ఇదే.

ఒక్క పిచికకన్నా, రెండుపిచికలకన్నా, ఇంకా చెప్పే చింతచెట్టుమీద పిచిక గూడుకన్నా, చెరుపుగట్టుకన్నా, ప్పదిపిచికలకన్నా పాపాయికి వాళ్ళ రాదంటేనే చాలా ఇష్టమూ అని.

నేను రేపో నిన్నో బాబాయికి ఇలా చెప్పే, ముందస్తుగానేమో ఖథచెప్పాలీ, తరువాతేమో నీతి చెప్పాలీ అన్నాడు, నీతి అంటే ఏమిటో నాకు తెలీదు.

నీతి అంటే కోత అని బాబాయే చెప్పాడు.

బాబాయి ఎప్పుడూ ప్పది సార్లేనా కోతలు కోస్తాడుట. కోత అంటే నాకు తెలీదు.

కోతసంగతి పోతేపోనీ కానీ, కథ ఏమిటంటే, ఓ పాపాయి, వాళ్ళ అన్నయ్య, వాళ్ళ రాధ వాళ్ళందరూ ఇంచక్కా వాళ్ళ) పెరట్టో పడుకుని నిదరోయారు, అంతట్టోకి పొర్కుల్లు వచ్చేసిస్తి

అయినా యింకా ఇంత చిన్న చల్లమామ ఆకాసెం మీద ఉన్నాడు. వాడు చూట్టానికి అచ్చ జీడిపస్పులూ ఉన్నాడన్నమాట. ఆ చల్లమామ.

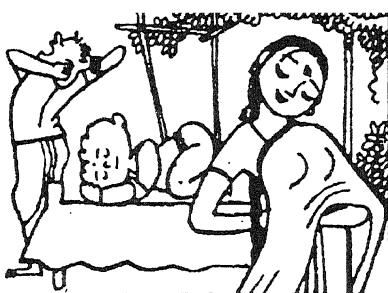
పాపాయేమో కళ్ళు మెల్లిగా తెరచి వాళ్ళిచ్చి చూశాడు. ఇంకా రాత్రిల్లి ఆయపోలేదు అనుకుని మళ్ళీ కళ్ళు మూర్సుకున్నాడు.

అప్పుడేమో వాళ్ళరాధ లేచింది. లేచి పాపాయని చూసింది.

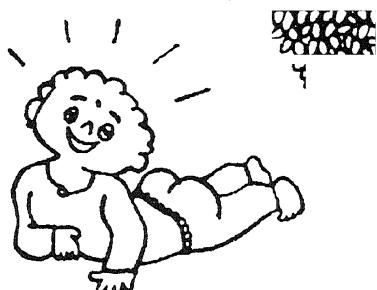
హో హో ఈ పాపాయి ఇంకా నిద్దరోతున్నాడు గదా అనుకుంది. అనుకుని - (పెజి యిలా తిప్పు)

పాపాలక్ష్మిపుటు

పెట్టినీ— అన్ను ఇచ్చంగా ఉపాప నీళ్లను
పొందండ్రు! ఒత్తోన్నిళ్లు మిస్తుండి
మిశ్ వీళ్లుమ్ముండి తెలిముకుడి!
ప్రస్తుతుండి కొ అన్న గ్రంథిక్కుండి

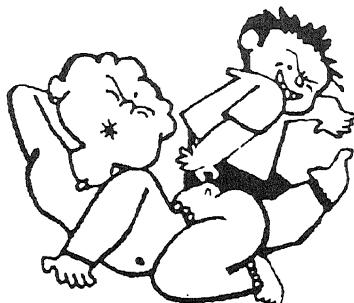

అమ్మ వెళ్లస్తే జంగాపక్కల్లు తెచ్చి
నవ్వేరింది— మిశ్ వీళ్లు రచ చుట్టునీ!
(పెదుంచే అమ్మతే)

మిశ్ కాకావు నువ్వుకే తాక్కు అందులు
స్వాప్నాల్లో విలసి! మిశ్ కాప్ప ఎప్పులు
నువ్వు— తంముకువిష్టుమం నువ్వుండి

ఇముకుకే! ఇంకాలో వీళ్లుక్కు కూడా
శుభగిత్తు వెళ్లాయిమి
మాట్లాడుచే అంగులీము మిశ్!

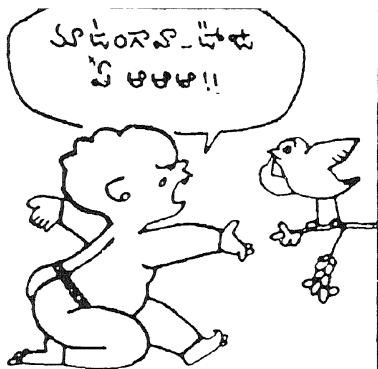

①

మల్కి కుర్రం క్రస్తిస్తే అసో! శాంతిను
విషుకే బెట్టు చూచు యాహు
అన్ ఫుట్టుని చూచు ప్రచ్ఛుచ్ఛు

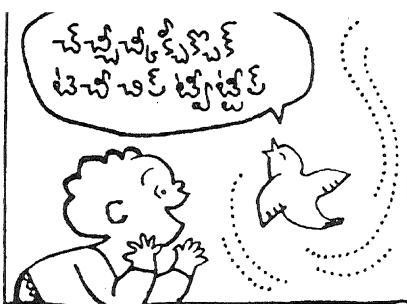
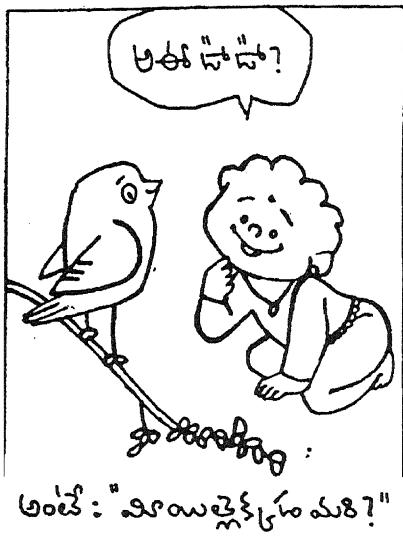
౨౦ - తిథ్యుమో నీ ఉండెను
పింకి పూర్వ నుహించు

తెచును:- విషుకుచు - జ్ఞాపం
అణ్ణునిన్న నన్నుకుచ్ఛుచ్ఛుకుచ్ఛు
చ్ఛుచ్ఛున - అంచుక్కు -

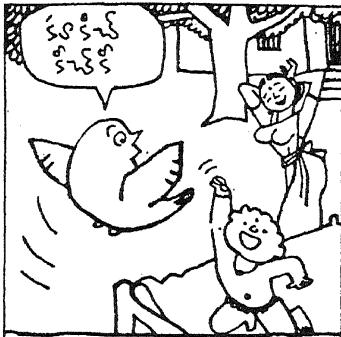
"శాంతినుఘంతి ఇంకై -
ఇంచు - కుండి - మధుర్మకై
మాంచెండి ఎణ్ణుచు - ఏం!"

(2)

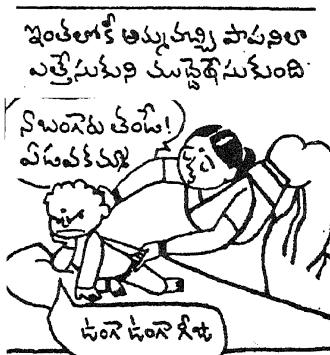

మాయాలక్ష్మి అంటే ఏంటిందిలే!
అస్తును 2019 లో కిలోమీటర్లలో
ప్రార్థించాలి వెళ్లగా
అక్కించాలి వెళ్లగా.
అంటే ఏంటిందిలే!
అంటే ఏంటిందిలే!

అయితే నీను ఇంట చూకుట
లేదుకొన్నా - ఇంద్రం ఇమ్మిల్సుకు
ప్రమాలిం - విం! (అందిపిశ్చ)

ఎవరోసోచు - హు(ఇంకొమా)
ఇప్పుడే కివందా (అంద్రాకుచపాప)

పీప్లీ పెంచెయ్యాం

ఇప్పుడు ఏడుపు అంటే ఏమిటో, ఛోపం అంటే ఏమిటో చెప్పాను గదా అని బాబాయివాళ్లు
నా దగ్గిర అలుసు తీసుకున్నారు. తీసుకుని నన్ను నెత్తిమీద, నడ్డిమీద, ఛంపేసి ఎలాగో యేడిపించాలని
చూస్తున్నారు.

అప్పుడేమో, ఏంరా బుడుగూ ఇది యేడుపొ లేకపోతే మరి, భోపలూ అని అడుగుతారట. ఇది బాబాయి అయిడియాట.

అయిడియా అంటే ఆశ అని అర్థం. ఇలా అని నాన్న చెప్పాడు. ఇవి కూడా బాబాయిదగ్గిరే చాలా ఉన్నాయట.

యేం మరి నన్ను యేడిపించాలని బాబాయి చూస్తాడుగా. అయినా నేను ఎప్పుడూ ఏడవసుతే. నేనేం చిన్నవాడినా లేకపోతే చితకవాడినా, అందుకూ.

కాని ఎలాగేనా ఈ పెద్దవాళ్లు - అంటే నేను కాదులే. చాలా బోల్లు పెద్దాళ్లు. ఈ పెద్దాళ్లు చిన్నపిల్లల సంగతి కుంచెం తెలుసుకోవాలి.

అప్పుడే, వాళ్లు పిల్లలిని బాగా పెంచగలరు.

పెంచడం అంటే, మనకి నిద్రల్రాష్టుడు పడుకో అని కోప్పుడేసేయ్యడం.

ఇంకా, ఆకలేసినా ఓసారో ఆరుసార్లో అన్నం పెట్టను అనడం. మళ్ళీ యేమన్నా కూడా పెట్టను అనడం, అదన్నమాట

ఇంకోటి ఉంది, నాకు లీఫోసుకుట్టే జలుబు జేస్తుంది కదా. అస లిప్పుడే బోల్లు బోల్లు చేసిన్ని. బాటలు బాఘూ రాలంల్యుల్యాయి. లిజుమేగదూ.

యేం మరి జలుబు చేసినపుడు నీళ్లసుకోకూడడు గదా. అయినా మన్ని రోచా నీళ్లసుకోమంటారు అసయ్యంగా.

అలాగే పెద్దవాళ్లకి ఉంకో చెడ్డ అలవాటుంది. మన్ని ఎప్పుడూ చెడ్డే చొక్కు తొడుక్కువాలంటారు.

అలవాటంటే, మన్ని ఉత్తినే తిట్టడం, నడ్డిమీద ఛంపెయ్యడం అని అర్థం.

యేం పెంచడం అంటే ఇది అర్థం.

మన సంగతి సరే. మన్ని వీళ్లెలాగా పెంచలేరనుకో. అసలు దొరకనుగా పెంచడానికి.

ఇంకా పాపం చిన్నపిల్లలుంటారు చూడూ. అంటే చాలా చిన్నవాళ్లు. వాళ్లని ఈ పెద్దవాళ్లు ఇష్టం పచ్చినట్టు పెంచేస్తారు.

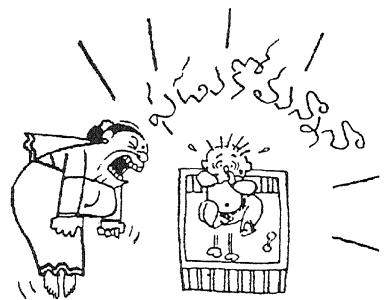
అయితే డిటుందిలే.

ఈ చ్చిన్న పిల్లలు లేరూ వీళ్లు అసలు మంచివాళ్లు కారు. పైగా తెలుగు రాదు.

అన్నింటికి యేడుస్తారు అందుకని.

కొందరు నిజెంగా ఏప్పుడూ యేడుస్తానే ఉంటారనుకో. ఆకలివేసినా యేడుస్తారు. పాలుతాగినా యేడుస్తారు, తాగేశాక మళ్ళీ యేడుస్తారు.

యిలాంటి వాళ్లంటే నాకు బోల్లు భోపం.

మూడు లేసియ్యాలు

కొని ఏడిచేవాళ్లని ఏడచకుండా చెయ్యడం నాకు వచ్చిను. యిప్పుడు ఓ చిన్న పాపాయి ఏడస్తోంది గదా. ఊరుకోవే నాతల్లి అని వాళ్ల అమ్మా, ఊరుకోరా నాతండిరీ అని వాళ్ల నాన్నా చెప్పారగదా. అది ఊరుకోదుగా.

అప్పుడు నేనే కనక అమ్మా నాన్నా అయితే, ఆ పాపాయికి ఇటువేపునీ అటువేపునీ కూచుని గారిగా ఏడిచేస్తాను, దెబ్బకి హడ్డిలిపోవాలది. హడ్డిలిపోయి నోరూసుకుంటుంది అంతే.

అప్పుడుకూడా యేదుస్తుందనుకో. అంటే మనం ఆ సేశాక. మరి మనం చాలా సేపు అరవలేంగా. చిన్న పిల్లలికైతే బాహో అలవాటు కాబట్టి వాళ్ల చాలాసేపు గుక్కపట్టుతారు.

యేం. అప్పుడింకా లాభంలేదుగా. నాన్న జేబురుమాలు పెట్టి పాపాయి మూతి కొట్టియ్యాలి. ఇది బాబాయి అయియా.

అసలు నా అయిడియా ఏమిటంటే, మరి అది యులాగా ఏడుస్తోందిగా, అందికని ఊచి పుచ్చుకుని ఒకటి కొట్టిసి పరిగేరు కెళ్లిపోవాలి వాళ్ల అమ్మా నాన్నాను.

కొని అమ్మా నాన్నా అలా ఏ పాపాయిని కొట్టరుగా. ఎందుకు అంటే, వాళ్ల అమ్మా నాన్నా గదా. అందుకని మనం కొట్టాలి మరి.

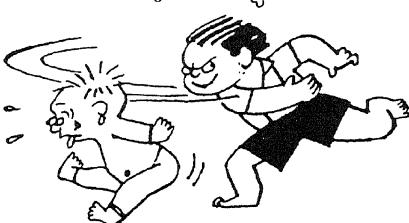
ఇంకో రకం పాపాయిలు ఉన్నాయి. అవి పాపం యేడవ్య. అసాలు ఏడవ్య.

మనం దగ్గరకెళ్లి ఎవరూ చూడకుండా గుండు మీద ఓటుచున్నామనుకో.

అప్పుడేమో అవీ, యేడిశావుతే అని ఇంచక్కానవేసి మళ్ళీ ఆడుకుంటాయి.

నేను బతే హోస్టార్స్ పడిపోయేస్తుంటాను. అసలీ పాపాయిలు ఏ మాటలాడుకుంటాయి అనీ. వాటికి జాంచెట్టు ఎక్కడం రాదు గదా. సీతజెడ కత్తిరించ లేదు గదా. మళ్ళీ లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడి గుండుమీద సూటిగా రాయి కొట్టలేపు గదా. (ఒంకరగా కూడా కొట్టలేపనుకో) ఆఖరికి ఉత్తుత్తి జెబకా కూడా తోలలేను.

మరి ఎలా ఆడుకుంటాయో గానీ.

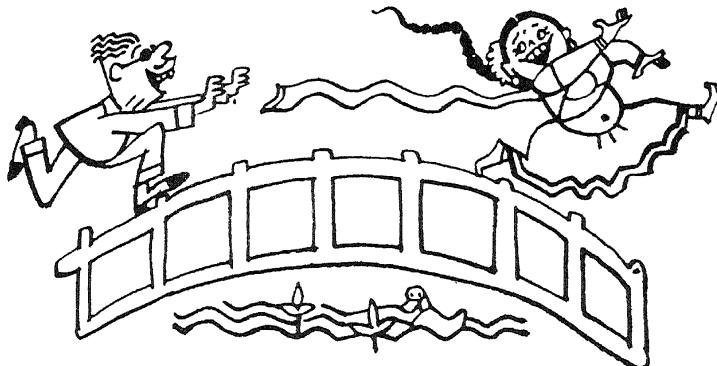
అసలు ఆడుకోవేమాలే.

ముందప్పగా ఏడుస్తాయి. మళ్ళీ పాలు తాగుతాయా. మళ్ళీ బాపుండని కుంచెం సేపు ఉరుకుంటాయా.

మళ్ళీ ఏడుస్తాయి. అమ్మచచి ఇలా జో కొట్టుతుంది కదా.

పడుకుంది పాపాయి గదా అని, లేచి వెళ్ళుతూ ఉంటే, ఘబుక్కుని మళ్ళీ ఖయ్యా మంటాయి. అమ్మ హడ్డిలిపోయి పరిగేరు కొచ్చేస్తుంది. అప్పుడు నప్పుతాయి పాపాయిలు. మళ్ళీ ఏడుస్తాయి. ఇంతేగా ఆట. నా మొహంలా లేదు.

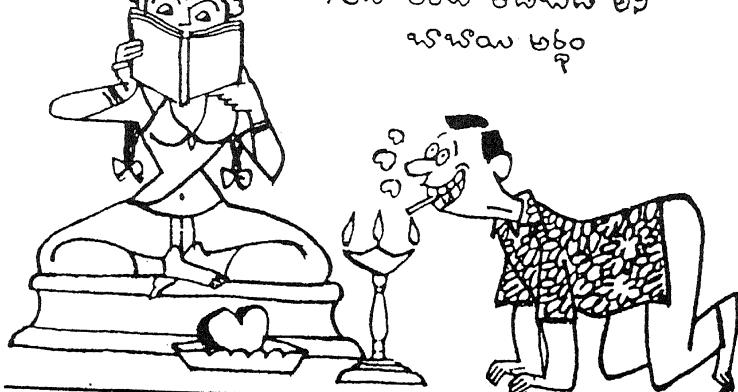
సాధిగా నాటుకాముత్తూ ఇక్కె ఇందు ఏకిగిట్టుత్తీము

ఎందుకంటే, నా మొహం బాపుండని అమ్మ చెప్పింది. అందుకూ.

నా ముహం సినిమాలో పాపాయిలా ఉంది అని బామ్మ కూడా అంది. బామ్మ నేనూ రేపో మూడ్రోలుకో సినిమా చూశాంలే. అందులో ఓ కుర్రాడున్నాడు.

సిం అంటే ఆంగుల్స్ అన్
ఒచ్చలు అన్ధం

వాడు కూడా నా మొహంలా లేడనుకో. ఐనా, బాఘున్నాడని బామ్మ అంది. ఐతే చిన్న పిల్లలసంగతి మనకెందుకులే. మన కెందుకులే అంటే మనకి ఒద్దూ అని ఆర్థం. ఇప్పుడు అమ్మ చూడు చదువు మన కెందుకులే అంటుంది గదా నన్న. అంటే చదువు ఒద్దులే అని ఆర్థం. అదీ సంగతి.

అంపీల్లు

యేం ఆడపిల్లల గురించి కుంచెం చెప్పాలి. ఆడ పిల్లలంటే బాబాయి వాళ్ళ లో లెట్లు ఇస్తానటారు వాళ్ళ.

సి. గానపెసూనానాంబ కూడ ఆడపిల్లే గాని, అది బాఘుా చిన్నపిల్లనుకో. దానికి తెలుగు కూడా బాగా రాదు.

నన్న బుడుగూ అని కూడా అనలేదు. బురుగూ అనీ బులుగూ అనీ అంతుంది. దానికి అసలు మాతలార్థమే చాతకాదు. మరీ చిన్నపిల్ల. అయినా లెందుజెదలు వేసుకుంతుందనుకో.

మనం బోల్లు పెద్దవాళ్ళం కాబట్టి పెద్దవాళ్ళను గురించే మాటాడాలి. ఇలాని బాబాయి చెప్పాడు లొలెట్లు పెద్దవాళ్ళకే యియ్యాలి అన్నమాట.

అంటే యిప్పుడు బాలరాజు సినిమా జయసింమ్మ సినిమా. ఉన్నాయి గదా. నాగేసరావు, ఎం. టి. రామారావు ఇలా నించుంటారూ చెట్టు దగ్గర. అప్పుడు అంజలీయేనా సావిత్తిరియేనా వస్తుంది గదా.

మరి అది యారోవేసు యిలా కళ్ళ అస్సులు మూసుకోకుండా చూస్తుంది గదా. అప్పుడు పాట పాడుతుందా. అప్పుడేమో యారో కూడా యిలా నవ్వి ఆగు అని చెయ్య ఎత్తుతాడా.

మరి అది పాటమానదుగా. కాని పరిగేరు కెళ్ళిపోతుంది. అప్పుడేమో యారో ఆగు పారిపోకు అని గారిగా పాట పాడుతూ పరిగెట్టుతాడు.

మీ నాన్నతో చెపుతుందని బయంగా వాడికి అందుకు.

అప్పుడేమో అది మళ్ళీ బిర్దిమీద ఆగి యిలా కళ్ళ మూసుకోకుండా చూసి నష్టతుందా. నువ్వుా నేనూ ఇంకా బోల్లు రౌడీలు ఈల వేస్తాం కూడా.

అప్పుడు యిద్దరూ పాడతారుగదా.

ఆ పాటపేరు లో సాంగు అని బాబాయి చెప్పాడు.....వాడికి లో సాంగులు చాలా వచ్చును. ఇంట్లో పాడితే బామ్మ కోప్పుడేస్తుందనుకో. అందుకని బీచిలో పాడుతాడులే.

బాబాయికి సినిమాలూ, లో సాంగులూ, సిగరెట్టులూ, ఆడపిల్లలూ, బామ్మ పత్తుల పెట్టేలో డబ్బులూ, బడికి సెలవులూ అంటే చ్చాలా యిష్టం.

అందికనే బాబాయి నేను రోర్మూ సాయింతరం బీచి దగ్గరికి వెళ్లాం.

అక్కుడేగా ఆడ బడి వుంది మరి.

అసలు బడి అంటే గుడి అని అర్థం. ఇలా అని నాన్న చెప్పాదు, నాన్నకి బాగా తెలిదనుకో.

అసలు బడి అంటే అర్థం లేదూ అని బాబాయి చెప్పాదు.

కాని గుడి అంటే ఆడబడి అని అర్థం ఉందిట. అదీ సంగతి.

అందికనే నేనూ బాబాయి ఇంకా బోల్లు బోల్లు బాబాయిలూ బోమ్మలుచొక్కలు తొడుక్కని, ఖవడర్లు అడ్డుకుని, సిగరోత్తులు కాలుస్తూ, ఈ గుడి దగ్గిరికి వస్తారు గదా.

గుడి లోపలికి వెళ్లరనుకో.

అప్పుడు గుడిలోంచి రెండు జడలు వేసుకున్న సీత ఒస్తాందిగా. ఇంకా బోల్లు జెడలు వేసుకున్న సీతలు వస్తాయనుకో.

అప్పుడు భాబాయి నవ్వుతాడు.

ఒక్క సీత ఇలా హాం అనీ భోష్టుడేస్తుంది. ఇలాటి సీతని చూస్తే బాబాయికి బయం.

బయం అంటే కోపం అని అర్థంగా మరి.

అందుకని బాబాయి వురేయ్ వురేయ్ బుడుగూ మరేమోనూ, నవ్వ్యా ఆ సీతని ఏడిపించూ అంటాడు.

నేను సీతని ఏడిపిస్తే దానికి భోపం వస్తుంది. అప్పుడు మనికి కుంచెం డేంజెరనుకో. మనని ఎవరూ రప్పించరు కూడా.

రేపో మూడ్రోలుకో ఏం జరిగింది తెలుసూ

ఇందిర గ్రే రెంపు జెపు సీత ఖధ

ఒక బాబాయా, ఇంకో ఆరు బాబాయిలూ, నేనూ కలిసి ఆ ఆడబడికి వెళ్లామూ.

అప్పుడు ఇందిర వచ్చిందికదా. రెండుజడలు వేసుకుందామరి. ఇందిర అంటే కాలేచీ అమ్మాయి అని అర్థం.

ఈ ఇందిరేమూ వాళ్ళకి తెలిదు. మరి యెలా మాటూడ్డం?

ఒక బాబాయేమో నన్న పిల్చి వురేయ్ సత్తరకాయా సత్తరకాయా మరేమూ నవ్వ్యా ఈల వేసి ఇందిరిని పిలవరా అన్నాడు.

నన్న కొట్టుతుంది బాబూ అని చెప్పాను.

అయినా ఫరవాలేదులే అన్నాడు వాడు.

ఫరవాలేదులే అంటే. కొట్టితే కొట్టనీ అని అర్థం. మరి ఇందిర నను కొట్టిందిగా అందుకని. నేను మెల్లిగా ఈలవేశాను.

అలా కాదు గారిగా నెయ్యాలీ. వేసి రెండు జెడల పిల్లా అని పిలవాలీ అన్నాడు వారు.

సరేగదా పాపం అని నేనూ అలా పిలిచానుగదా.

అప్పుడేమూ ఆ యిందిర ఖుబుక్కని ఇటువేస్త తిరిగి ఫోకిరీవాడులారా అనేసింది.

కాని అప్పుడు చూస్తే ఒక బాబాయా లేదు, ష్టది బాబాయిలుకూడా అక్కడ లేరు. వాళ్ళ
అందరూ గట్టుమీద కూచున్నారు.

నేను ఒక్కడే అక్కడ ఉన్నాడు.

నేను హోచ్చర్యపడిహోయేశాను.

ఇందిర కూడా హోచ్చర్యపడేసింది.

హరి నువ్వు పిడుగూ అంది.

నా పేరు బుదుగు. నువ్వే హరి పిడుగు అని చెప్పాము.

ఫోకిరీ పిల్లాడా అంది.

నువ్వే ఫోకిరిపిల్లాడా అని చెప్పేశాను నేను.

మరీ నన్ను రెండు జెడలు అని ఎందుకూ పిలిచావ్వా అంది.

నీకు రెండు జెడలు ఉన్నాయిగా అందుకని అని మళ్ళీ చెప్పేశాను.

ఉంటే నీకేం అంటే నాకు తెలీదు అని చెప్పేము.

తెలీకపోతే, ఇదిగో ఇది అనేసి, ఆ యిందిర నాగుండుమీద మొట్టికాయ కోలేసింది.

అయినా కోపం పోలేదు. అందుకని యిలా కిందకూచుని ముద్దు పెరేసుకుంది. అప్పుడు సీగానపేసూనాంబి చూడలేదనుకో.

చూత్తే వెక్కి లిత్తుంది.

మా బామ్మా, అమ్మా అంతే. ఒక్కసారి సీగానపేసూనాంబి చూస్తున్నప్పుడే నను బంగారు తండిరీ అంటారు. అంటే ఘరవాలేదనుకో కాని ముద్దు కూడా పెరేసుకుంటారు.

అప్పుడు సీగానపేసూనాంబి డీల్లమ్మా డీల్ల అని వెక్కి రిష్టుంది. అప్పుడు అమ్మ ఘబుక్కున దాన్ని కూడా పట్టుకుని ముద్దు పెరేసుకుంటుంది.

అయిందా పెళ్ళి అని ఏడిపిస్తాననుకో అప్పుడు నేను.

యేం చీంతో ఈ రెండు జడల పిల్ల అప్పుడేం చేసింది తెలుసా?

ఫోకిరీ పిల్లాడా పద మీయింటికి పద మీ అమ్మతోచెప్పా నీ పనీ అంది. అని నా చెయ్య పట్టుకుంది.

మరి అప్పుడుకూడా బాబాయి వచ్చి నన్ను రష్యించలేదు.

ఎలాగ?

మరి నేను చిన్నపిల్లాడినిగదా.

అందుకని సరేను యింటికిరా అమ్మతోచీ చెప్పు అన్నాను.

అప్పుడు బాబాయి ఘబుక్కున వచ్చేసి ఏవండీ ఏవండీ మీరు మా యింటికి రావడ్డండీ అన్నాడు.

ఈ ఫోకిరీ పిల్లాడిని వాళ్ళమ్మయ్యెత తన్నించాలి నేను వెళ్తాను మీ యింటికి అంది ఆ యిందిర.

అది కాదండీ. మరేమోనండీ, నేనే వీడిని తంతానులెండీ, వదిలేయండీ అన్నాడు బాబాయి.

నాకు జాలేసింది.

ఇందిరికికూడా జాలేసింది. అప్పుడేమో ఫోకిరిపిల్లాడా అని బాబాయి వేపుచూసి, నా నెత్తిమీద జెల్లకాయకొట్టి పో అంది.

అప్పుడు నేనూ బాబాయా మెద్రాసు రైల్లా ఘబుబా వెళ్లిపోయాం.

~~పో~~ నెద్దనోళ్లు

పొపం యా పెద్దవాళ్లెపుడూ యింతే.

ముందస్తుగా వాళ్ళమూట వినాలి అంటారు గదా. పోనీలే అని మనం అల్లరి చేస్తే అప్పుడు మన్ని రష్యించరు.

మళ్ళీ అల్లరి చెయ్యను. అంటే చెయ్య అంటారు. చేస్తానూ అంటే ఒద్దూ అంటారు.

ఎప్పుడూ మనమే వాళ్ళమూట వినాలి అంటారు. ఒక్కసారేనా వాళ్ళు మనమూట వినరు.

అంతెందుకు. యుప్పుడు పొపం బాహూ చిన్న పిల్లలుంటారా.

వాళ్ళకి కుంచెం తెలుగువస్తుంది చూడు. అప్పుడేమో, ఎవరూ లేకుండా కొంచెం మాటూడుతారు.

ఈ అమ్మా నాన్న బామ్మ యలాటివాళ్ల ఎలాగో వినేస్తారు.

అప్పుడు లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారూ, వాళ్ల ముగుదూ అలాటి వాళ్ల మనింటికొస్తారా అప్పుడేమో ఈ పాపాయిని కూచోబెట్టి నీ పేరు చెప్పుా అంటారు.

పాపం ఆ పాపాయికి భాఫూ తెలుగు రాదు గదా. దానికి భయం వేసి చెప్పదు.

అప్పుడేమో ఈ లాపుపాటి పెద్దవాళ్లందరూ చుట్టూ నించుని చెప్పచెప్ప చెప్పుా అసి కేకలు వేస్తారు గదా.

పాపాయికి కోపం వచ్చేస్తుంది.

దాన్ని రఘ్యంచదానికి, నేను చెప్తాననుకో పేరు. వాళ్లు వినరుగా. నన్న కొరేస్తారు. దాని పేరు: అదే చెప్పాలి.

అది చెప్పదుగా మరి.

అప్పుడు వాళ్లమ్మా నాన్న దాన్ని కొరేస్తారు మొండిఫిల్లా అని.

వాళ్లకి మొండిపిల్ల అంటే అసలు అర్ధం తెలీదు. నాకు తెలుసుననుకో.

లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు ఒకసారి పేరంటానికెళ్లి వాళ్ల పాపని ఎత్తుకుంటుందికదా.

అప్పుడు పాప చంక దిగనంటుందికదా. వాళ్లమ్మ పిలిచినా వాళ్లనాన్న, బామ్మ పిలిచినా రాను పో అంటుంది.

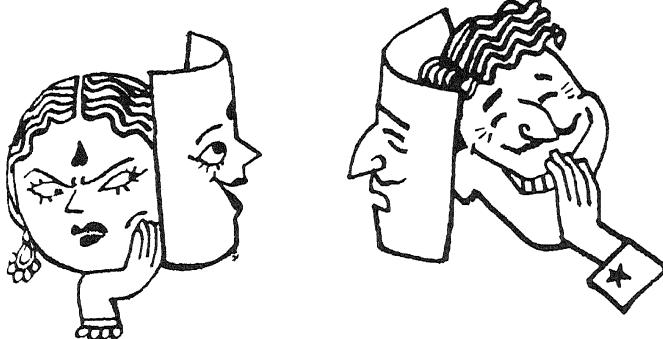
ఆఖరికి ఇంకో పాపాయి వచ్చి ఉంగా బాషాలో ఆలవుందాం వత్తావే అని పిలిచినా సరే లాను
పో అంతుందే. అదీ మొండిపిల్ల.
ఏమిలో ఈ పెరపంచకంలో బోల్లబోల్లు రకాల పిల్లలు.
బోల్లరభాల పెద్దవాశ్చ. నేను అప్పడప్పుడు పోచర్చపడి పోయేస్తుంటాను.

అంశియోలు – గ్రాఫిస్టులోలు

ఇగో మరేం. నాదగ్గిరకూడా అయిడియాలూ అభిప్రాయాలూ ఉన్నాయి తెలుసా.....ఒక్క
బాబాయి దగ్గరే ఉన్నాయి అనుకున్నాగాని

అంశియోలు కున్నాయ్యక్కున్న పేట్ల అఖిడ్డాయంటయట

ఇప్పుడే సినిమా షడియోకి వెళ్లాడు, నాకు ఈ సంగతి ఘబుక్కుని తెలిసిపోయింది.
సినిమా షడియో నిండా బొమ్మలూ, గుర్రాలూ, అయిడియాలు, కిరీచాలు, నాగేసరావు,
రామారావు, సావిత్రి, అంజలీ, రేలంగి, అయిడియాలు, సిగరెట్లులూ, రూపాయాలూ, ఇంకా
మరేమో, అయిడియాలూ, పెద్ద వెలిటీదిపాలు, కాఫీలు, అయిడియాలు అవన్నీ ఉంచాయట.
ఇలాని బాబాయి చెప్పాడు.

మనం షడియోకి వెళితే మనకీ బోల్లు బోల్లు అయిడాలు వచ్చేస్తాయి. పోచ్చరపడి పోయేస్తా
మన్నమాట. అయిడియాలు అంటే నాకు తెలీదు. కానీ నా దగ్గర బోల్లున్నాయిటే.

ఇంభా మరేమో, మనయిల్ల కన్నా పేద్ద అద్దాలు అబద్దాలు ఉన్నాయని కూడా బాబాయి
చెప్పాడు.

షడియోలో సినిమాలు వేస్తారన్న మాట.

ఇప్పడు లిష్టుపోకీను ఉందా. అంజలి, రామూరావు, రేలంగి వాళందరూ అక్కడ సినిమా వేస్తారు గదా.

పుడియోలో ముందస్తుగా ఈ సినిమా వెయ్యాలిట. అక్కడా ప్స్టది లిష్టుపోకీనులు ఉంటాయి.

లిష్టుపోకీనులో ఓ సారే సినిమా వేస్తారుగాని పుడియోలో ప్స్టదిసార్లో ఇరవై పదకొండు సార్లో వేస్తారులే.

ఇప్పుడు యారో యిలా కళ్ళు మూసుకోతుండా తోటలో సీతకేసి చూడాలి కదా, చూసి పాడాలి గదా.

పాడి నవ్వాలికదా. అప్పుడు సీత మల్లీ నవ్వుతుండా మరీ.

ఓ సారి నవ్వాక దీపాలన్నీ ఆరివేస్తారు.

మల్లీ కాసేపుండి దీపాలు వెలిగిస్తారా. అప్పుడు మల్లీ నవ్వు అంటారు.

ఇలా ప్స్టదిసార్లు సవ్వితే యేడుపు వస్తుందిగా.

అంతట్లోకి సీత నాన్న వచ్చేసి హాయ్ రౌడీ రాస్‌గ్లోర్ అని కోప్పడేస్తాడుగా అప్పుడేమో సీట రుబూంమని ఏడిచేస్తుంది.

యేం. మరి పాపం చిన్నపిల్లలకై ఘటుకుని ఏడుపురాదు. ప్స్టది రూపాయి లిస్తావంటే కూడా వాళ్ళు యూడవరు.

శీర్ముణికి ఒక్క కొఱక్ చూసో

రేపో మూడ్రోలుకో ఓ పుడియోలో ఓ పిల్లాడిని యేడూ యేడూ అని భలేగా యేడిపించేశారు పాపం.

అది అసలు మొగాడుకాదు ఆడది అనుకో. సినిమాలో ఉత్తినే అబధం చెప్పుమన్నారు పెద్దవాళ్ళు.

యేం సినిమా అమ్మ వాడి దగ్గర కూచుని యూడవకు బాటూ అంటోంది గదా. మరి వాడు అసలు యూడవటం లేదుగా.

ఇహిహి అని నవ్వుతున్నాదు గదా.

అప్పుడు ఓ లావుపాటి వాడొచ్చి ఏడవాలి పాపా ఇంచక్కు ఏడూ అమ్మ అన్నాడు. వాడి పేరు డైరెల్చుర్లు.

ఎవరేనా ఇంచక్కు ఏడుస్తారా. అసలు ఏడిప్పే మనకి చూట్టానికి ఏడిసినట్టుంటుంది.

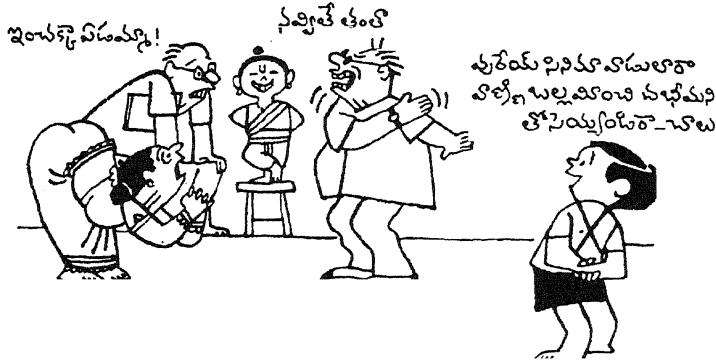
ఆ పిల్లాడిమో నవ్వుతున్నాదు. వీడూ, సినిమామ్మ యిలా మూతి ముదుచుకుని ఏడూ పాపా ఏడూ పాపా, నీకు రూపాయిస్తా అని చెప్పుతున్నారు.

అంతట్లోకి నాకు అయిడియూ వచ్చేసింది.

అంతట్లోకి ఇంకో పెద్దవాడు ఘటగిబొ వచ్చేకాదు.

వచ్చేసి యింకా ఏడవలేదా అన్నాడు కోపంగా.

లేదండీ అని చెప్పారు డైరెల్చురూ, సినిమామ్మ ఇలా ముహంపెట్టి రేముడు! హూ! అనేసి కోప్పడేశాడు ఆ కొత్తవాడు.

విడిశాపు ఫో నేను యూడవను అనేశాడు ఆ పిల్లాడు.

అప్పుడు వాడికి కోపం వచ్చేసింది, ఏడూ! పాపా, మంచిదానివీ అని చెప్పాడు నవ్వుతూ.
పెద్దవాళ్ళకి కోపం వస్తే నవ్వుతారులే.

అయినా పాప యేడవలేదు.

ఇం కెలాగ కైమైపోతోంది అని కోప్పడ్డాడు కొత్తవాడు.

కైమైపోతే బోల్లుబోల్లు రూపాయలూ కాణేలూ కూడా అయిపోతాయట. ఇప్పుడు ఆ కొత్తవాడే అస్సులు సినిమావాడుట. ఇలాని నాన్న చెప్పాడు.

వాడికి ఇంకా ఛాలాకోపం వచ్చేసింది.

పూ అనేసి, ఇలా జట్టు పీక్కున్నాడు కాని వాడికి జట్టు లేదుగా. ఉత్తిగుండు. అందుకని, ఇంకా కోపంవచ్చి ఈ పాప అస్సులు వద్దు అనేశాడు అప్పుడు.

మరి ఇంకోళ్ళను పిలవనా అన్నాడు డైరెట్కుట.

ఎందుకు అసులు వద్దు అనేశాడు కొత్తవాడు కోపంగా.

మరెలాగండీ. సీరాముడికి రెండు కొడుకులుగదా అంది సినిమా అమ్మ.

యేం కాదులే ఒక్క కొడుకు చాలూ, పీడు అసులు ఒద్దు పో అనేసి వాడు ఘబగబ వెళ్లిపోయాడు.

అప్పుడు నాన్న లేచి సినిమా అయిపోయింది ఇంటికెల్లిపోదాం అన్నాడు.

భామ్మ కూడా సరే అంది కాని, భాబాయేమో ఇంకో సినిమా మాధ్యం అని ఏడిచాడు.

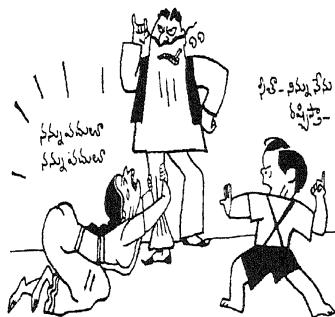
సరే పదనాన్న అని చెప్పాను నేను. అక్కుడ ఓ చెట్టుకింద ఒక సీత పాపం నిరెఖంగా ఏడుస్తోంది. వాడెవడ్చో రోడీ యులా నిలబడి పూ అని ప్రెవేటు చెప్పేస్తున్నాడు దానికి. వాడు బీడీకూడా కాల్పుతున్నాడు.

నాకే బయం వేసిందిలే. కాని పాపం ఆ సీత నన్న వదులు నన్న వదులూ అని ఏడుస్తోంది. వాడు వదల్నా వదల్నా పూ పూ అంటున్నాడు.

అందరూ యిలా బయపడి చూస్తున్నారు.

ఆ సీతని రష్యంచా లనుకున్నాను కాని కుంచెం బయం వేసిందిలే.

భామ్యకి కూడా ఆ సీతమీద జాలేసింది.

వురేయ్ గోపాతం, నువ్వేనా చెప్పరా ఆపెల్లని వాడు అల్లరిపెడుతున్నాడూ, వాళ్ళలా చూస్తారేవిటీ అనేసింది.

నేను కూడా యింక రష్యంచెయ్యా లనుకున్నాను.

ఏమ్ సీతా, మా నానతో చెప్పానను, మా నానతో చెప్పాననూ అని చెప్పేశాను.

క్రూట్ అనేసి అక్కదున్న మొగాళ్ళందరూ ఘారిగా అరిచేశారు. హడ్డిలి పోయానులే.

అంతట్లకీ, ఆ సీతా రౌడీ అందరూ నవ్వేశారు.

ఉత్తుత్తి ఏడుపేనా అని నేను పోచుర్యపడి పోయేసి లేచాను.

అప్పుడు ఆ రౌడీ నా దగ్గర కొచేసి ఎవ్వడా నువ్వు ఫోకిరీ అన్నాడు.

నువ్వేవ్వడా ఫోకిరీ కొరేస్తాను అని చెప్పాను.

అప్పుడు వాడు ఘుబుక్కుని యిలా పంగి (వాడు కొంచెం ఎత్తులే నాకన్నా) నవ్వేసి జ్లైకాయ కొట్టాడు.

ఈ పెద్దాళ్ళపుడూ యింతే.

మన్ని చూసి బయపడ్డపుడు యిలా నవ్వేసి వెళ్లిపోతారు యేవిలో.

అంతెందుకు. ఇప్పుడు సినిమాలో ఈరో యిలా నించుని ముందస్తగా నన్ను వెళ్లిచేసుకో అంటాడో.

దానికి బయం వేస్తుందిగా. అప్పుడది ఇలా నవ్వేసి వెళ్లిపోతుందా. అప్పుడు చీడు గాలిగా పాట పాడేస్తాడు. అది హడ్డిలిపోయి పరిగెల్లుతుంది ఇంకోపాట పాడుతూ.

ఈరో కూడా పరుగెడతాడుగా.

పరిగెడతారు అనకూడదట. డానుసు అనాలి అని బాబాయి చెప్పాడు.

యేం సీత ఇలా డానుసు చేస్తుందా. ఈరో ఇంకా గటగటా డానుసు చేస్తాడు. ఎంత గటగటా అయినాసరే అది దొరకదులే, కొంచెం సేపటికి ఇంక డానుసు చెయ్యలేక అగిపోతుంది.

అప్పుడు ఈరో వచ్చి, నన్ను వేమించుతావా అంటాడు గదా.

శ్రీకృపాదింఱా! నుమ్మిపెళ్ళియేమ్కా
శ్రావే సథించాడు తాప
పాడతింపే!

పేమించుతావా అంటే నాకు తెలీదు.

బాబాయికీ తెలీదుట.

ఎవరికీ తెలీదు అని నాన్న చెప్పాడు.

యేం, అప్పుడు సీత పేమించుతాను అంటుంది.

నిజంగానే అంటాడు ఈరో, అలాని సీత చెయ్యి గారిగా పట్టుకుంటాడు.

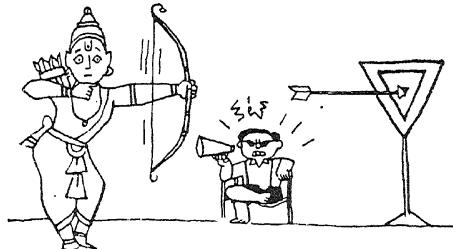
నిజంగానో కాదో చూట్టునికని, మళ్ళీ పాట పాడతాడు చెయ్యటట్టుకుని, ఇంక సీత పారిపోలేదుగా.

అప్పుడు సీత వాడిపేపు యిలా చూస్తుంది.

యింక ఏడిపించకూడదని వాడు పాట మానేస్తాడు.

(రొంగ్రెచెర్)

శ్రీరాఘవింగ్ ఐప్పుకు నూబుల్

నంచింప్పు నందర్శిశాయస తేము ఖద

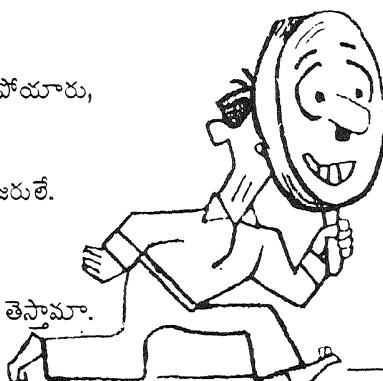
బాబోయ్ అని గారిగా కేకపేట్టిసింది బామ్మ.

ముందస్తుగా బాబాయి, డికెప్పివురూపూ హడ్డిలిపోయారు,
నేను కూడా కుంచెం హడ్డిలిపోయాను.

ఎందుకంటే, బామ్మ అలా కేకవేస్తే మనికి దేంజరలే.

తేలుకుట్టితే బామ్మ అలా బాబోయ్ అంటుంది.

యేం, ఒక్కొసారి మనం జటకా తోలడానికి భీడీలు తెస్తామా.
అవి బామ్మ పత్తులపెట్టిరో దాచుకుంటామా.

బామ్మ అవి చూసినాసరే తేలు కుట్టినలాగే బాబాయ్
అంటుంది.

అప్పుడు ఏం జరిగింది అని అవమానం వేసింది.

పురేయ్ బాబాయ్ బామ్మ పీలుస్తోందిరా నిన్నే అని చెప్పాను.

బాబాయి కాదురోయ్ బాబోయ్ అందీ అని చెప్పాడు బాబాయి.

మీ అమ్మ నిన్ను అస్పలు బాబాయి అని పేలవదుగా అని చెప్పాడు డికెష్టివురావు.

అప్పుడు బాబాయి ఇలా ఎగ్గిరిపోయి, భలే భలే భలేగా చెప్పాపు అని డికెష్టివురావు బుజామీద ఘుట్టిగా కొట్టేశాడు.

వాడు పాపం, అరుగుమీంచి దధిమని పడిపోయేశాడు.

డికెష్టివురావు అంటే నాకు తెలీదు. బాబాయికీ తెలీదు. వాడికి కూడా తెలీదట.

వాడికి ఖూనీలు అంటే యిష్టంట, ఖూనీలు అంటే నాకు తెలీదు.

డికెష్టివురావుకి పేద్ద మీసాలున్నాయి.

డికెష్టింగు చేసినప్పుడు అవి పెట్టుకోవాలిట. అప్పుడు టుపాకీకూడా పట్టుకోవాలిట.

యేం? డికెష్టివురావు మళ్ళీ మెట్లు ఎక్కి అరుగుమీద కూచున్నాడా!

అప్పుడేమో, బాబాయి, వురేయ్ బుడుగూ లోపలకెళ్ళి బామ్మ ఎందుకు బాబోయ్ అందో చూసిరారా అని చెప్పాడు.

నాకు బయ్యం వేసింది. బామ్మకి తేలు కుట్టితే పరవాలేదనుకో. అక్కడ బీడీ శుంటే యొలా, అప్పుడు ప్రైవేటు చెప్పేస్తుందికదా. మరి.

నేను వెళ్ళను బాబాయా అని చెప్పేశా.

మరి నువ్వు బీడీలు అక్కడెందుకు దాచావూ అన్నాడు బాబాయి కోపంగా.

మరి గూటిలో పెట్టితే నువ్వు కాలిచేస్తున్నావుగా అని చెప్పాను.

ఇంకా వున్నాయా బీడీలు అన్నాడు డికెష్టివురావు ఆసిగా.

నువ్వు డికెష్టివిగా చెప్పుకో మాద్దాం అన్నాడు బాబాయి.

డికెష్టివికి ఇలాటివి అన్నీ తెలుస్తాయట.

కానీ వీడికి తెలీదనుకో.

ఇలా విరిగిపోయిన అడ్డంముక్కలోంచి బాబాయిని చూసి వుంటాయి అన్నాడు.

బాబాయేమో నవ్వేసి ఉండవులే అన్నాడు.

ఇంతట్లో ఇంటిలో యింకా గొడవ అయిపోయింది. అయ్యా హయ్యా అని కేకలు వేస్తున్నారు.

నాకూర్కడా బయం వేసింది.

మాడరా బుడుగూ అన్నాడు బాబాయి.

నేను చెప్పనా చూడకుండానే అని అడిగాడు డికెష్టీవురావు.

చెప్ప అన్నాడు బాబాయి.

ఖూనీ అన్నాడు డికెష్టీవురాడు.

హయ్యబాబోయ్ ఖూనీయే ఎవరీ అన్నాడు బాబాయి యలా హడిలిపోయి.

ఖూనీ అంటే ఏమిటూ అన్నాను నేను.

ఫది రూపాయలో, ఒక భీడీయో ఇస్తే చెప్తాను అన్నాడు డికెష్టీవు.

వురేయ్ బుడుగూ యలారా అని అమ్మ పిలిచింది ఇంతబోకీ.

★

★

★

అప్పడేయో బుడుగు బయపడిపోయాడు.

డికెష్టీవురావు బుడుగుని దగ్గర్నా కావలించుకునేసి వెళ్లకు బుడుగూ కూనీ కూనీ టుపోకీ వేలిచేస్తారు అన్నాడు.

బుడుగూ బాబ్బోయ్ బాబోయ్ అన్నాడు పాపం ఏడుచుతూ.

యిక్కడే వున్నానురా బయపడకు అన్నాడు బాబాయి.

బాబాయి కాదు బాబోయ్, బాబోయ్ అన్నాను బాబాయ్ అని ఘుట్టిగా చెప్పాడు బుడుగు.

యేం యేం అన్నాడు డికెష్టీవురావు.

వెదవా నీ మిసాలా, చొక్క గుండుషూదీ గుచుకున్నాయి నాకు అని వాడి గుండుమీద (చిన్న క్రాపింగు ఉందిలే ఆ బోడివెదవకి) కొట్టేశాడు బుడుగు.

పెళ్లకు ఇంచుసో! కోర్కీ! కోర్కీ!
ఉపారో పేత్తేర్కారు!

వురేయ్ బుడుగూ నిన్నేరా ఇలా రా అని పిలిచింది ఒక ఆడగాంతుక.

ఆడది పిలుస్తోంది అని చెప్పేశాడు డికెష్టీవు అటుకేసి బయంగాచూస్తూ.

మా అమ్మ అని చెప్పాడు బుడుగు.

జౌను మా వదిన అని చెప్పాడు బాబాయి.

అయితే రొండు గొంతుక లన్నమాట. చూశావా, ఒక్క కూనీలవాడు ఒక్క బుపాకితో నించని రొండు గొంతుకలతో పిలుస్తాన్నాడు. ఈ కేసు చాలా చిత్రంగా ఉంది అని చెప్పేశాడు డికెష్టివాడు.

కాదు ఒకటేరా, మా వదినే వాళ్ళమ్ముకదా అన్నాడు బాబాయి.

యేమో హంతకుడు దౌరికితే కాని ఆ సంగతి చెప్పలేను అన్నాడు డికెష్టిరావు అద్దంముక్కలోంచి చూస్తా.

వాడి మాటలు బుడుక్కి తెలీలేముకాని బాబాయికి తెలిశాయి.

మరి మనకి ఎలా తెలుస్తాంది అని అడిగాడు బాబాయి.

మనంలోపలికి వెళ్లి చూద్దం అన్నాడు వాడు.

మరేమో, ఒక ఫిఫ్టీలు, సిగరెట్టు, ఒక రీరు కోటు (పేద్దదిట), యింకా రెండు మీసాలు, ఇంచెం రత్తం, మళ్ళీనేమో ఒక రెండు జెడల సీతా కావాలి అని చెప్పాడు వాడు.

సీత అంటే బాబాయికి కోపం వచ్చేసింది. బుడుగుకీ బోల్లు హచర్యం వచ్చేసింది.

సీతని పిల్చితే వాళ్ళతాత తంతాడు నేను పిలవను బాబూ అని చెప్పేసాడు బుడుగు.

ఈ సీతకదూ, అసలు ఏ సీతేనాసరే ఏదో ఒక సీత కావాలి అని చెప్పాడు డికెష్టి. అయినా బాబాయికి కోపం పోలేదు. ఎందుకు అని అడిగాడు.

ఏంలేదు; తెలుగు డికెష్టినికదా, ఒక్కసారి ఆడసెకట్లీ బుజంమీద చెయ్యిసి నవ్వాలి అన్నాడు డికెష్టి.

ఘంపేస్తుంది తెలుసా? సీత అని చెప్పాడు బాబాయి ఉత్తినే నవ్వినా ఘంపేస్తుంది, ఇంకా బుజంమీద చెయ్యి పెట్టి నవ్వితే ఇంకా ఘంపేస్తుంది మరి.

సీత లేకపోతే డికెష్టను చెయ్యడం యొలా అన్నాడు డికెష్టి.

లాపోతే మానెయ్య అన్నాడు బాబాయి.

వురేయ బుడుగూ నిన్నే పిల్చింది చెపుడా యిలారా అంది బుడుగూ వాళ్ళమ్ము మళ్లీ.

అప్పడు బుడుగు లోపలికి వెళ్లాడు.

మొ బామ్ము బాబాయిని పిల్చిందని చెప్పు అంది అమ్ము. బుడుగు వీదరుగుమీదికి వచ్చి బాబాయిని పిలిచాడు.

బాబాయి లోపలికి కెళ్లి మళ్లీ పరిగెరుకొచ్చాడు.

వంటింటో వందరూపాయలు పోయాయి అని చెప్పాడు ఘట్టిగా

యిది చాలా చిత్రమైన కేసు. డికెష్టింగు చేస్తాను. నన్ను అడుగు అన్నాడు డికెష్టి, యిలా కళ్లు యిప్పిచూసి. సరే చెయ్య అన్నాడు బాబాయి.

అప్పుడు ఆ డికెష్టివాడు జేచ్చులోంచి ఇంకా పేద్దమీసాలు తీసి పెట్టుకుని హూ అన్నాడు.

అనేసి ఘబుక్కున యిలా కింద పడిపోయాడు.

మళ్లీ కుంచెం లేచి, సిగరెట్టు కాల్పి ఘడ అని యిలా పాపాయలాగా పాకుతూ లోపలికి వచ్చాడు.

గుర్తం ఎక్కునా డికెప్పెవాడూ అని అడిగాడు బుదుగు.

కాని వాడి మీసాలు చూశాక అవమానం వేసి ఎక్కులేదుతే.

వాడు అల్స లోఫలికి పాకిపాకి వంటిల్లదాక వచ్చాడు.

అమ్మ హడ్డిలిపోయి యేమిచీది బాబోయ్ అంది.

ఫరహాలేదు డికెప్పిలే అని చెప్పాడు బాబాయి. వంటింట్లో వందరూపాయలు ఎక్కుడ పోయాయి అని అడిగాడు డికెప్పి.

వంటింటో వంద రూపాయలు కాదూ మామూలు వందరూపాయలే పోయాయి అని చెప్పాడు బాబాయి.

అంతట్కీ బామ్మ హపురా హపురా అని కేకలు పెట్టేసింది.

బయంలేదు బయంలేదు. బుపాకీ యియ్యండి పేలుస్తాను అని చెప్పింది డికెప్పి.

ఎప్పడా నువ్వు ముందరా వెదవ సిగరెట్లు అవతల పారెయ్య వెధవా. మరేమొన్నా వంటింటిలో సిగరెట్లు కాలుస్తావా, ఇంకానే మౌన్నా నీ సిగరెట్లు మండిపోనూ అని ప్రెవేట్లు చెప్పింది బామ్మ.

డికెప్పి హడ్డిలిపోయి, సిగరెట్లు పారేసింది.

ఇక్కుడకాదు వీధిలో పారెయ్య అని చెప్పింది బామ్మ.

డికెప్పి లేచి వీధిలో పారేసి మళ్ళీ పాకుతూ వచ్చింది కోపంగా.

వంటింటో వంద రూపాయలు ఎక్కుడ పోయాయి అంది మళ్ళీ.

ఏమో తెలీచులన్నాడు బాబాయి.

ఎవరూ యేం ముట్టుకోకండి శవం యెక్కుడుంది అంది డికెప్పి.

శవం అంటే నాకు తెలీదు. కాని బామ్మకి తెలిసిపోయింది. శవంలేదు నీ శార్దం లేదుం ఎప్పడా నువ్వు ఫో అనేసింది మళ్ళీ.

బాబాయికూడా భోషదేశాదు అవన్ని ఇప్పుడెందుకురా అని.

మరి లాపోతే డికెప్పింగు ఎలా అంది డికెప్పి.

బుదుగుకి బలే బయం వేసింది. వాళ్ళమ్మ దగ్గిరికి వెళ్లిపోయాడు. వాళ్ళమ్మ బుదుగు వీపుమీద పెళ్లిగా కొట్టి బయంలేదమ్మ అని నెత్తిమీద ముట్టుపెట్టుకుని యిలా వాసన చూసింది. అప్పుడు బుదుగుకి బయం పోయింది.

యేం? డికెప్పి యిలా పాకుతూనే వంటిల్ల అంతా అద్దం ముక్కులోంచి చూస్తున్నాడు.
బామ్మకి కోపంపోయి హాచర్యం వచ్చేసింది.

ఈ పిల్లాడికి చత్తురమా ఏమిటిరా లాపోతే అలా పడుకుని వెతుకుతాడూ అంది.

అప్పుడు డికెప్పి తేవికూమని యిలా నవ్వాడు.

నవ్వి, అదికాదండి బామ్మగారూ ముందస్తుగా రక్కం ఎక్కుడుందో వెతకాలీ అని చెప్పాడు.

అప్పుడు బామ్మ చీపురు కట్టతీసి, పోతావా లాపోతే చితక్కుట్టునా అంది.

బాబాయేమో వద్దని చెప్పాడు. వెతక్కుపోతే వందరూపాయలూ దొరకవు కదా అన్నాడు.

అంతట్లోకి నాన వచేశాదు ఆఫీషునుంచి.

గోపాళం అంటూ బామ్మ, అమ్మ, బాబాయి అందరూ వెళ్లిపోయారు.

డికెప్పి బుదుగుని పిల్లి, ఎవరు బుదుగూ అన్నాడు.

బుదుగూవాళ్ళ నాన్న గోపాళంరా అని చెప్పాడు బుదుగు.

ఓహో మీ నానతో ఎవరో వచ్చారే అన్నాడు డికెప్పి.

బుదుగు కుంచెం అవతలి గదిలోకి వెళ్లి చూసివచ్చి, వాడూ, లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుదులే అని చెప్పాడు.

జౌనుకానీ మీ నానని కొంచెం అర్ధంటుగా పిలు అన్నాడు డికెప్పి.

సరే అని బుదుగు, వాళ్ళ నానావాటు దగ్గిరికి వెళ్లి డికెప్పి పిలుస్తోందీ రండీ అని చెప్పాడు.

నానా వాళ్ళ, యేలా పోయింది డబ్బు యేలా పోయింది అంటూ నా వెనకాతలే వంటింటోకి వచ్చారు.

కాని హాచర్యం!

డికెప్పి ఏదీ! వాడు కూడా పోయాడు!

హారె! మామ్మయం అయిపోయాడే!

బాబాయి, నాన్న, అమ్మ, బామ్మ లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడూ అంథరూ హాచర్యపడి పోయేశారు. డికెప్పి ముబుకున ఎలా మాయం అయిపోయాడూ అని.

వక్క శవంకూడా లేదు. కుంచెం రత్తంకూడా లేదు. కూనీ జరిగిందేమో అన్నాడు బాబాయి.

ఖుప్ప అని కోప్పడాడు నాన్న.

మనందరం యిక్కుడే వున్నాం గదా అంది అమ్మ.

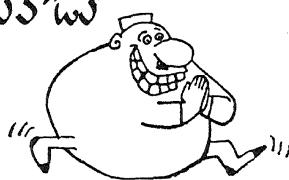
పెరటి తలుపు తాళం వేశాను కూడా అంది బామ్మ.

డికెప్పి ఏమైపోయింది?

వంటబీటిలో వందరూపాయల నోటూ, ఒక మీసాల డికెప్పివాడూ పోయారా అసలే మేమందరం హచెర్యపడి పోయేస్తున్నాం గదా.

అంతట్టోకీ ఇంకో డికెప్పిలాంటి పెద్దవాడు గారిగా నవ్వేస్తూ యిలా వంగి పోయి పరుగేశుకని వచ్చేశాడు లోపలికి. అప్పుడు మేం ఇంకా బోల్లు హచెర్య పడిపోయాం.

ఎంకుమక్కులు

ఇదేమిటీ ఇంకో డికెప్పి వచ్చింది అంది బామ్మ.

అప్పుడు ఆ లావుపాటివాడు బామ్మకి దండం పెట్టేశాడు.

బామ్మగారూ మరేమోనూ నేనేమో డికెప్పివాడిని కానూ అని చెప్పాడు. ఇంకానేమోనూ, నేను ఎలష్టునుకి వచ్చాను. ఓటు కావాలీ అన్నాడు.

ఎలష్టును అంటే మంతిరి అవడం. ఇలాని బాబాయి చెప్పాడు. దాని కోసం మన ఓటు ఇయ్యాలిట. ఓటు అంటే నాకు తెలీదు.

యేం అప్పుడు బామ్మకి కోపం వచ్చేసింది. పుండవయ్యా, డికెప్పివాడు కనబడలేదూ, అసలే మేం హచెరంగా ఉంటేనూ పూ, అలాని అంది.

అప్పుడు నాన ఇంగిలీషులో ఎలష్టును వాడితో ఏదో చెప్పాడు.

వాడేమో హో యింతేనా అని గారిగా నవేశాడు. డికెప్పి అంటే ఆ మీసాల వాడేనా అని అడిగాడు.

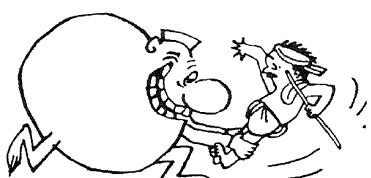
నిజం మీసాలు కావులెండి.

డికెప్పింగుమీసాలు అని చెప్పాడు బాబాయి.

వాడు నాకు తెలుసులెండి... అన్నాడు ఎలష్టునువాడు. అని మళ్ళీనేమో నాన్నని దగరికి పిలిచాడు.

అంగిలీషులో

పిలిచి, ఈ డికెప్పివాడు మీకు ఛాలా డబ్బు బాకీ వున్నాడా అన్నాడు. అప్పుడేమో లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుదేమో నాకు బాకీ అండీ అని చెప్పాడు.

హో హో అన్నాడు ఎలష్టునువాడు. హో హో అని బాబాయి కూడా అన్నాడు.

తరువాత ఎలష్టునువాడేమో యిలా కష్ట మూసుకుని పురేయ డికెప్పివాడూ డికెప్పివాడూ పిన్నిగారి ముగుడు ఏం అసుటే, నేను పది రూపాయలు అప్పు ఇస్తానుటే దామ్మా దా దామ్మా దా అని అరిచాడు.

నిజంగానే? అని ఎవరో అన్నారు.

కాని. కనబడలేదు.

నిజంగానే ఒరు అన్నాడు ఎలష్టునువాడు.
అప్పుడేమో, డికెప్పివాడు దభీమని కిందపడ్డాడు
అటకట్టించి.

హోరినీ అన్నాడు బాబాయి హోచెర్చపడి. అందరూ
నవ్వేళారు.

అప్పుడేమో ఎలష్టునువాడు ఓటు నా వోటు
వోటు అన్నాడు.

మప్పు మంతిరివి అయితే మరి మా యింటికి
పక్కింటి పిన్నిగారింటికి వెల్లవేస్తావా అని అడిగింది
బామ్మ.

ఓ అన్నాడు ఓటువాడు.

మళ్ళీనేమో అల్ల ఎదురింటికి వెల్ల వెయ్యకూడదు మరి అంది బామ్మ. ఓ అన్నాడు ఓటువాడు.
మరి నన్న జెటుకా తోలనిస్తావా అని అడిగాను నేను.

ఓ మీనాన్న నాకు ఓటిస్తే తప్పకుండా తోలతావు క్రమాంశు ఉట్టు
అన్నాడు ఓటువాడు. తోలతావు క్రమాంశు ఉట్టుపుట్టావా?

హో హో మీ ఓటు నాకే అన్నాడు ఓటుల్ల వాడు
మళ్ళీ.

నాకు డికెప్పింగు కేసులు ఇస్తారండీ అన్నాడు డికెప్పివాడు.

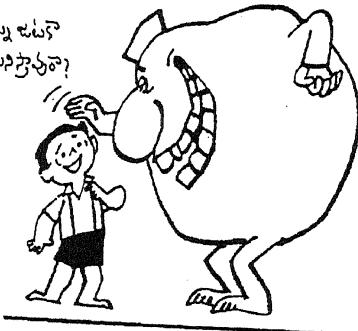
నాకు ఓటిస్తే నీకు బోల్లు కేసులు అని చెప్పాడు
ఓటుల్లవాడు.

ఇంతట్టోకే యెవరో రెండుజెడల సీత వచ్చింది.

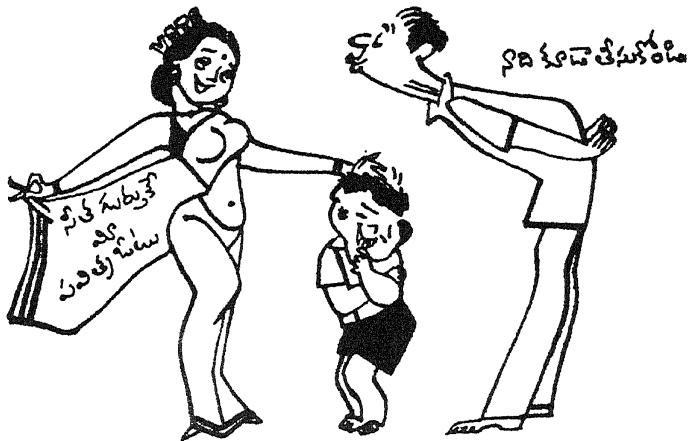
యెవండీ అని పిలిచింది విదిలోంచి.

బాబాయి ఒక్కసారి ఓట్ట అనేసి పరిగెత్తాడు. అప్పుడు నేనూ వెళ్ళాను.

ఆ సీత ఇంచక్కు ఉందిలే. మీ ఓటు మాకు ఇస్తారుగదండీ అంది ఆ సీత.

వ్యో.....నా ఓటు, మా అమ్మ ఓటూ, అన్నదీ, వదినదీ, పక్కింటి వాళ్ళదీ, ఈ ఉరివాళ్ల
వోటులు అన్ని మికే ఇచేస్తాను అన్నాడు బాబాయి యిలా డానుసు చేసేసి, కాళ్లూ చేతులూ
ముడివేసేసుకుని.

అప్పదు నేనుకూడ ఓటిస్తాను అన్నాను. అప్పదు సీత సరేనని యిలా వంగి నమ్మ కుంచెం
ముద్దు పెట్టుకుంది.

నా వోటుకూడా తీసుకోండి అన్నాడు బాబాయ్.

సరే అండి అని నవ్యేసి వెళిపోయింది సీత.

యేం, వోటు అంటే ముద్దు అని అర్థమా బాబాయి అని అడిగానా—

అంతట్కీ యింకో పేద్ద మీసాలవాడు ఖుబి గియా పరుగేరుకు వచ్చేశాడు. నన్ను ఇలా ఎత్తుకునేసి,
వోట్లు ముద్దులు పెట్టుకునేసి మీ వోట్లు మాకే అని బాబాయికి చెప్పి మళ్ళీ పరిగేరు కెళిపోయాడు.
ఓటు అంటే ముద్దుకాదురా బుడుగూ అని చెప్పాడు బాబాయి అప్పదు.

యేం. అప్పదు మా యింటిలోపల ఉన్న ఎలష్టునువాడు వచ్చి, మీ వోటు మాకే అని మళ్ళీ
చెప్పేసి వెళిపోయాడు.

హమ్మయ్య అన్నాడు నాన్న.

వందరూహాయలూ హోయాయిగదా అంది అమ్మ.

ఈ ఓట్లువాడిని వెతికిపెట్టమంటే సరి అంది బామ్మ.

అబ్బే వద్దండి నేనే డిక్కొంగు చేసేస్తాను. ఒక్క సెవంకూడా లేదూ, ఉంటే ఇందాకఁ డిక్కొంగు
చేద్దనూ అన్నాడు.

నానా వాళ్లూ కోపంగా వెళిపోయారు లోపలికి.

ఎలాగరా అన్నాడు బాబాయి.

అప్పుడేమో డికెష్టివాడు నన్ను పీలిచి, బుదుగూ బుదుగూ నీ దగ్గర పాత జెటకా బీడీలు వుంటే ఒక్కటి యియ్య చెప్పాను అన్నాడు.

నాకు జాలేసింది, సరే ఒక్కటే ఇస్తాను అని చెప్పా.

వాడూ నాతో వచ్చాడు యిలా అద్దంలోంచి చూస్తాః.

నేను నా సందుగా పెట్టి తీసి, అందులో బామ్మ వత్తుల పెట్టై తీసి, కుంచెం దూడిఉంటే అదికూడా తీసి, బీడీకోసం చూశానా.

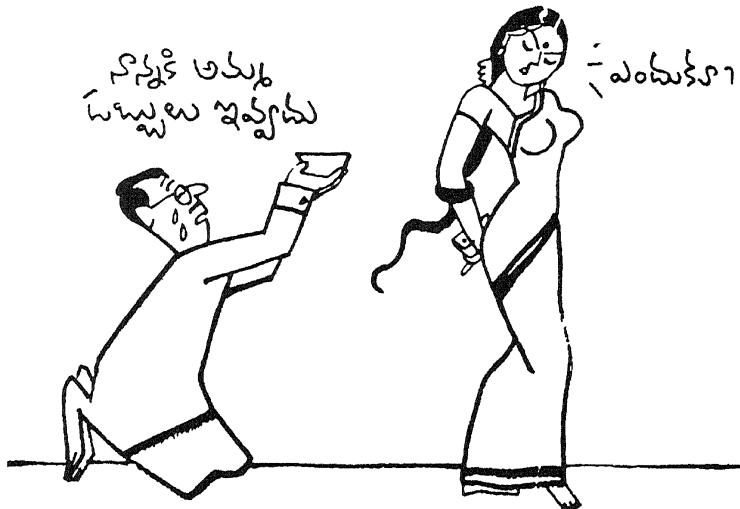
ద్వారిక్కింది అనేసి డికెష్టివాడు గారిగా అరిచేశాడు.

నేను హళ్లిపోయానులే.

అమ్మ, నానా, బాబాయి, బామ్మ అంధరూ వచ్చేశారు యేవిటీ యేవిటీ అంటూ.

ఇగ్గో వంటింటో వందరూపాయల కేసు, మీ బుదుగు వత్తుల పెట్టిలో ఉంది అన్నాడు డికెష్టివాడు.

అది నావత్తుల పెట్టి అంది బామ్మ.

కాదూ, నేను గోళికాయలు దాచుకున్నాను, నాదీ అని చెప్పేశాను నేను.

కాని అందులో బామ్మ వంటిటో వంద రూపాయల కేసు దాచిందని నాకేం తెలుసు. వుత్తినే వత్తులు పెట్టుకుంది అనుకున్నాను.

వీడే హంతకుడు అన్నాడు డికెష్టివాడు. అప్పుడు యొంత హోచెర్యం పడిపోయానో తెలుసా. తెలీదనుకో.

మ్ము బళ్లో రిండయ్యసం

మా రాధా, గోపాళం, బామ్మా, మరేమో బాబాయా వీళందరూ నన్ను ఎలాగేనా బళ్లో పెట్టేయాలని చూస్తున్నారు.

ఇలాని బాబాయి చెప్పేడులే.

మన్ని బళ్లో పెట్టేస్తే మన తెలివితేటలు అన్ని పోతాయట.

ఇలా అంటే నాకు తెలీదు కాని బాబాయి చెప్పేడనుకో.

అందుకని తెలివితేటలు అయిపోకుండా నేను కుంచెంమందిని రప్పించా లనుకున్నాను.

యొందుకంటే నన్ను కుంచెం బోల్లు చాలామంది సలహాలు అడుగుతున్నారు.

సలహాలు అంటే కోతలుట. ఇలాని కూడా బాబాయే చెప్పేడు. కోతలు అంటే నాకు తెలీదుట.

ఇప్పుడు నాకు ఉత్తరాలు రాశారు కాబట్టి సలహాలు చెప్పాను. మన దగ్గర లేకపోయినా సరే ఇప్పి మనం ఇవ్వాలిట.

ఇదిగో ఓ కుర్రాడు పాపం ఉత్తరం రాశాడు చూడు.

ఒడుగూ, మరేమోనేం మా అమ్మావాళ్లా రోజు నన్ను బళ్లకి వెళ్లమంటున్నారు. లాపోతే కొట్టుతాను అంటున్నారు. ఎలాగ?

ముందప్పుగా నాకు కోపం పస్తుంది. ఎందుకంటే వీడు నన్ను అనుమానం చేస్తున్నాడు కదా. నాపేరు బుడుగు అయినా వీడు బడుగు అని. ఎందుకు రాయాలీ, అందుకే.

అయినా నాడి ఇప్పాలు చూస్తే జాలి వేస్తోందిగదా మనకే.

అసలు నీ చిన్నప్పటినించి, మీ తాతయ్య చిన్నప్పటినించి చిన్నపిల్లలు ఎప్పుడూ ఇలా కష్టపడుతూనే ఉన్నారు. అందరు చిన్నపిల్లలినీ ఇలా బళ్లో పెట్టేయ్యదనే.

పోనీ ఏదో స్ఫదిరోజులికి ఒకసారి వెళ్లితే చాలదుట. రోరథూ వెళ్లాలి.

మళ్ళీ యా పెద్దవాళ్లందరూ చిన్నప్పుడు ఇలా కష్టపడి నచ్చాచ్చే. అయినా పెద్దయాక ఇప్పుడు చిన్న చిన్న పిల్లలిని బళ్లో పెట్టేస్తున్నారు.

అంతెందుకులే. పొపం నన్ను కూడా రేపో మూడ్రోలుకో బళ్ళో పెట్టాలని చూస్తున్నారు గదా. నన్నేం చెయ్యలేరనుకో.

అయినా చిన్నవాళ్లా చిత్తకవాళ్లా బళ్ళో కెళ్ళకుంధా ఉండడానికని కొన్ని సంగతులు చెప్పాము.

సుహక్తులు

ఒకటి: జెరం వచ్చిందని చెప్పాలి. మనవేష్టే నమ్మరుగదా. అందికని యేం చెయ్యాలంచే. ముందస్తుగా చోక్కు యిప్పేసుకోవాలి. అప్పుడేమో ఎండలో నిలబడాలి చాలా సేపు. అప్పుడు వీపుమీద, పాట్లమీద జెరం వచ్చేస్తుంది.

అప్పుడు పరిగేరుకని అమ్మ దగ్గరికి వెళ్లాలి అమ్మాయి జెరం బెరం గబగబా చూడూ, బళ్ళోకి వెళ్ళడని చెప్పా అని చెప్పాలన్నమాట.

ఇంకోటి: జెరం రాగానే పరిగేరు కెళ్లి చెప్పాలి తెలుసా.

లాపోతే, జెరం చల్లారిపోతుంది.

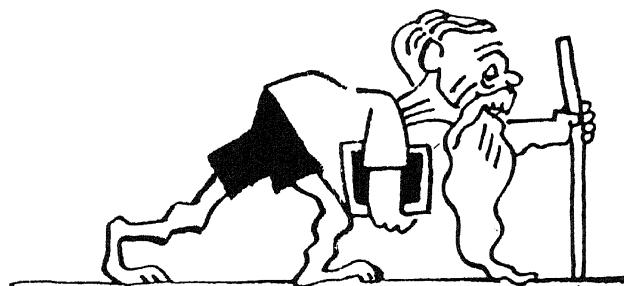
ఉంకోటి కూడాను. ఇలాంటి దానికి అసలు బామ్మ మంచిది. బామ్మకి చెప్పేస్తే చాలు, అప్పుడు అదే అమ్మకి చెప్పుంది.

రెండు: కుంచెం మంది పిల్లలు కడుపునేపీ అని అంటారుకాని అది మంచిదికాదులే. రెండుసార్లో ఘదిసార్లో అయికా, అమ్మ వాళ్లా కారప్పుసా పకోడీలు చేసుకుని మనికి పెట్టుకుండా తినేస్తారు.

యిప్పుడు లేదుగదే అమ్మ అని చెప్పినా సరే పెట్టురు. ఇప్పుడు లేకపోతే రేపో ప్పాది రోలుకో పస్తుందిగా అందుకని వద్దూ అని అంటారు.

అందుకని తలనొప్పి అన్నింటికన్నా మంచిది. ముందస్తుగా అమ్మ నమ్మదు అనుకో. అయిన సరే మనం తలనొప్పి తలనొప్పి అని ఘదిసార్లో వందసార్లో చెచితే కుంచెం నమ్మతారు. ఇదికూడా ముందస్తుగా బామ్మకి చెప్పాలి అమ్మకి చెపితే లాబంలేదు.

ఎంచ్చి రోర్మూ వెళ్లితిటు!

అసలు ఏం -చేసినా లాబం లేదు. ఎలా గేనా బళ్ళోకి వెళ్లాలిలే. అందుకని కుంచెం ఎలాగో చాలా కప్పిపడి రోర్మూ బళ్ళోకే పోవడం మంచిది. గబగబా గబగబా చదివి పారేస్తే ఘబుక్కుని పెద్దాళుపోతాంగా. అప్పుడు ఇంచక్కు ఎప్పుడూ బడి మానెయుచ్చ.

యింకోటి, మా బాబాయంత పెద్దవాళ్లు అయ్యాకా, అసలు ఇంక బళ్లోకి వెళ్లడ్డంటారుతే. మా బాబాయి అంతేగా బళ్లోకి వెళ్లాను వెళ్లాను అంటాడు. బామ్మాన్ని, నాన్నన్ని, యింకా చాస్టి అట్టిపుకి వెళ్లిపో అంటారు. అదన్నమ్మాట.

ఈ పెద్దవాళ్లోపుడూ యింతే. మనం వెళ్లాం అంటే వద్దూ అని అంటారు. మనం వెళ్లను ఒద్దూ అంటే, వెళ్లూ వెళ్లూ బళ్లో కెళ్లా బడిదొంగా బజారుగెద్దూ అంటారు. యెలాగ.

ఇంకో ఉత్తరం చూడు. వీడు కుంచెం పెద్ద కుర్రాడిలా పున్నాడు.

పురేయ్ పురేయ్ బుడుగూ మరేమోనూ మా అమ్మా నాన్నా డబ్బులు అసలు ఈటంలేదూ ఎలాగరా మరీ అని రాశాడు గదా.

ఇది కూడా చాలా కష్టమే. అసలు డబ్బులు అంటే చాలామందికి చాలా యిప్పంట. నాక్కాడా కుంచెం యిష్టమే ననుకో.

కానీ ఏంచేస్తాం. చిన్న పిల్లలికీ, కాలేజీకి వెళ్లే బాబాయిలకీ డబ్బులు చాలా యివ్వరు. అడిగినా సరే.

కానీ అబద్దం చెప్పే చాలా డబ్బులు ఇస్తారుట. బాబాయి యెలాగే చేస్తాడుట.

మళ్ళీ నేమో, నాన్నకి అమ్మా డబ్బులు ఇవ్వరు కదా. ఎందుకూ అంటుంది. అప్పుడు నాన్న కుంచెం అబద్దాలు చెప్పుతాడుట.

చిన్నపిల్లలు మాత్రం అబద్దం చెప్పకూడదు. చెప్పితే కొట్టుతారు.

కానీ మనం నిజం చెప్పుతాను అంటే కొంచెంమంది పెద్దవాళ్లు డబ్బు లిస్తారుతే.

ఇప్పుడు మా లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడు లేదూ. వాడేం బీడీలు కాలుస్తాడుతే.

బీడీలు కాలవడం అంటే తప్పుకదా. ఊరికి జెటుకా తోలడానికి దాచుకోవాలి అంతే. కాని వీడు నిజంగా కాలిచేస్తాడు గదా. లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు వాడికి చెప్పిందిలే పురేయ్ ముగుడూ అలా బీడీలూ కాలచకూడదూ అని.

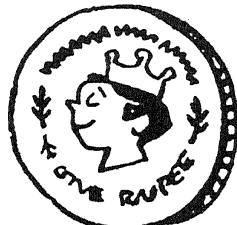
అయినా వాడు మా యింటికి వచ్చి నాన దగ్గిర కూచుని కాలుచుతాడు గదా.

అప్పుడేమో నేను పురేయ్ పురేయ్ నీ సంగతి చెప్పుతా ఉండూ అని అంటాను గదా. వాడు ఘుబుకని నన్ను ముద్దు పేరేసుకని ఓ కాణేమో ప్పదణాలో యిచ్చేసి చెప్పకూడ్చు బుడుగూ తప్పమ్మా ఒడ్డమ్మా యెలాని ఏడుచుతాడు.

అప్పుడు నేనేమో పోనితే అని, యేవండి లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగాచూ, మరేమోనూ, మీ ముగుడేమో మా నాన్నతో కలిని బీడీలు కాలచలేదండీ అని అబద్దాలు చేసేస్తాను.

ఏటో నేను యెప్పుడూ ఇలా అందరినీ రష్యంచుతానుతే.

సామ్యులు తెన్నుకుంటు—

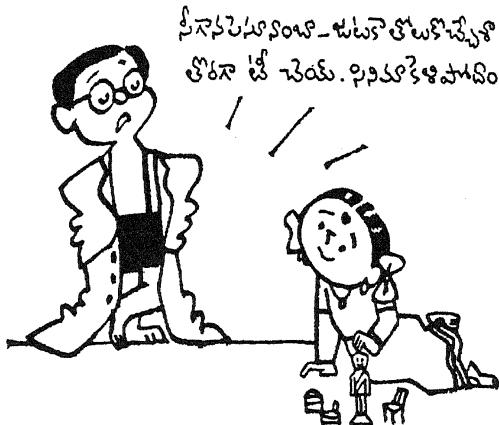

ఇలాగ కూడా మనం డబ్బులు తెచ్చుకోవచ్చును.

నాకు చాలా బోల్లు డబ్బులు కావాలముకో. ఒక పుష్టకం రాసిస్తే వస్తాయట. బాబాయి చెప్పుడుతే. నేను ఓటి రాస్తున్నాను.

సీకూ డబ్బులు కావలిస్తే నువ్వు ప్పది పుస్తకాలు రాశెయ్య.

పుస్తకాలు రాశెయ్య అంటే నాకు
తెలిదు. అయినాసరే మనం రాశే
య్యచ్చ డబ్బులు కావాలి కదా మరి.

డబ్బులు చాలా ఉంటే, మనం
సీగానపేసునాంబని సినిమాకి తీసికెళ్ల
చ్చును. నేను అలాగే తీసి కెళ్లుతాను
సీగానపేసునాంబని.

రేపో మూడ్రోలుకో యేమయింది
తెలుసా?

నేను గడియార స్పృంబం దగ్గిలి
వెళ్లాను.

అక్కడ జెటుకాలు ఉన్నాయికదా
మాయింటికి రావోయి అని పీలిచాను.
వాళ్ల నేను రానబాబు అని చెప్పారు.
నేనం టే బయంలే.

యెలాగ? అప్పుడు ఉంకో చివరలో జెటుకా ఉందిగదా. జెటుకా బండీవాడు లేదు. నేనే ఆ
జెటుకా ఎక్కిపోయి కొరడా పట్టుకుని చేర్చిమన్నాను.

జెటుకా రఘూంమని పరుగెత్తి పోయింది. నాకు బయం వేసిందిలే కుంచెం. అంతట్లోకి
నిజెంబండివాడూ ఉంకోపోలీసువాడూ బండీని ఆపేసి లాక్కొన్నారు.

మనం కుర్రాళ్లం అని కదా.

అందుకని నువ్వు ఎప్పుడేనా జెటుకా తోలాలని వుంటే, మా నానకోటు తోడుకొని. మా
నాన్న కళ్లుజోడు పెట్టుకొని వెళ్లాలి లాపోతే నెన్ను కూడా పోలీసువాడూ, నిజం జెటుకావాడూ
పట్టుకుంటారు.

బురుగూ మరీ. మనం నీలోసుకుంతున్నపురూ, సీగాన సెస్సూనాంబ వత్తే ఎలాగ అని
అడుగుతున్నారు ఉంకో కుర్రాడు.

చాలా ఖష్టం. అందికే మనం రోజూ నీళ్లోసుకోకూడదని నాలాంటివాళ్ల చెప్పున్నారు.

కానీ పెద్దవాళ్ల మన్ని పెంచుతాను అంటారుగా అందుకని అసయ్యంగా రోజూ నీళ్లోసుకోమని
అంటారు.

ఏం చెయ్యాలంటే, నువురావద్దులే అమ్మా నేనే పోసుకుంటామనీభూ అని చెప్పే సెయ్యాలి
ముందస్తుగా.

మనం నీళ్లిముంచుక్కుప్పు
శేషపెట్టాడానాయి వచ్చి....

అప్పుడేమో నీళ్లగది తలువేసేని, సబ్బుని తడిపి అరగతీసేయ్య. కానేపు ఉత్తినే కూచో తరువాత కుంచెం నీళ్లు నెత్తిమీద జల్లుకోవాలి. ఏంచేస్తాం మరి. అప్పుడు దేగిసాలో నీళ్లు అన్ని పారపొసేసి హమ్మయ్య అని ఇంటిలోకి వెళ్లాలి.

అయిసుపూర్ణాటు కొనుక్కోడం ఎలాగ బుడుగూ అని ఉంకో ఉత్తరం వచ్చింది.

ఏమిటంచే ముందస్తుగా అమ్మ చూడకుండా వాడిని పిలిచి అయిసు పూర్ణాటులు రెండు యమ్మని ఎంగిలి చేసేయ్యాలి. అప్పుడు అమ్మకు చెప్పే ఇంచక్కా కొని పెట్టుతుంది.

తరవాత కుంచెం సేపు ప్రెవేటు చేప్పేస్తుందనుకో.

ఈ పెరపెంచకంలో ప్రెవేటు లేకుండా మనికి యేంరాదుగడా మరి.

శ్రీ సుమిత్రం

ఓ సీ గానపెసూనాంబా, ఇప్పుడేమోనూ మరేమోనూ కొత్తసముద్రం వచ్చిందిగదా. నేను కుంచెం ఇప్పుడు పంచాంగం చెప్పతాను గదా.

మరేమో బామ్మ కళ్జోడు వెతుక్కుని నా దగ్గిర లాక్కుని వెల్లి పోతుంది. అందుకని చెప్పాన రా. ముందస్తుగా ఏమిటంటే యూ కొత్త సమ్మస్తరంలో మనకి కొత్తకాణీలు వచ్చాయి. ఆవి అస్సులు దమ్మిడీలు అనుకో. కాని మనం కాణీలు అని అబద్ధం చెప్పాలిట.

ఇలాంటి అబద్ధం చెప్పినా తప్పలేదుట. ఇలాని నాన్న చెప్పాడులే.

మరి ఈ దంబిడీకాణీకి యేం రాదుట తెలుసా. పక్కడీలు రావు. అయిసు పూర్ణాములూ రావు, జెటుకాలూ రావు, ఆఖరికి రైలింజనులు కూడా రావు. యేమీ రావు.

అందుకని ఇంక కొత్త సమ్మస్తరంలో చిన్న పిల్లలు (నేను కాదులే) అమ్మా కాణీయే అవకూడడు. అమ్మా ప్పదికాణీలే అని చెప్పాలి. లాపోతే చాలా కష్టం. ఒక్క కాణీ ఏనా మూడు కాణీలేనా అడిగితే ఏం రాదుగా.

మళ్ళీనేమో లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడిని ఒక్కరాయితో కొట్టితే ఒక్క కాణీయే ఇస్తాడుగా. అందుకని ఫదిరాళ్ళతో కొట్టాలి.

వాడు భీడీలు కాలవలేదని లావుపాటి పిన్నిగారితో ప్పదిసార్లు అబద్ధం చెప్పాలి. ఒక్కసారి చెబితే ఒక్కకాణీయే ఇస్తాడు వాడు అందుకూ.

ఏం చేస్తాం మరి.

ఇగో మరే లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు ఇంకా లావుపాటి అయిపోతుందిట. నేను రేపో మూడ్రోలుకో అడిగానులే.

నా యిష్టం. ఇంకా లావుపాటి అయిపోతాను నీ కెందుకు అని ప్రెవేటు చెప్పేసింది, అదీ సంగతి.

కొత్త సమ్మస్తరంలో మూ బాబాయి, మీబాబాయి ఇంకా బోల్లు బోల్లు బాబాయిలు బోల్లు పేద్ద చోక్కలు తొడుక్కురుట. కుంచెం కుంచెం చోక్కలు అంటే నా అంత చిన్న చోక్కలు తొడుక్కుంచారుట. దానిమీద బోమ్మలు కూడా ఉంటాయేం అవే

మూ బాబాయి నిన్నో రేపో ఇంత కుంచెం చోక్క తొడుకున్నాడులే. అపుడు బామ్మ కోపడిసింది, ఎందుకురా బుదుగూగాడి చోక్క తొడుకున్నారు అంది గదా.

ఇది బుదుగుది కాదూ నాదేనూ ఇంకట్టించీ అందరూ ఇలాంటి నయాచోక్కలే తొడుక్కుంటారూ అని చెప్పాడు బాబాయి. నయా చోక్కలంటే నాకు తెలీదు.

ఓ సీగాన పెసూనాంబా ఇంకట్టించి నువ్వు మూడు జెడలో ప్పదిజెడలో వేసుకుంటావు తెలుసా.

రెండు జెడల సీతలందరూ కొత్త సమ్మస్తరంనించి మూడు జెడలు వేసుకుంటారులే. ఇప్పుడే కుంచెం చాలామంది అలా వేసుకుంటున్నారుగా అందికని

ఇంక పాపం చిన్న చిన్న పిల్లలు లేరూ - నా అంతంత వార్లు. నేను కుంచెం పెద్దవాడినే అనుకో.

యేం ఈ చిన్న చిన్న పిల్లలందరూ జాగ్గర్గా అడుకోవాలి. లాకపోతే ఘబుకున బట్టో పడిపోతారు అంతే.

అందుకని అల్లరి చాలా చెయ్యకుండా కుంచెం అప్పుడప్పుడు చదువు కుంటాను అని బయపెట్టాలి.
అలా చేస్తే అమ్మా నానా మన్ని బల్లోపడేయ్యరు.

ఇది కుంచెం చాలా కష్టం అనుకోమనం ఎంత అల్లరి చెయ్యేద్దురా బుదుగూ అని చెప్పినా
వాడు మనమాట వింటం లేదుగదా ఎలా.

ఎన్నిఖారుయచెప్పాలి

ఎండ అప్పించుకొన్ని అటీ -

శ్రీకృష్ణమృతం మళ్ళింపి కిం!

యేం - ఎలాగంటే, బాబాయని ఖద చెప్పమని చినడం. అప్పుడు చాలా అల్లరి చెయ్యంగా.

ఓసారేం, రేపో, యివాళో నానకి నా మీద కోపం వచ్చించిగా నేను ఆడుకుంటుంటే.

వురేయి బుదుగూ అలా అడ్డబాబాయలా తిరక్కుపోతే పదుకుని నిదర్శకుడుగూ అన్నాడు గదా.

అప్పుడేమో బాబాయకి కోపం వచ్చేసింది. ఎందుకనో. నాన్న వేసు యిలా చూశాడు.

వాడు అల్లరిచేస్తే నన్ను కోపడతావే అనేశాడు కోపంగా.

అనేసి వురేయ్ బుదుగూ యిలా రారా చదువుకో అని
ఓ బెద్ద పుస్తకం ఇచ్చేశాడు.

నా కసలే పుస్తకాలంటే చాలా యిష్టం కదా. ఖదలుం
టాయలు వాటిలో పుస్తకం పట్టుకుంటే అయిపోయేదాకా
వదల్నట నేను. ఇలాని బాబాయే చెప్పాడు.

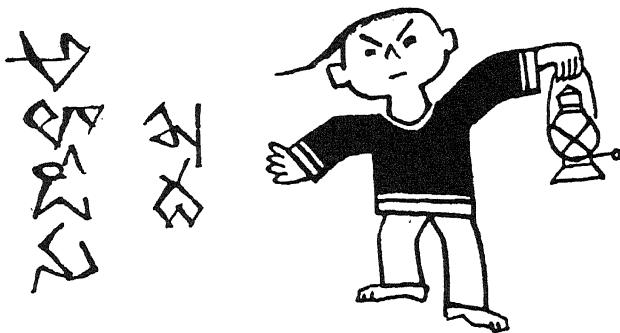

కాని నానకి నేను పుస్తకం పట్టుకున్నా కోపం మరి.
కోపం అంటే బయం అని తెలుసుగా. ఇప్పుడు నేనేమో
బాళ్ళో పడిపోతానూ పుస్తకం యియ్యా అని బయపెట్టుతాను
గదా నానని. అప్పుడు వాడికి కోపం వచ్చేస్తుంది.

ఇలా రా కూడో అని ఖద చెప్పతాడు. లాపోతే బాబాయిని చెప్పరా అంటాడు.

బాబాయికి రెండు జెడల సీతల ఖదలు చాలా వచ్చును కాని అవి బాశుండరుగదా. వాడికి అలాడీను ఖదకూడా వచ్చును. నాకు బలే యిష్టంకూడా అది. మాజిక్కుల వాడు వుంటాడేం అదీ. మాజిక్కులవాడు అంటే బుడబుడకల వాడులే.

నానకి కోపం వస్తే అప్పుడు బాబాయి నాకు ఖద చెప్పాడులే.

యేం. అలాడీను ఓ చిన్న పిల్లాడు. వాడు అనగనగా ఉన్నాడు. అసలు చైనావాడులే. కెడ్డెసుకుంటాడు.

యేం. వాడు ఓ రోజున వీధిలో అడుకుంటున్నాడు మరి. అప్పడేమో బుడబుడకల వాడు వచ్చాడు.

పురేయి, అలాడీనూ నువ్వు గోపాళం వాళ్ల కుడుకు వుగదూ అన్నాడు.

అప్పుడు అలాడీను నీ కెందుకు ఫోరా అని చెప్పాడు. బుడబుడకల వాడేమో యిలా నవ్వేసి, నేను ఫోనురా అన్నాడు.

పురేయి అలాడీనూ నువ్వు నాతోటి కుంచెం అలా పస్తాపురా పనుంది అడిగాడు.

అలాడీనుకూడా ఇలా నవ్వేసి గ్రుపూచ్చిరకేనా, నీకు మాజికు త్లెటు కావాలికదూ నాకు తెలుసులే దొంగా అనేశాడు. మాజికుత్లెటు అంటే అరికిను లాంతరు లేదూ అదన్నమాట.

బుడబుడకలవాడు హచ్చెర్య పడిపోయేశాడు అంతే. అలా పడిపోయేసి మళ్ళీ లేచి అప్పనురా హలాడీనూ నీకు ఎలా తెలిసిందిరా అన్నాడు ఇంకా హచెర్యంగా.

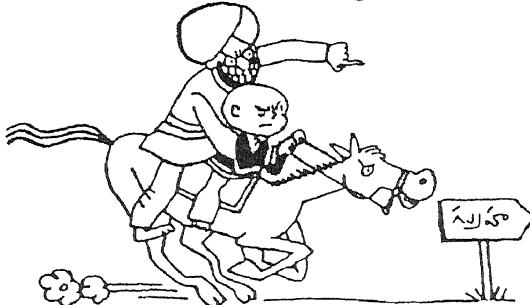
హౌ, ఎలా తెలుప్పుంది, మా బాబాయి చెప్పేడులేరా అన్నాడు అలాడీను.

బుడబుడకలవాడు బయపడి పోయేసి అప్పనగాని మరి నాతో పస్తావా. నీకు మంచి మిరాయి పెట్టుతాను అన్నాడు.

మిరాయి పద్దు మరేమో నారాయణ కొట్టులో వేడి పకోడీలు కొనిపెట్టితే వస్తానూ లాపోతే రాను ఫో అని చెప్పేశాడు అలాడీను.

అప్పడేమో బుడబుడకలవాడూ అలాడీనూ గుర్చింపిక్కి టుకటకా టుకటకా పేద్ద అడివిలోక్కి వెళిపోయారన్నమాట పకోడీలు తింటూ.

అర్పించే మో అఖిష్టో మాజిక్కుటాడూ ఒఁచ్చో స్తుంచి పెళ్ళాయాట

అక్కడ గ్రుపూ ఉంది. గ్రుపూ అంటే నా తలకాయ. ఏదో ఓటిలే. నీ కెందుకు ఖద విను.

యేం. అక్కడేమో గుర్చిం దిగిపోయారు. బుడబుడకలవాడు గ్రుపూ దగ్గిర నించుని యిలా అని ఏదో మంతరం వేశాడు.

హచెరం! పేద్ద చప్పుడు ఫేలిపోయింది. ఫేద్ద మంట ఫాగ వచ్చేశాయి హప్పడు.

బుడబుడకలవాడు యిలా బయపడి పోయేసి, హచ్చు ఏం మంటరా ఓరి బాచ్చోయి అనేశాడు.

కాని అలాడీను అస్సులు బయపడలేదు. బయం అంటే ఏమిటో తెలీరుగా మరి. వాళ్ళ బాబాయి చెప్పలేదులే. వురేయి బయంలేదు బుడబుడకలవాడూ అని చెప్పేశాడు అలాడీను. అప్పడేమో వాడు సరేనూ అన్నాడు.

అంతలో ఎవరోవచ్చి యింత చిన్న తలుపు తీశారుగదా.

అలాడీనూ నువ్వు లోపలికి వెళ్ళి అక్కడ మాజిక్కులైటుంది కుంచెం తెచ్చిపెట్టమ్మా అన్నాడు బుడబుడకలవాడు.

మని నేను చిన్నవాడినీ చితకవాడినీ గదా. నాకు బయం కదా ఎలాగబాటూ నేను వెళ్లస్తా అన్నాడు అలాడీను.

ఖుడుడుడకలవాడేమో నీకు పరవాలేదులేరా. నీకు వుంగరం ఇస్తా వెళ్లమ్మా అన్నాడు.
అప్పుడు సరేనని అలాడీను వెళ్లి లాంతరు తెచ్చాడు.

లాంతరు నాకిచ్చెయ్య నువ్వు తరపాత రా అన్నాడు ఖుడుడుడకలవాడు.

నాకు ప్పది కాణీలు ఇస్తావా అన్నాడు అలాడీను.

వాడు ఇస్తాను అన్నాడు.

ముందర యియ్య మరి అన్నాడు అలాడీను.

కాని వాడిగగర నిర్మింగా లేవుగా, అందికని కోపంగా లాంతరు యియ్య లాపోతే మరాతపే ట్రైప్పాము
అంతే అన్నాడు ఖుడుడుడకలవాడు.

అలాడీనుకు తెలుసుగా వాడు ఎలాగా తలుపే నేస్తాడని. వాళ్ళ బాబాయి ముందస్తుగా చెప్పాడులే.
అంచికనే కుంచెం ఏడిపించాడు. ఫదికాణీలు కావాలని.

యేం. అప్పుడేమో మరేమో వాడికి కోపం వచ్చిందిగా. హాం అనేసి తలుపు వేసేశాడు
థామని. వేసేసి అక్కడే చచ్చిపో వెదవాని అన్నాడు.

అలాడీను హ హ అని నవ్వేశాడు. నాకు తెలుసులే ఫోరా అన్నాడు. అనేసి ఆ లాంతరులేదూ
మాజికు లాంతరు. ని మీద యిలా గోకేశాడు. అప్పుడు యింత పెద్ద బూతం వచ్చేసింది.
యాతం అంటే చేద్ద రూక్షపు.

లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు కన్నా యింభా లావుగా ఉంటుంది.

ఆరేరే. అన్నట్లు నువ్వుకాదురా నువ్వు ముందస్తుగా రాకూడదు. హాష్ మాంకాళీ ఫో అన్నాడు
అలాడీను కశ్య మూనేసుకుని యిలా.

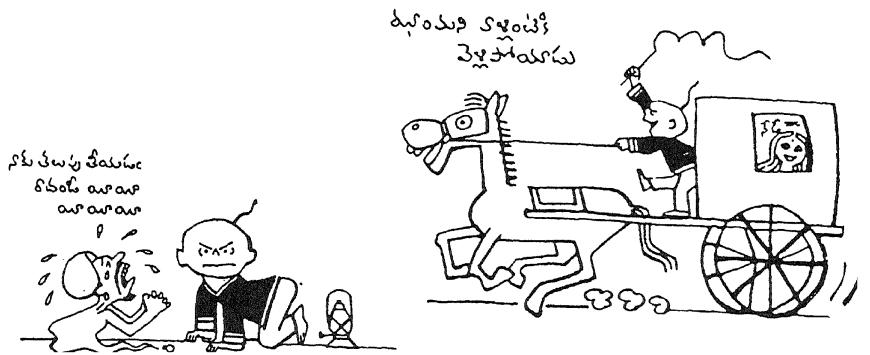
తరపాతమో, ఆ వుంగరం ఉందిగా. ఖుడుడుడకలవాడు ఇచ్చింది. దాన్ని మెల్లిగా యిలా గోకాడు.
అప్పుడేమో యింత చిన్న బూచివాడు ఒచ్చాడు. వీడు ఖడుగు అంత కూడా లేడనుకో.

అప్పుడు అలాడీను హచెర్పుడిపోయాడు హ! అని.

బూచివాడేమో ఇంచక్క నవ్వి ఎందుకండీ అలాడీనుగారూ అలా హోచెర్య పడతారూ, మరేమోనూ ఇది గోకితే నేను వస్తానని మీకు ఇందాకాళే తెలుసుగా అన్నాడు.

ఖదలో అలా ఉంది లేవోయి. నువ్వు ముందస్తుగా ఈ గ్రుపూ తలుపు తియ్య అన్నాడు అలాడీను.

నాకు తలుపుతియుడం రాదండి. పాపం చిన్నవాడినికదా ఎలా అనేసి యిలా బోల్లు ఏడిచేశాడు ఉంగరం బూచాడు.

ఆప్పుడు అలాడీనుకి చాలా జాలివేసింది. యూడవకమ్మా బూచాడూ అన్నాడు. కుంచేసేపు అయ్యాకానేమో, ఉంగరం బూచాడు నవ్వేసి హోనీ యూ గ్రుపూని మీ యంటి దగ్గిలికి తీసుకెళిపోనా అన్నాడు.

కాని ఆప్పుడు మాత్రరం ఎలా. గ్రుపూ తలుపులు రావునా. నేను ఇందులోనే ఉండిపోవాలీ యూ యూ అని ఏడిచాడు అలాడీను.

హో హో అచూ అన్నాడు బూచాడు. నేను తలుపులు తియ్యలేసు. కాని, నిన్ను యూ గ్రుపూలోంచి అవతలికి తీసుకెళ్ళగలను తెలుసౌ అన్నాడు వాడు.

అవును తెలుసు కాని మరిచి పోయానులే, మరి తీసుకెళ్లు చప్పునీ అన్నాడు అలాడీను.

పూష్ణ మాంకాళీ అనేసరికి యిద్దచూ గ్రుపూ అవతలికి వెళిపోయారు.

ఇప్పుడు మీ యంటిదగ్గిలికి తీసుకెళిపోనా అని ఆడిగాడు బూచాడు.

ఏం ఒద్దులే, ఒక నిమ్మం జెటుకా తెచ్చిపెట్టు చెప్పాను అన్నాడు అలాడీను.

అప్పుడేమో ఆ జెటుకా ఎక్కు వాడే తోలుకని రఘూంమని వాళ్ళింటికి వెళిపోయాడు.

తరవాత మళ్ళీ ఉంగరం బూచాడిని పిలిచి కాసిని చాలా పకోడీలు తేరా అన్నాడు. హూష్ణ మాంకాళి అనేసరికి బోల్లు పకోడీలు వచ్చేశాయి.

పురేయి బూచాడూ, పకోడీలు తెచ్చునని మరో బామకి చెప్పకేం, చెప్పితే నడ్డిమీద ఛంపేస్తాను జాగ్రత అన్నాడు అలాడీను.

సరేండి చెప్పను అన్నాడు బూచివాడు.

మరి యిప్పదేం చెయ్యాలిరా నేను అని అడిగాడు అలాడీను.

మరి యిప్పదేమోనూ మరేమోనూ ముందస్తుగా పోడా తుగేసి అప్పుడేమో, రాజగారి అమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకోవాలండి అని చెప్పాడు బూచివాడు.

హూం అన్నాడు అలాడీను, హూం అన్నాక, పురేయి బూచివాడూ దాని పేరేమిటూ అన్నాడు.

సీ గాన పెసూనాంబండి అని చెప్పాడు బూచివాడు.

సరేని అలాడీను పరిగేరుకుని సీ గాన పెసునాంబా వాళ్ళింటి కెళ్లిపోయాడు.

అక్కుడ రాజగారు కూచునాడు.

యావండీ మరీ యిప్పదూ నేనేమోను మీ సీ గాన పెసూనాంబని పెల్లి చేసుకోవాలండి అని చెప్పాడు అలాడీను.

ఫోకిరీ వెధవకానా ఫోరా ఫో అనేశాడు వాళ్ళ నాన్న. వాడు రాజగారు గదా.

అప్పుడు అలాడీను పరిగేరుకుని మళ్ళీ జెటుకా దగ్గరికి వచ్చేశాడు.

అప్పుడేమో వుంగరం బూచివాడిని మళ్ళీ పిల్చి యెలాగరా అన్నాడు. మరేమోండి నాకు తెలీదండి ఈ అరికిను లాంతర్చి గోకండి అని చెప్పాడు ఉంగరం బూచాడు.

సరేని పాపం అలాడీను అరికిను లాంతర్చి యలా గోకాడు. బెద్దభూతం వాడు వచ్చేశాడు ఇలా గారిగా పాడుగ్గ నవ్వేసి యేం కావాలి అన్నాడు.

అలాడీనుకి కుంచెం బయం వేసింది. పురేయి మరో బామ్ము వింటే మనిదరీకీ ప్రెవేటు చెప్పేస్తుంది. కుంచెం మెల్లిగా నప్పు. అసలు ముందస్తుగా యింత చిన్నవాడివి అయిపో. నాకే బయం వేస్తుంటే అన్నాడు అలాడీను.

అప్పుడేమో తన ఖద చెప్పి ఎలాగరా అన్నాడు. భూతంవాడు మెల్లిగా పొట్టీగా ఇంత కుంచెం సవ్యి మీరు బెద్దవాడు అవాలండి లాపోతే పెల్లి చెయ్యరు రాజగారు అన్నాడు.

సరే నన్న పెద్దవాడు చెయ్యరా అన్నాడు అలాడీను.

పుష్టి మాంకాళి అనేప్పటికి ఘబుకుని బెద్దవాడైపోయాడు అలాడీను.

అప్పుడు మీ జేబునిండా ఫది కాణే లుండాలండి. ఇంకానేమో నిర్ముంజెటుకా, ఓ పెద్ద మేడ కూడా ఉండాలండి అని చెప్పాడు బూతంవాడు.

అపన్నీ వచ్చేశాక, అలాడీనేమో రాజగారింటికి మళ్ళీ పెళ్ళి రాజగారి అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకోవాలి అన్నాడు.

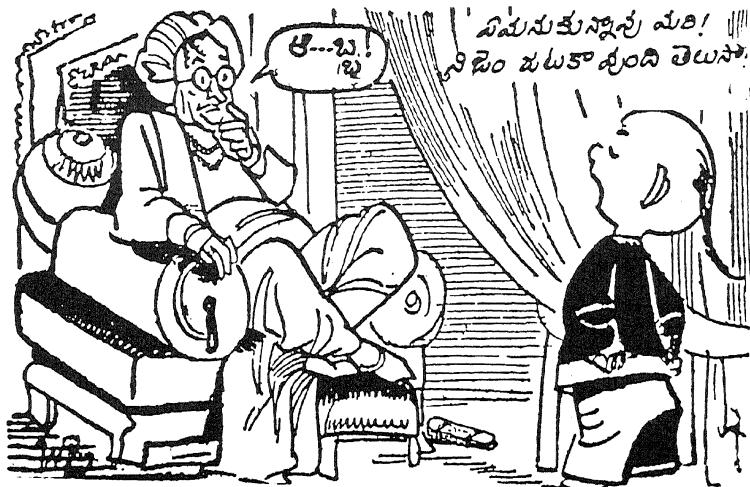
శాంకే వెదవ్వు ! చెల్కాటా!

రాజగారు హచేర్యపడిపోయేసి మరి నీ దగ్గర యెన్ని డబ్బులు ఉన్నాయి అన్నారు.

నా దగ్గిర ప్ఫది కాణీలు ఉన్నాయి తెలుసా? అన్నాడు అలాడీను. అభ్యి, అన్ని కాణీలే అన్నాడు రాజగారు.

ఇంకో నిజెం జెటకా కూడా ఉంది తెలుసా. కొరదా, బీడీలు, ఒక చేద్ద మేడా కూడా ఉన్నాయి అన్నాడు అలాడీను.

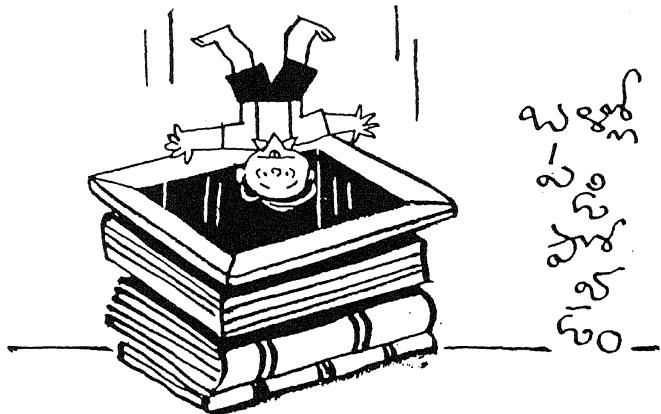
రాజగారు ఇంకా ఛాలాసేపు హచేర్యపడిపోయేశారు.

అప్పుడు సరేని సీగాన వెసూనాంబకి పెళ్ళి చేసేశారు. బోల్లు, బోల్లు బాబాలూ అవీ వచ్చాయి.

కాని ఏం చేశారంటే నీ గాను పెసూనాంబ ఒకర్తకే పెల్లిచేశారు.

మరి నాకో అన్నాడు అలాడీను పాపం.

సుఖ్య బళ్ళోకి వెళ్ళవుగా. నీకు జెటుకా వుందిగా అది తోలుకో ఫో అన్నాడు రాజగారు.

యింక లాబంలేదూ బళ్ళో పడిపోవాలి అనుకున్నాను. మరినేను బళ్ళో పడిపోయి చదువుకోకపోతే రాజగారేమో అలాడీనుకి పెళ్ళిచెయ్యనన్నారుగదా. అందుకని పరుగేరు కెళ్ళిపోయి అమ్మా నేను బళ్ళో పడిపోతాను నన్ను బళ్ళో పడెయ్య నన్ను బళ్ళో పడెయ్య అని చెప్పాను.

సుఖ్య అల్లరి వాడిపీ, నిన్ను బళ్ళో ఎవరు పడిపోనివ్వరుగదా ఎలా అంది అమ్మ.

నాన పడ్డికెళ్లి పడేస్తే పడనిస్తారుగా అని చెప్పాను నేను.

అయ్యబాబోయ్. బడిలో పడేస్తే మేఘరు నాకు ప్రెవేటు చెప్పేయ్యదూ వద్దబాబూ అన్నాడు నాన చాలా బయపడి పోయేసి.

మరి ఎలా, బాబాయిని తీసికెళ్లి పడెయ్యమను అని మళ్లీ అడిగాను పాపం నేను.

బాబాయికూడా లాబంలేదు. బామ్మ తీసికెళ్తే పడెయ్యనిస్తారు అన్నాడు నాన. అప్పుడు బాము సంచేసూ అంది, అంతట్లోకి లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగార్చొచ్చి మీ బుదుగుని బళ్ళో పడేస్తున్నారా నిజింగానే అంది.

నిజంగానేను అంది అమ్మ.

హమ్మయ్ అంది లాపుపాటి పిన్నిగారు యిలా కళ్లు మూసుకుని.

అలా అంటే ఏమిటో నాకు తెలీదు.

ఏమిటే అని అడిగితే నాకూ తెలీదు నాన్నా అంది లావుపాటి పిన్నిగారు.

సరేని భామ్మ నన్ను బళ్లో పడెయ్యదానికి తీసుకెళ్లానంది.

ఇలా కుంచెంకూడా మేం నడిచి వెళ్లామోలేదో కాని అంతల్లోకి బడి మేష్టరు పరిగేరు కొచ్చేశాడు.

బామ్మగారూ బామ్మగారూ మరేమోను మాబడి మూసేశాం. సెలవులిచ్చేశాం. అదండి సంగతి అన్నాడు.....అని హమ్మయ్య అన్నాడు.

బామ్మేమో హయ్యా ఎలాగరా మరి బుడుగూ బడి లేదుట ఇంక అంది.

పోసి రేపు పడెయ్య బడిలో అన్నాను నేను.

రేపుకూడా బడిలేదు. ఎల్లుండికూడా బడిలేదు. ఇంకా డబ్బుపది ఇరవయి ఏపై తొంటై మూడు రోజులుభాకా బడిలేదు. వేసం కాలం వచ్చేసిందిగా అందుకని సెలవు లిచ్చేశాను బడికి అని చేపేశాడు మేష్టరు గబగబా.

యింకా చాలా వేసంకాలం రాలేదుగా అంది బామ్మ.

బోల్లు వచ్చిందండి అన్నాడు మేష్టరు.

దండి అంటే ఏమిటో అన్నాను.

దండి అంటే నీ తలకాయండి అన్నాడు మేష్టరు కోపంగా.

యండి అంటేనో అన్నాను నేను.

నిన్ను నడ్డిమీద ఛంపేస్తాననండి అని మేష్టరు యిలా కోపంగా ముందరికి వచ్చేశాడు.

ననండి అంటేకూడా నాకు తెలీదుకాని బయం వేసింది. హడ్డిలిపోయి యింక లాబంలేదురా అని, యిలా కాలు పెటుశాగదా అడ్డంగా. బాబాయి నేర్చాడులే అది.

యేం. అంతే వాడు గబుకని యిల్లా వంగిపోయి పరిగేరుకెళ్లిపోయి ఆగి మళ్ళీ వెనక్కి వచ్చాడు. వచ్చి పూ అన్నాడు. పూం అన్నాకానేమో, అందికి నేను బడి మూనేశాను అల్లరివెదవాని అన్నాడు. అంతచ్చోకి లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు పరిగేరుకొచ్చేసింది.

పో, బడిలేదంటావా, ఎందుకు లేదు. ఇంకా ఫదిరోజులు ఉంది. వీళ్ళి బళ్ళో పడేసుకో ఇప్పుడు అంది కోపంగా.

బడి ఇంత అప్పలు కుంచెంకూడా లేదండి అన్నాడు మేఘరు.

బడి ఇంకా చాలా బోల్లుపుంది. అప్పడే వెసంకాలం రాలేదు అంది లాపుపాటి పిన్నిగారు. మేఘరుకి బయం వేసింది.

యెలాగా. ముందుచూస్తే పిన్నిగారూ వెనకచూస్తే బుడుగూను అన్నాడు.

యేం, అప్పడేమో మా అమ్మ వీది అరుగుపీడికి వచ్చి ఏమండి మేఘరూ మా బుడుగు యింక అల్లరి చెయ్యడండీ, వాళ్ళి బళ్ళోకి రానియ్యండి అంది.

ండీ అంటే యేమిటో నాకు తేలిదు. అందరూ అలా ండీ ండీ ండీ అంటారు గాని.

యేం అప్పడేమో మేఘరు యిలా నవ్వేసి సరేండి, వీడిని కుంచెం చాలా అల్లరి మానెయ్యనీండి, అప్పుడు బడి తీశాక వేసుకుంటాండి అన్నాడు.

ఇంకేం చేస్తాం. మనం అల్లరి మానేసేదాకా బడి తియ్యరుట. అందుకని బడితీసేదాకా అల్లరి మానెయ్యాలన్న మాట.

అదీ సంగతి. అలాని బాభాయి చెప్పాడులే.

పురేయ కుంచెం.ఐసు

పురేయ! ఆగరా కుంచెం. ఎవడా నుష్ట. నన్నెక్కడో చూసినట్టున్నావే. ఎందుకలా హచ్చెరపడిపోతావు! - లాపోతే బయపడిపోతావు? -

బయమంచే నాకు తెలీదులే హోచ్చెరం అంటే కూడా తెలీదనుకో. బాబాయి చెప్పాడు.

చిన్న పిల్లలు ఉత్తినే కిందపడి పోతారట కాని పెద్దాళ్ల మాత్రరం ఉత్తినే పడరు. ఎప్పుడూ పచెరపడి పోతారు. లాపోతే బయపడి పోతారట. లాపోతే విచారపడి పోతారట.

అలాంచేకూడా మనికి తెలీదనుకో. మనికి తెలీపోయినా మాటాడచ్చు. ఇలాని బాబాయి చెప్పాడులే.

ఇప్పుడు రెండు జెళ్ల సీతలుంటాయా, - ఒక్క జెళ్ల సీతలేనా సరే. బాబాయికి అస్సులు తెలీవు గదా. అయినా యిలా చూసి నవ్వేస్తాడు బాబాయి.

నన్న కొంచెం ఈలవేసి పెట్టుపునికూడా అంటాడు. నేను మంచివాణ్ణి గదా పొం. నాకు జాలి ఉందిట. ఇలాని బామ్మ అంటుందిలే.

అందుకని ఈలవేసి పెట్టుతానా. రెండుజెళ్ల సీతలూ ఒక్క జెళ్ల సీతలూ నన్న చూసి యిలా నవ్వితే అప్పుడేమో బాబాయి హోచ్చెరపడిపోతాడు.

శ్రీకృష్ణ
శ్రీరంజనమ్రితి... ప్రభామామితి...

హమ్మెట్ ఐయం ఏంకితిప్పు

ఇలా భోషంగా చూసి పూన్నా అని గారిగా ప్రెచ్చు చెప్పేసే బాబాయి బయపడి పోతాడు.

అస్సులు ఏమీ అనకుండా పోయారనుకో అప్పుడేమో యిలా విచారపడి పోతాడు బాబాయి.

మన్ని ఎత్తుకొని ఉంచే మన్ని కూడా పడేస్తాడు.

అందుకనే రోడ్డుమీద సీతలు నడుస్తున్నపుడు బాబాయి మనసి ఎత్తుకుంటానన్నా సరే మనం ఒద్దనాలి తెలిసిందా.

మనం అంటే నువ్వు కాదులే. నువ్వు బెద్దవాడివిగదా. లాపుగా వున్నాపు. అందుకని బాబాయి నిన్న ఎత్తుకోలేదు ఎత్తుకుంటే కాలిమీద పడేసుకుంటాడు గదా. కాలు నలిగిపోయి యేదుస్తాడు.

ఏడిస్తే బామ్మ రూపాయిస్తుంది. సినిమా కెళ్లోమ్మ. మనక్కాదులే. నేను ఏడిస్తే జీళ్లు ముక్క పెట్టుతుంది. లాపోతే కాణే యిస్తుంది. బాబాయేడిసే రూపాయిస్తుంది.

లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు ఉందా. వాళ్ళమగుడు దానికి ప్రెవేటు చెప్పేస్తాడా. అప్పుడేమో అది యలా యేడుస్తూ బామ్మ దగ్గరికి వస్తుందా.

బామ్మేమో యేడవకమ్మా అని దానికి అవిడికి కాఫీ యిస్తుంది. అప్పుడేమో వాళ్ళ మగుళ్ళి పిలిచి ప్రెవేటు చెప్పేస్తుంది. తరవాతిమో ఇంకుంచెం కాఫీ ఉంచే కుంచెం నీళ్ళపోసి యిస్తుంది వాడికి.

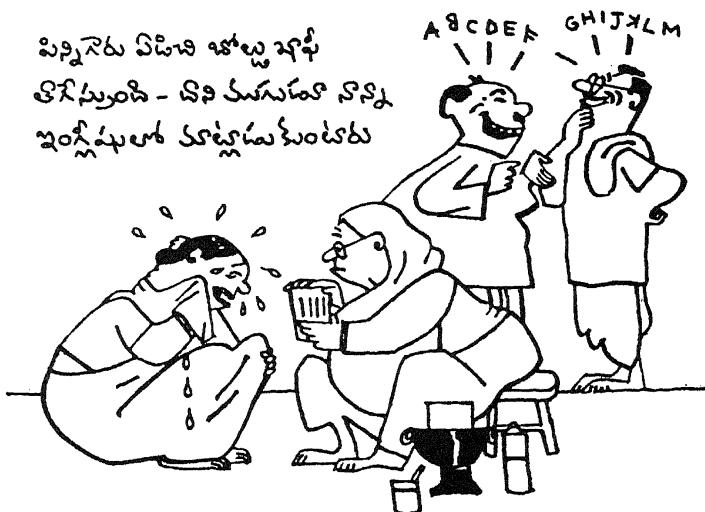
లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు ముందస్తుగా వచ్చేసి ఏడిచి బోల్లు భాఫీ తాగేస్తుంది గదా. అందుకు.

తాగేసి ముక్కు చీదుకుని వెళ్లిపోతుంది గదా.

అప్పుడేమో నాన్నా లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి మగుడూ ఇంగ్లీషులో మాటల్లాడుకుంటారు. నవ్వుతారు. ఇందాకా ఏడుస్తాడు గాని ఇప్పుడు నవ్వుతాడు తెలుసా?

అసలు వాళ్ళింట్లో కాఫీ పాడుం అయిపోతే లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు ముందస్తుగా బామ్మ దగ్గరికి ఏడుస్తూ వచ్చి కాఫీ తాగేస్తుందిట. అప్పుడేమో వాళ్ళ మగుడు కూడా వచ్చి కొంచెం కాఫీ తాగుతాడట.

తరవాత నాన్నతో - అంటే గోపాలంలే. ఇంగ్లీషు మాటల్లాడి ఘది సిగర్టోత్తులు కాల్పి వెల్లిపోతాట్టు. ఇలాని బాటాయి చెప్పాడులే.

అందికనే రేపో నిన్నో వాళ్ళ మనింటి కొస్తే నేను అడిగాను గదా. ఏవండీ పాపం మీ యింటో కాఫీపాడుం అయిపోయిందా అందుకే ఏడుస్తూ వచ్చారా అని.

అప్పుడేమో అమ్మ, బామ్మ, నాన్నా అంధరూ గా గా హో అని అరిచేశారు. నామాట లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారికి ఏనబడనే లేదు.

తరువాతేమో నాన్న అల్లరి వెధవకనా రపుడీ అలానేని తిట్టాడు - వాడి క్రొపం రాలేదులే.
దొంగ. ఇలా కొపంగా చూసి తిట్టుతాడా, కుంచెం నవ్వుతాడు కూడా.

రాదేనా అంతే. రాదంబే అమ్ములే. కుంచెం కొపంగా చూసి కుంచెం నవ్వుతుంది.

అసలీ పెద్దవాళ్ళతో ఇదే చిక్కు. వీళ్ళతో వేడం చాలా కష్టంఅనుకో. కష్టం అంటే ఏపిలో
నాకూ తెలీదు. అప్పుడప్పుడు అలా అనమని బాబాయి చెప్పాడు.

ఇప్పుడు నాతో వేగశమంబే, నేను మూడ్రోలో, పది నెల్లో అల్లరి చాలా మానేశామగదా.

చిక్కుడుపాదు మీద గొంగిపురుగులు మూడు కూడా తీసుకెళ్లి లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి
మీద పడెయ్యలేదు కదా.

వాళ్ళ ముగుడు, వాళ్ళ ఆఫీసులో విగ్గులేని ఎముడితో - ఇలాంటే మేనేజరులే - మాట్లాడుతున్నపుడు
భోయమని అరిచి భయపెట్టటం లేదుగదా.

బాబాయి రూపాయో, ప్పదుకొలో ఇచ్చినా రెండు జెళ్ళ సీతల్చి, ఎదురింటి సుబ్బలిష్టై ముక్కుని
చూసి ఈల వెయటం లేదుగదా. ఏయ్ పిల్లా అనటం లేదుగదా.

మా గోపాలం ఆఫీసు కాయితాలమీద చాలా బొమ్మలు వెయ్యటం లేదు గదా.

రోహ్జు ఘడిసార్లు కూడా బామ్మ పిలిచిదని చెప్పి జెటకాలు పిల్చుకురావటం లేదుగదా.

ఒక్కణ్ణే ఏదుసార్లు కూడా జెటకా తోటం లేదుగదా.

బామ్మ వత్తల పెట్లో పది బీడీలు కూడా దాచటం లేదుగదా.

మరి నేను రేపు బెద్దవాళ్ళయాక రైలింజను తోలుతానుగా. అందుకు దాచుకోటమే లేదు.

మనం అల్లరిచేస్తే ఒర్దురా అని తిట్టుతారు. సరే పోని పాపం అని జాలిపడి ఇప్పుడు మూడ్రోలో
ఘడినెల్లో అల్లరి మానేశానా నాన్న హాట్లిలి పోయాడు. బయపడిపోయాడు.

వాడు అస్సలు అల్లరి చెయ్యటంలేదే రాథా, ఒంటో బాపులేదా అంటున్నాడు అమ్ముతో.

దిస్ట్రిక్టు తగిలిందేమోనండీ అంది అమ్ము.

దిస్ట్రిక్టు నాకు తెలీదు. ఒంటో బాపులేదనడం అంటే జెరం రావడం.

నాన్న ఆఫీసులో విగ్గులేని ఎముడితో యుద్ధం చేస్తాడనుకో. అప్పుడు నాన్నకి ఒంటో
బాపుండలేదనడం వస్తుంది.

సుబ్బలిష్టై సంకురాంతిరి ముగ్గేసినపుడు బాబాయి ముగ్గు చూసి నీ ముక్కు బాపుందీ
అంటాడనుకో అరుగుమీద నుంచని.

అప్పుడేమో బామ్మేనా, సుబ్బలిష్టై నాన్నేనా విని హోయ్ ఫోకిరి అంటారు గదా.

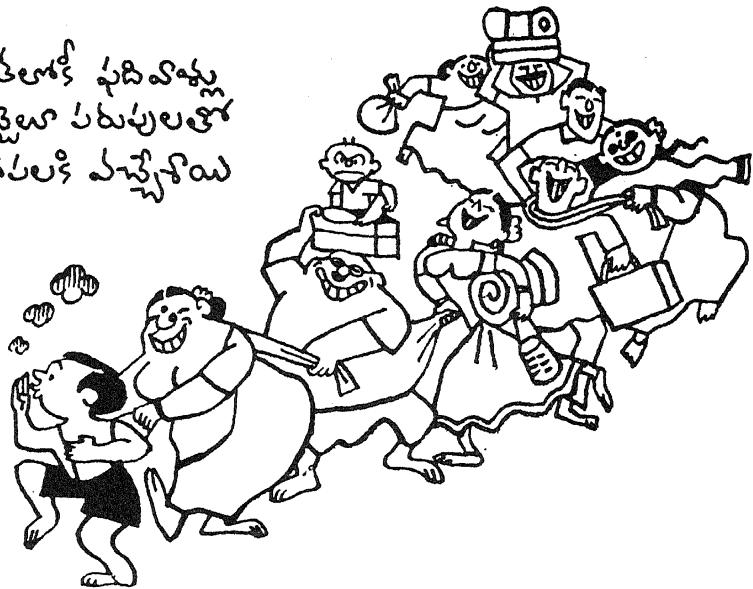
అప్పుడు బాబాయికి ఒంట్లో బాపుండలేదనడం వచ్చేస్తుంది.

సీ గానపేసూనాంబ నా జట్టు లేకపోతే నాకూడా కుంచెం వస్తుందనుకో.

యేం, అదీ సంగతి, అల్లరిచేస్తే ఒర్దురా అంటారు. చెయ్యకపోతే మనం లేకుండా రాదతో
చెప్పారు.

అసలు మనం అల్లరి చేస్తేనే వాళ్ళకి చాలా యిష్టం అని నాకు అపచూనం.

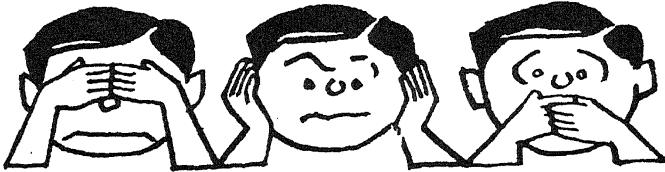
ఆంకులోక్ ఫుడివిష్ణు
పెట్టెలూ పుసుపులతో
ఉపలోక్ ఎన్నోయి

ఎందుకంటే! వాళ్ళ బాధిగాడి అమ్ముస్తుందా. అబ్బా మావాడి అల్లరి ఎక్కువండి అంటుందా.
అమ్ముమో హయ్యా మా బుదుగు అల్లరి చూశ్చేదు మీరు అంటుంది.
అంతెందుకు ఓ సారి చుట్టాలోచ్చారుగదా బోల్లుమంది. భాస్మా రాదా అందరూ నేను బాగా
అల్లరి చేస్తానని చెప్పేశారు.

వాళ్ళ ముగుదేమో ఏదమ్మా బుదుగు కుంచెం అల్లరి చెయ్యి చూదాం అన్నాడు.
అందరూ నా చుట్టారా కూచుని అల్లరి చెయ్యా అల్లరి చెయ్యా అని ఒకటే అల్లరి చేసారుతే.
ఎలా చెప్పి. ఎంత గొప్ప అల్లరివాడికేనా కష్టంగదా. సిగ్గెస్తుందిగదా. సిగ్గంటే నాకు తెలీదనుకో.
కాని వేస్తుందిటు.

కేమ కూడ్లు భాషితెల్లు అల్లకి న్యలూ కూడేళుగన్ !

అప్పదు నాకు చాలా బోల్లు సిగ్గేసింది. నేను చెయ్యను ఫో అన్నాను. నాన్నకి ఫోపం వచ్చేసింది. చెప్పినట్టు విని అల్లరి చెయ్య అని గారిగా అరిచాడు.

నేను చెయ్యనుఫో అన్నాను.

చిన్నపిల్లలు అని జాలికూడా లేదుగదా.

ఉట్టి అల్లరి వెధవమాక్క చెప్పినమాట విందూ అంది బామ్మ.

అంతలోకి ఫది బండివాళ్లు బోల్లు పెట్టెలు పరుపులు తెచ్చిపెట్టేశారు. బోల్లు లావుపాటి చుట్టాల పిన్నిగారులూ, మూడు వాళ్ల ముగుళ్లా, రెండు రెండు జెళ్ల సీతలూ, వాళ్లకేసి చూసి నవ్వుతూన్న మూడు బాటాయిలూ, రెండు బామ్ములూ, ఐదు సీ గానచెపూనాంబిలూ, ఒక బుడుగూ లోపలికి వచ్చేశాయి.

సుబ్బులూ అన్నాయి బామ్ములు. సూరమ్మ బామ్మాక్క అన్నాయి గుండున్న పిన్నిగారి ముగుళ్లు. గుండు ముగుళ్లదిలే.

బామ్మ, రాదా, గోపాలం, చుట్టాలూ అందరూ హడ్డిలిపోయారు.

సుబ్బులెవరు? సూరమ్మెవరు, బామ్మెవరు, పిన్నెవరు అన్నాడు గోపాలం హచరపడిపోయేసి.

ఎవరండీ మీరు అంది బామ్మ.

ఇది సుబ్బారాయుడిగారి ఇల్ల కాదాండీ అన్నాయి చుట్టాల బామ్ములు.

అబ్బి. అది పక్క వీధిలోనండి. కొత్తగా దిగారు వాళ్లేనా? అంది ఆమ్మ.

అపునండీ. ఈ యల్లేనని చెప్పారే అన్నాయి చుట్టాల బామ్ములు.

ఎవరో తప్పు చెప్పారు అన్నాడు నాన్న.

ఎవరేమిచె అదిగో ఆ పిల్లాడే. ఇందాకా వీధిచివర కొట్టురగ్గిర కనపడి మా యల్లే రండి రండి అని చెప్పి పరిగేరుకొచ్చేశాడు మీ యంటోకి. సరేగదాని మేం ఇక్కడికొచ్చి సామాన్నింపించేశాం అన్నాయి బామ్ములు.

అపును ఆ పిల్లాడే అన్నాయి సీతలూ, బాబాయిలూ, బుదుగులూ, గాన పెసూనాంబలూను.
అప్పుడైమో -

అంధరూ నాకేసి చూశారు. బలే బయం వేసిందనుకో. కాని పాపం అంతలోకే నవ్యేశారు హా
హా హా అని.

పోరి భద్రవా అంది బామ్మ, అమ్మకూడా గాలిగా నవ్యేసి ముద్దుపెట్టేసుకుంది.

నేను అల్లరిచేస్తే అమ్మ అస్తమానూ నష్టదుగదా. నేను అల్లా వెళ్లి దాంకున్నాక నవ్యుతుంది.

నవ్యితే అమ్మ ఎంతో బాపుంటుంది. నాన్న కన్నా, బాబాయికన్నా, సీత కన్నా,
సీగానపెసూనాంబకన్నా, లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారికన్నా, నాకన్నా బాపుంటుంది.

మేం. అప్పుడు బామ్మ లేచి బోల్లు యింత పెద్ద డేగిసా నిండా కాఁచేసి అంధరికీ పంచ
పెట్టింది.

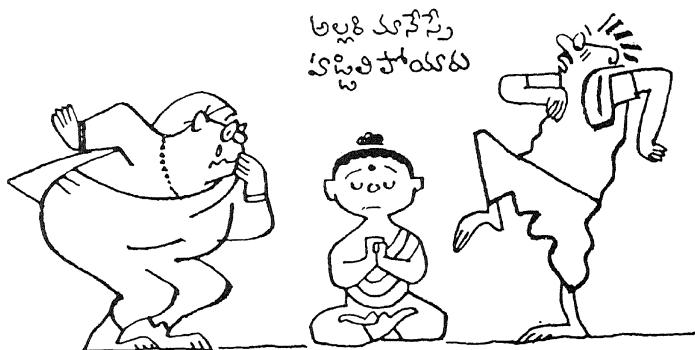
డబ్బులు వాడి దగ్గిర పుచ్చుకో అన్నాడు నాన్న.

అపును రేపు బోఫు పండక్కి డబ్బు సంపాదిస్తాడుగా అంది అమ్మ.

సంపాదించడం అంటే మనకి తలీదు. కాని బోఫు పండక్కి దంబిడీలూ. కాఁచేలూ ఏరి
దాచుకోడం సంపాదించడం అని నాన్న చెప్పాడు. బామ్మకి అమ్మకి ముద్దిచ్చి కాఁచే తీసుకోడంకూడా
సంపాదించడమేనట.

దీనిలో సీతలకేసి చూసి బాబాయిలకి ఈలవేసిపెట్టి ఏమ్ పిల్లా అని పిలిచిపెట్టి బాబాయి
లందరి దగ్గర ఘడజాలు తీసుకోడం కూడా సంపాదించడమేనట.

కాని పండగే బెస్టు. పిల్లలకి డబ్బులొస్తాయి.

పండగంటే - అవి చాలా రకాలు. బాబాయికి సీత కనిపొస్తే ఓపండగట. నవ్యితే రెండు
పండగలు. ఆఁసులో విగ్గులేని ఎముడు ఊరెత్తే నాన్నకి పండగ.

లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు కానేపు సినిమా కెత్తే వాళ్ళ ముగుడికి పండగట. ఇలాని నాన్న
చెప్పాడులే. అప్పుడు అమ్మకి కోపం వచ్చింది కూడాను.

కాని అన్నిటిలోకి బోభిపడడగే బెష్టునుకో. అయినా ఈ కాలంలో బాగుండడంలేదుట. బోభిపశ్చలో కర్తీ ఎక్కువ అయిపోయిందని మొన్న బాధిగాడు అన్నాడు.

కర్తీ అంటే పాలలో నీళ్లు కలపడంట. లాపోతే నాన్న అలీసెంగా వచ్చి అమ్మకి కొంచెం ఆబద్ధం చెప్పడంట.

ఇప్పుడు రేగిపళ్లు దంబిడీలు కలిపితే బోభిపశ్చే గదా. కాని ఇప్పడు దంబిడీలకన్న రేగిపశ్చే ఎక్కువ కలిపేస్తున్నారుట.

దంబిడీలూ, కాజేలూ అయిపోయాయి గదా. ఇప్పడు నయూపైసాలు. ఇవి చాలా ఖరీదని నాన్న చెప్పాడులే.

అందుకని బోల్లు రేగిపళ్లు ఒకటో మూడో నయూపైసాలూ వేస్తున్నారు.

ఇలా చేస్తే చిన్న పిల్లలు పాపం డబ్బు ఎలా సంపాదిస్తారు? అందుకని ఈ పండక్కి ఎక్కువ నయూపైసాలు వేసి కుంచెం రేగిపళ్లు వెయ్యాలి అందరూ.

మేఘరక్త వేగం

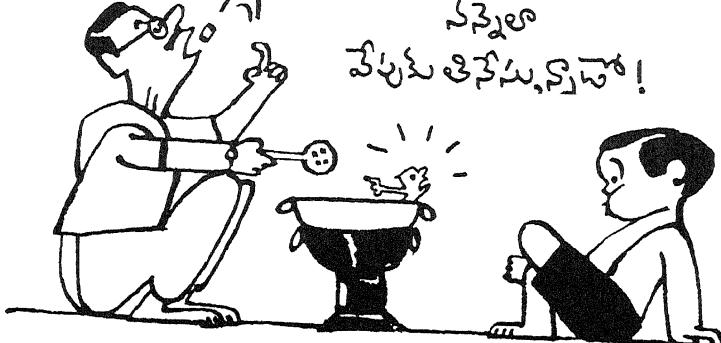
అభ్యభ్య! ఈ మేఘరక్తని ఉంటాయే, వాటితో వేగలేక పోతున్నానురా. చాలా కుంచెం కష్టమన్న మాట.

వేగలేక పోతున్నడం అంటే - ఓసారేమో అమ్మ సినిమా కెళ్లిందని, బామ్మ గుళ్లోకెళ్లింది గదా. అప్పుడు మా గోపాళం - వంట చేశాడు గదా.

అప్పుడేమో కంద ముక్కలూ, వంకాయలూ కలిపి వేయించాడా, పాచం వంకాయేమో చప్పున వేగిపోయింది. కంద వేగలేదుట.

అందుకనేమో, వంకాయేమో - అభ్య, కందా కందా, నీతో నేను వేగలేక చస్తున్నాను అందిట.

వీడు చూసు
నిఱ్మలా
వేళు తిన్నమ్మున్నిచూ!

అప్పుడేమో కంద మా నాన్నకేసి చూసి - కాదులే, వీడు చూడు - నన్నారికే వేపుకు తిన్నస్తున్నాడు అందిట.

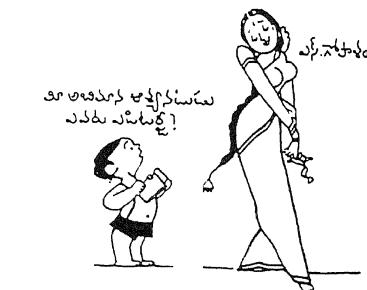
ఇలాని నాస్తి చెప్పాడు. నాన్నేం చెప్పినా, మళ్ళీ అని మనం చెప్పే ఆయాసం వస్తుంది..... నష్టకూడా రాదు.

కాని నాన్నేం చెప్పినా అమృకి నవ్వొస్తుంది. మనం చూడనప్పుడు ఉత్తినే నాస్తని చూసినా, అమృకి నవ్వొస్తుంది. అమృ పాపం మంచిదనుకో.

యేం.....ఇప్పుడీ మేఘర్లు అలాగన్నమాట. మేఘర్లు రొందురకాలు గద!

ఒకటి మామూలు మేఘర్లు. ఐదు ప్రెవేటు మేఘర్లు. ప్రెవేటు మేఘర్లే కుంచెం మంచి.

మనకి అపుడప్పుడు నెత్తిమీద. వీపుమీద ప్రెవేటు చెప్పినా, మనం గారిగా ఏడిస్తే బామ్ముచ్చి తిడుతుంది గద!

అందికని మనమంచే కుంచెం చాలా బయ బత్తులుట.....బయ బత్తులంచే నాకు తెలీదు. అలాని చామృంటుంది.

భపుశా అగర్హాత్తలో, బాబాయి కాఁచే సిగర్హాత్తలో అయుండవచ్చని నాక్కుంచెం అవమానం. యేం సాధార్సుంగా ఈ మేఘర్లకి ఏం తెలీదు పాపం. పెద్దాళ్ళనడిగితే కోంబడతారని బయం. అందికని బడి అని ఓటి పెట్టి మన్ని అడుగుతారన్నమాట. మనం అక్కడ పాపం చెప్పామా. వాళ్ళకి పారాలు రావుగదా. అప్పు దేమో ప్రెవేటు మేఘర్లు వేషం వేసు కుని మనింటికొచ్చి ‘వురేయ్ బుడుగూ, బుడుగూ, రెండూ రెండూ ఎంత?’ అనీ అడుగుతారు.

ఇంకానేమో ‘సీరాముని దైవేతను సట్టిం చెప్పమా!’ అని యిలా ఏడుస్తా అడుగుతారు.

ఇక్కడ నేఱ్చుకున్నా, మర్మిపోయి మళ్ళీ బట్టు అడుగుతారు. పాపం మనం చెప్పామా. వినరు.

రెండు రెళ్లు పద్మాలుగు కాదు. నుష్ట అటడ్చం చెప్పుతున్నావు, నిజెం చెప్పమా, అంటారు. పోనీగదాని మనం ఏడు అంటామా.....అదీ నిజెం కాదంటారు.

మొన్నో రేపో దీపావళి అంచే ఏంలూ? అని ఒక ప్రెవేటు మేఘర్లు అడిగాడా.....ఏడు బాగా శాతవాహులే.

నా దగ్గర చిన్నపుడు పనిచేశాడు. చాలా ఐదు రోలయుంటుంది. నిన్న కొత్త వాడొచ్చుడు వీడూ అడిగాడు.

పాతవాడికి చెప్పానురా. వెళ్లి వాడినడుగు లేపోతే మీ నాన్ననో, బాబాయినో అడుగు అన్నాను. మా బాబాయిని మాత్రం అడగొద్దు. ఎవరేనా తెండు పెడల సీతలు అడిగితేనే వాడు చెప్పుతాడూ - సీతలు అడిగితే పడమూడో ఎక్కుం కూడా చెప్పుతాడూ అని చెప్పాను.

కాదమ్మా బుడుగూ, నువ్వే చెప్పుమ్మా అని ఏడిచాడు మేఘ్పుట.

మా బామ్మ నడిగి బెల్లమ్ముక్కు పెడతానూ ఏడవకమ్మా అన్నాను.

లేకపోతే మా బామ్మ వత్తులపెట్లో కాణియో, ఫడకాలో ఉంది తీసుకో అన్నాను.

కాదమ్మా చెప్పాలి. ఒళ్లో నిన్న చెప్పానుగా. అదేచెప్పు అన్నాడు.

చూశావా, పచ్చి నిషెంకాదది. ఇళ్లోకూడా వాడే నన్నడిగాడు.

నేను పోనీగదాని చెప్పే, చీ రౌడీవదవా అని తిట్టి నెత్తిమీద ప్రవేటు చెప్పాడు.

తరవాత వాడేమిటో చెప్పాడు. మళ్ళీ ఇక్కడికొచ్చి మళ్ళీ అడిగాడు.

పోనీగదాని మళ్ళీ చెప్పే, మళ్ళీ ప్రవేటు చెప్పాడు. అప్పుడేవోఁ నేను గారిగా ఏడిచేశా.

బామ్యుచ్చి ప్రెవేటువాడికి గారిగా ప్రెవేటు చెప్పింది. అపుడేమో పాపం బాబాయొచ్చి, అన్న బామ్య అని బామ్యకి ప్రెవేటు చెప్పాడు.

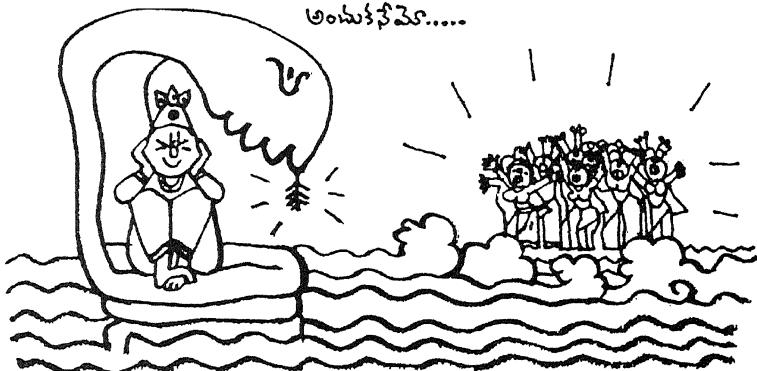
నాన్నిచ్చి వెదవకానా అమ్యుని (దీన్నే కొందరు బామ్యంటారులే) కోంబడతావా అని బాబాయికి గారిగా ప్రెవేటు చెప్పాడు.

అపుడు బామ్యుమో ‘అన్నా, కుర్రవెదవ, వాణ్ణిందుకు తిడతావురా’ అని నాన్నకి ప్రెవేటు చెప్పింది.

అపుడేమో అమ్యుచ్చి ‘ఉరేయ్ గోపాళం, నువ్వులా రండి’ అని గదిలోకి వచ్చి నాన్నకి ప్రెవేటు చెప్పింది.

శ్రీకృష్ణపుటి శాంతం పెంచ్చు డెస్ట్రిబ్యూషన్ లో ఇంస్టిట్యూట్స్ కి!

అంశుక్షేమో.....

పాపం ప్రెవేటు మేఘరు హాక్షిలిపోయి పారిపోయాడు.

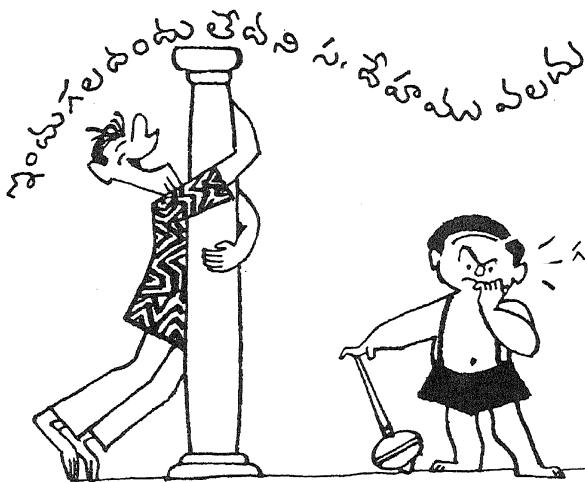
అపుడేమో. లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుదు యిలా నవ్వుతూ వచ్చి “ఏరా బుదుగూ, మీ యింట్లో యివాళే దీపావళా?” అన్నాడు.

అదన్నమాట. దీపావళంటే పేలవటం. అందరూ గారిగా ప్రెవేట్లు చెప్పేసుకుంటే. దీపావళి అంటారుట.

ఇలాని బాబాయికూడా చెప్పాడనుకో.

కాని ఇలా అయితే మా యింట్లోనూ, లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారింట్లోనూ, మీ యింట్లోనూ, సిసిమాల్సోనూ పేపరులోనూ (ఇవన్నీ బాబాయి చెప్పాడుతే) రోజు దీపావళి పండుగే అపుతుంది. గదా.

అందుకని శ్రీకృష్ణుడు ఇంకో దీపావళి పెట్టాలి. పాపం హాడికి వెయ్యి డెబ్బయ్య పది యిశ్చున్నాయటగా.

ఎక్కడి కెళ్లినా రోజు ప్రేవేట్. అంధికన్నా సత్యభామ గారిగా ప్రేవేట్ చెప్పేది గదా.

అందుకని ఏడాది కోసారేనా ఇంట్లో దీపావళి పండుగ
అపేసి - । చప్పుడులు వినబడకుండా ఇంధికన్నా
గాఅఅరిగా చప్పుడుచేసే టపాకాయలు పేల్చాలనీ, అదే
అసలు దీపావళి అని కిష్టుడు చెప్పాడన్నమాట.

బాబాయింకేదో పిచ్చికద చెప్పాడనుకో. అదికాదూ, ఆరోజున రెండు జెళ్లల సీతలన్నీ గుమ్మంలో కొచ్చి టపాకాయలు కాలుస్తాయి. ఇంచక్కా నవ్వుతాయి - మనం వాళ్ని చూస్తా రోడ్డుమీద వెళ్ళచ్చు - అప్పుడేమో రెండు జెళ్ల సీతలన్నీ దీపాలలా వెలుగుతాయా - అందుకని దీపావళి - హమ్మయ్య - అని చెప్పాడు బాబాయి.

బాబాయి మొహం, వాడు ఏ పండుగ అడిగినా ఇలాగే చెపాడు.

అట్లతద్దికీ సీతలే - దసరాకీ సీతలే - సంకురాతిలికీ సీతలే - చోగిమంటలకీ సీతలే - అన్నింటికీ సీతలే వాడికి.

అంతెందుకూ, మొన్న దేవుడిగుళ్లో తెక్కున్నానా.....నేనూ వస్తారా అని ఏడిస్తే బాబాయిని తీసికెళ్నానా.... ఎవరో వచ్చి, నువ్వేందుకురోయ్ అంటే - రెండుజెళ్ల సీత వుంటుందిగదా అన్నాడు.

నేను హాచెర పడిపోయి పిచ్చి బాబాయి. గుళ్లో దేవుడుంటాడురా రెండు జెళ్ల సీతలు కాపురా పిచ్చుడా అని చెప్పానా....వాడు మళ్ళీ గారిగా నవ్వేసి పిచ్చి వెధవా.....నా కళ్లు పెట్టుకు చూడరా, సీకు గుళ్లోనూ, రాయలోనూ, రష్ణలోనూ, అన్నింటిలోనూ, రెండుజెళ్లసీతలే కనపిస్తాయి అన్నాడు.

నేను వాడి కళ్ళజోడు పెట్టుకు చూశాను. సీతా లేదు,
సీతా లేదు. ఆసలేమి కనిపించలేదు.

మేఘరు మనికి గుండుమీద గారిగా ప్రెవేటు చెప్పినపుడు
వింకనిపిస్తుంది? అలా వుండన్నమాట.

ఏం చేస్తాం, బాబాయి కర్కు.....అసలు వాడెప్పుడూ ఇంతే.

నిన్నో రేపో మా గోపాలం వాడి మార్పులు చూసి
ఏరా నువ్వు కాలేజికెందుకు తెక్కున్నట్టు? అన్నాడా.....

రెండుజెళ్ళోతల్ని చూడ్డానికి అనేసి ఇలా నాలిక్కరుచుకు ఏడిశాడు.

పోకిరీ వెదవా అన్నాడు నాన్న. అలా అంటే నాకు తెలిదులే
యేం.....దీపావళి గురించి కదూ. పాపం నీకు చెప్ప
తానన్నాను. ఏవిటో నాకు వైసైనకొద్దీ మతిమరషు
వెక్కువయిపోతోందమ్మా - ఇలాని బామ్మంటుందిలే

బామ్మకూడా వైసైక్కువయి పోతోంది. అప్పు
డప్పుడు నాన్న కూడా వయసైక్కువయి పోతోంది. నా
కళ్ళజోడు ఎక్కడ పెట్టుపుర్రా అంటాడు, నెత్తిమీద
ఉండని మర్చిపోయి.

దీపావళి కేవిఱుంటే - టపాకాయలు బాగా
కాల్చులి. మరేయో అచి బాగా చినాలంటే ముందస్తుగా
రేడియో మూసెయ్యాలన్నమాట.

మందేకాదు. అద్దం విరిగిపోయన లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి రేడియో కూడా మూసెయ్యాలి.

కరెంటు పోయిందండీ అని చెప్పాలన్నమాట లేకపోతే లాపుపాటి
పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడు మల్లీ పెక్కేస్తాడు.

రెండు: మన్ని పొద్దున్నే కాల్చివ్యరసుకో. రేడియో దీపావళి అయితే
కానీ, ఒద్దని నాన్న వాళ్ళ అంటారుగదా.

అప్పడేయో కాళీడబ్బాలు తెచ్చి - ముందుగానే చూరుకి బాబాయిచేత
వేళ్ళాడగట్టమని - తరవాత రాళ్ళ అందులో వెయ్యాలి..... అడవాళ్ళ
వంటలు ఇలాగే చేస్తారుట.

మా అమ్మ కాదనుకో. అమ్మ బాగా చేస్తుంది.....అలాంటే బామ్మ క్రీపం.

మనికి కాణియో, ఫడణాలో ఇష్టుడు జాగ్రత.

.....మేం.....? ఒక్క సారి ముందుగానే రాళ్ళు తెచ్చి పడేసేసి, డబ్బాలు కట్టేదనుకో, అవి కాళ్ళ మీద పడతాయి.

ప్రభులు శాఖల్లో
కుతూ ఇంట్లల్ల.

జాగర్త.

మేం.....? ఆ డబ్బాలో రాళ్ళేసి కర్రలతో కొట్టి కాసేపు వూపితే అప్పుడు నాన్నా, బాబాయి అందరూ వచ్చేసి, రేడిమో ఆర్మేసి మనకి పెట్లో టపాకాయ లిస్తారు.

డబ్బు: నీకు నాన్న మీద, బాబాయిమీద కోపం వుందిగదా - అలాంటప్పుడు సీమ టపాకాయల గుత్తి అంటించి గాలిగా తిట్టియ్యా.

నిన్నేం చెయ్యరు. లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడికిది చెప్పాను. వాడు ఏడాదేడాది ఇలాగే చేస్తాడు.

ఫది: బాబాయి గాళ్ళకి ఒకటి చెప్పాలి. మతాబాలు కాలుస్తూ రెండు జెళ్ళ సీతల్ని చూడకే!....అని ఒకటి కాదు పది రెండు జెళ్ళ సీతల్ని కూడా చూడకూడదు. చిమ్మబుడ్డి కాలుస్తన్నా సరే.

నాలుగు: రెండు తెళ్ళ సీతల్ని చూస్తూ మతాబా కాల్పకు.

మతాబా తైటులో సీతలు బాగా కనబడతాయిగాని - వెధవా..... కుర్ర వెధవ్వి, నీ కెందుకురా ఇలాటి అడపిల్లల విషయాలు..... ఫో..... చదివేస్తున్నాడు పాపం.....

బామ్మలు తాటాకు టపాకాయలు చాలా కొనమంటారు. వీటిని పేలకపోయినా రేపు కడిగి నాలిక గిస్క్రూడానికి వాడవచ్చును.

బాబాయి: ఫో అమ్మా - తాటాకు టపాకాయలు ఒక్కటి కాణీ - కాణీ తాటాకుపెట్టి నాలిగీసుకుంచావా?

నాన్నా: పోరా వెధవా.....నీ బియే స్విఫీకేట్లు (ఇలాంటి నాకు తెలీదు)కన్న నయమే. బోల్లు రూపాయలు పెట్టాం. ఇప్పుడి నాలిగీసుకుందిగూడా పనికిరాదు.

ఏవిఎలో పెద్దాళ్ళమాబల్లో అర్థంపడ్డం ఉండదు. (ఇలాంటి నాకు అర్థం తెలీదనుకో)

కానీ మనం రేపో ఫదిరోజులకో టపాకాయలన్నీ అయిపోచూక - అట్టపెట్టెలూ. తడిసిపోయిన సీమ టపాకాయలూ కాలుస్తామ్మా....అపుడొచ్చి గాలిగా మనికి ప్రెవేటు చెప్పారు.

అదింకో దీపావళి -

అన్నట్లు ఈ మేడాది రెండు దీపావళిలున్నాయి తెలుసా....పాపం, మా ప్రెవేటు మాప్పొరు ఏకిచాడు కూడాను - ఒక్క దీపావళి కే ఏడుస్తున్నాను. రెండు దీపావళిల కేం చెయ్యనూ? అని.

మళ్ళీ ఏడవండి.....మీ స్వాలువాళ్లు జీతాలు సరిగ్గా ఇచ్చేదాకా అంతే నన్నాడు బాబాయి. ఇలాంటే ఏవిచ టో మనకి తెలీదనుకో.....శా జీతాలు గురించి అస్పులు తెలీదు.

జీతాలు ఇచ్చినందుకు కొండరేడుస్తారుట. ఇవ్వనందుకు కొండరేడుస్తారుట. ఇలాని నాన్న చెప్పాడు. కాని రెండు దీపావళులు వస్తే మాత్రరం ఏడవకూడదుట.

ఎందుకంటే చైనాలో, పాకిస్తాన్ లో (ఇలాంటే వూళ్లని నాన్న చెప్పాడు) వాళ్లందరూ పేద్ద దీపావళి చెయ్యాలని చూస్తున్నారులు - వాళ్లు అది చేస్తే ఇంక. అంధారులో అంధారులో పేద్ద పేద్ద టుపాకాయలతో పేఎఎఎిద్ద దీపావళి చేస్తారుట.

అది చేస్తే ఇంక టుపాకాయ లండవు. దీపావళులుకూడా అస్పులుండవుట.
అందికనేమో కావలిస్తే చిన్న చిన్న దీపావళిలు ఏడాదికి రెండో, ఫదోచేసుకుని అంధరూ హోయగా ఉండండీ - అంత పెద్దదివోద్దూ.....బుల్లి బుల్లి టుపాకాయల్లేతే చాలారోజులొస్తాయి..... పెద్దవోద్దూ.....
అమృబాబోయ్ ప్రెవేటు మేష్టరు.....తలుపేసేయ్.....ఏవండీ! మా బడుగుకి పాపం, జెరవండీ....
కుర్రవెదవఇవాళ ప్రెవేటోద్దూ తెండి.....నెనే నాండి.....నేను మా నాన్నని.....

చదూసంచేలంటే - ఇప్పుడు మీ బాబాయి ఉన్నాడా, వాడి దగ్గర ఉండవు, అవన్నమాట.
దీన్నే బామ్మలు చదూసంజూ అంటారు. నాన్నలేమో - అలాంటే గోపాళం అన్నమాట. ఏం.
వాళ్లిమో చదూ సంజే అంటారన్నమాట.

ఇవి మరి బాబాయి దగ్గర తేవగదా? వాడి దగ్గర బుద్ది, డబ్బులుకూడా తేవుట.

కాని ఒకటో ప్పదో అయిడియా లంటాయి అయిడియాలంటే నాకు తెలీదు.

ఇంకానేమో కావెట్లులు, సిగరెట్లులు ఉంటాయి. కావెట్లులంచే అని చూచ్చానికి కాయుతొలలొ ఉంటాయన్న మాట.

సిగరెట్లులు తెల్గగా ఉంటాయి. అగరెత్తులు నల్గగా ఉంటాయి. అగరెత్తులు గోడ మీద గుచ్చి కాలుస్తారు. ఇవేమో నోట్లో గుచ్చి కాలుస్తారు.

ఇవి మొగాళై కాలుస్తారుట. బామ్మ అగరెత్తులు కాలుస్తుంది.

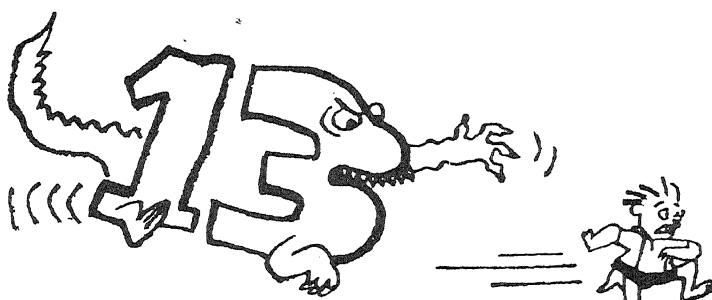
రెండుజెళ్ల సీతకూడా సిగరెట్లులు కాల్పుదుట. అయినా బామ్మ రేపో ఇప్పుడో కూడా దాన్ని అరుగుమీంచి చూసి యిలా నవ్వేసింది గదా.

చూడూ, చూడూ మొగరాయల్లా ఎలా నడుస్తోందో అంది.

అప్పుడేమో నేను పరిగేరుకెళ్లి సీతని అడిగానుగదా సీతా నువ్వు సిగరెత్తులు కాలుస్తావుగదా అని. హో అని అది హచెరపడి హోయేసింది.

ఎవర్చైప్పుల్రా అంది. మా బామ్మ చెప్పింది అన్నాను. అప్పుడేమో రెండు జెళ్ల సీత బాబాయికి రోడ్డుమీద ప్రెవేటు చెప్పేసింది ఖోషంగా.

ప్రెవేటు చెప్పడం అంచే కొట్టడం అన్నమాట. ఇలా మొట్టికాయ కొట్టి, చెపులు మెలిపెట్టి వాన్న అంటారూ అది.

మంచిగీఠ చండ్లుండిచెట లాశోతే అస్టం!

పాపం నాకు చిన్నప్పుడు కుంచెం ఫదిమండో ఒక మందో ప్రెవేటు మేష్టర్లోచ్చారుగదా.

కాని బృయపడి పారిపోయారులే.

కొట్టుకుండా తిట్టినా కూడా ప్రెవేటు చెప్పడమే ఏం. రెండు జెళ్ల సీత బాబాయికి ప్రెవేటు చెప్పేసిందా.

మరేమో బాబాయి నాకు గుండుమీద కుంచెం ప్రెవేటు చెప్పి పరిగేరుకుని బామ్మ దగ్గరి కెళ్లాడు. (బామ్మకి మడిగదా. అందికని దూరంగా ఉంది) గారిగా అరిచి ప్రెవేటు చెప్పేశాడు.

అప్పుడేమో బామయ్యంకా గారిగా అరిచి వాడికి ప్రెవేటు చెప్పేసి తాతగారి కుఠో దగ్గరికణి ఇలా ఏడిచేసింది.

అప్పుడేమో మా గోపాళంకూడా వచ్చి బాబాయికి ప్రెవేటు చెప్పేశాడు. చదూ సంజైల్లోవా అలానేసి భోష్టుడేశాడు.

ఈ చదూసంజైలు లాకపోతే అస్యులు దేంజరుట. దేంజరంటే మనకి తెలీదు.

కానీ యిని మందగ్గిర లాకపోతే మనికి - అంటే బాబాయికితే - రెండు జెళ్ల సీత నిచ్చి పెళ్లి చెయ్యరన్నమాట.

కానీ పెళ్లికూడా దేంజైరుట. ఇలాని లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడు చెప్పాడు. హాయిగా చదూసంజై లేకపోతే లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి నిచ్చి పెళ్లి చెయ్యరుట.

అప్పుడేమో ఇంచక్కా జెటుకాబండీయో, టైలింజనో తోలుకొని పోలిసు వాడిలా కూచుని పేపరు చదువుకోవచ్చుట. ఇలాని వాడు చెప్పాడు. వాడు చాలా మంచివాడు. నా కీష్టం కుంఘం గుండుంటుందనుకో.

మా నాన్న ఆఫీసులో విగ్గులేని ఎముడు లేడూ వాడికీ గుండుంటుంది. విగ్గులేని ఎముడంటే మేనేజరుట. ఇలాని మా నాన్న చెప్పాడు. మేనేజరంటే నాకు తెలీదు.

కానీ వురైయ్, నువ్వు సీ గాన పెసూనాంబని పెళ్లి చేసుకోవాలనుకో. అప్పుడు మందగ్గిర చదూసంజైలు ఉండాలిట. లాపోతే పెళ్లి చెయ్యరుట.

అనగనగా వో రాజు లేడూ? వాడి కొడుకు పాపం రాజుకుమార్తిని ఫెళ్లి చేసుకోవాలా?

అప్పుడు వాడు ఫదిమందో, నూరుమందో రాచ్చసులిని చంపాలిగదా ముందర. మనంకూడా అంతేనట -

కానీ యిప్పుడు రాచ్చసులు అయిపోయారు. చంపడానికిలేరుట. అందుకని యిప్పుడేమో మనం పదమూడో ఎక్కుం, సిలిపాటం ఇవన్నీ చదువుకోవాలిట. అవి వచ్చేప్పే రాచ్చసులు చచ్చిపోతారుట.

మనం బాగా చదూకుని ప్పది కాణీలో వంద కాణీలో తెచ్చినా రాచ్చసులు చచ్చిపోతారుట. లాపోతే సీగానపెసూనాంబ నిచ్చి పెళ్లిచ్చెరన్నమాట. ఇలాని మా రాద చెప్పింది. రాధంటే అమ్మలే.

అందికని వెదవది చదూసంజైలు మందగ్గిర లాకపోతే ఇష్టుంట. అసలవి లాకపోతే పెళ్లి చెయ్యర్ల.

పెళ్లంటే సీగానపెసూనాంబ బండరావుదు, ఇంకానేమో వాళ్ల సీత మనందరం అడుకోడం, పెళ్లేకాదు జీవితం కూడా ఇష్టుంట ఇవి లేపోతే.

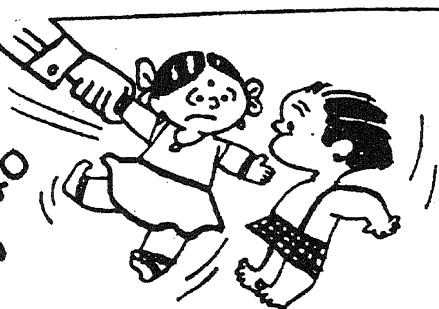
జీవితం అంటే నాకు తెలీదు. ఇలాని బాబాయి అంటాడు. రెండుజెళ్ల సీత నవ్వకపోతే.

ఏం, పదమూడో ఎక్కుం ఇద చెప్పనూ.

అనగనగనగనగనగన.....

ఏం, ఇద చెప్పేస్తా నంతే, అనగనగనగనగనగ.....

రిప్పులుకు...
పదమూడ్ వక్క
ఎదు...

మాత్రమే! చెంగి మాత్రమే
చేసు వల్ల తేడు అయింటన్ తేపు
మాత్రమే చేసు చెంగుల్లు ద్వారా విజ్ఞానికి
శక్తి పోతుండు - నిష్టార్థా లభి.....

చీమాక్కుకు సాపీ - కేమి కేమి ఫిక్కులకు
యెలుచేస్తున్నావి తెలిసే - అప్పుకు
అస్థి ప్రియులు గుంపే కొం - ఏం!

చెంగుల్లు - వేసు చెంగుల్లు వల్ల ద్వారా
శీళం ఉన్న చెంగుల్లు - అస్థి గుండు
గుండు గుండు గుండు గుండు.....

గుండు గుండు
గుండు గుండు

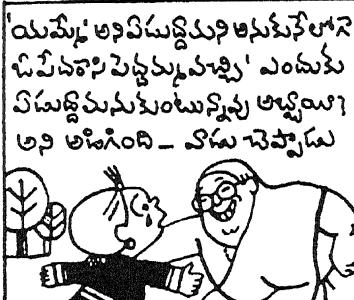
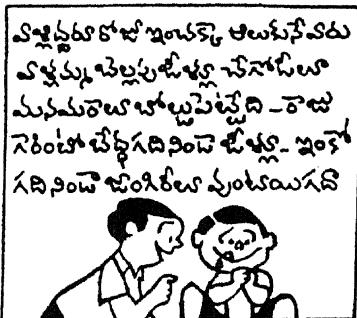
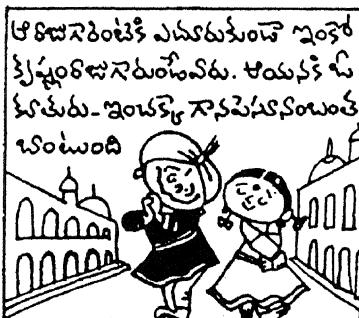
13

మర్మి మర్మి - అస్థి గుండు గుండు - అస్థి ప్రియులు
చెంగుల్లు కేసుము - నీలా అస్థి గుండు గుండు
యెంగుంటు గుండు - నీలా

చెంగుల్లు చెంగుల్లు - చెంగుల్లు ప్రియులు
చెంగుల్లు చెంగుల్లు - అస్థి గుండు గుండు
గుండు - నీలా చెంగుల్లు చెంగుల్లు - నీలా చెంగుల్లు
యెంగుంటు గుండు - నీలా చెంగుల్లు చెంగుల్లు
చెంగుల్లు చెంగుల్లు - నీలా చెంగుల్లు చెంగుల్లు

ఒముకప్పుకు... త్వరితమైన కోటి యసరిగు

ఇంకొన్ని అధిమాయిదుల్లో కొచ్చుపుణ్ణి

శ్వాసపెట్టికొన్నికి... కొ... కొ... కొ... కొ...

ఎండ్రుల్లో యాయాచు ఆ క్రీచుపుగు

ఎండ్రుల్లో కోటి... కొచ్చుపుణ్ణి

ఎండ్రుల్లో కొచ్చుపుణ్ణి

ఎండ్రుల్లో కొచ్చుపుణ్ణి

కొచ్చుపుణ్ణి శ్వాసింధి వేసిలు గుండు

ఎండ్రుల్లో కొచ్చుపుణ్ణి.

ఎండ్రుల్లో కొచ్చుపుణ్ణి

శ్వాసింధి కొచ్చుపుణ్ణి

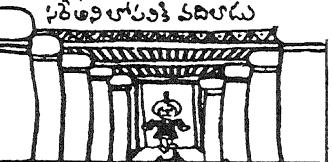
మాట్లాడు కొచ్చుపుణ్ణి!

ఎండ్రుల్లో శ్వాసింధి కొచ్చుపుణ్ణి లేది ఆ

మాట్లాడు శ్వాసింధి కొచ్చుపుణ్ణి లేది ఆ

శ్వాసింధి కొచ్చుపుణ్ణి లేది ఆ

శ్వాసింధి కొచ్చుపుణ్ణి లేది ఆ

ఎండ్రుల్లో శ్వాసింధి కొచ్చుపుణ్ణి

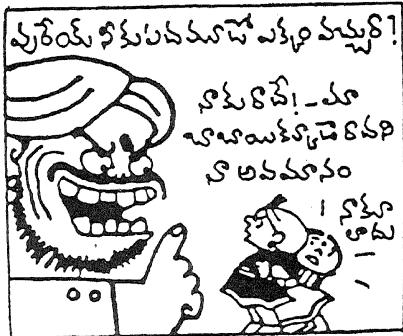

ఎండ్రుల్లో శ్వాసింధి కొచ్చుపుణ్ణి

ఎండ్రుల్లో శ్వాసింధి కొచ్చుపుణ్ణి

ఎండ్రుల్లో శ్వాసింధి కొచ్చుపుణ్ణి

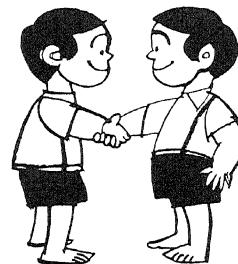
ఎండ్రుల్లో శ్వాసింధి కొచ్చుపుణ్ణి

మేం అందరం రేపో మూడ్రోలకో కురో తీంచుకున్నాంగదా. ఇందులో ముంంధర ఉన్న బొమ్మ నేను. నేను అంంధరికన్న చిన్నవాడిలా ఉన్నాను కాని, సీగానపెసూనాంబకన్న పెద్దవాడినిగదా. యేం. అంధరికన్న సీగానపెసూనాంబా, నా కన్నా, మా నాన్నకన్న అమ్మై చాలా భాషుంది. అమ్మై చాలా మంచిది కూడా. తరవాత నాన్న చాలా మంచివాడు. నేను బంగారుతండ్రీ అంటారు వాళ్లు. బామ్మ కూడా ఒక్కోసారి అంటుందనుకో. బామ్మంచే నావెనకాల కూచుంది అదన్నమాట. బామ్మముందర సీగానపెసూనాంబా, నేను. బామ్మ పక్కన లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు ముగుడు. వెనళ్లాల బాబాయి నించున్నాడుగదా. యేం. ఈ చివ్వర ఓటి లేదూ. అదే లాపుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు. చాలా లాపుగదా. అందికనే కురోలో లాపుపాటి పిన్నిగారు అంతూ లేదు. కుంచెం ఉంది. ఇంకా చాలా బోల్లు పిన్నిగారు కురో చివర అవతల (మనికి కనబదులే) ఉందన్నమాట. పిన్నిగారు ఇందులో పడితే వెనకాల బాబాయి తలకాయ ఎగిరిపోతుందని కురోవాడు చెప్పాడు. వాడు చాలా పొడుగుకడా. మరేమో పిన్నిగారు చాలా లాపు. నా తలకాయలేకపోతే కొరేస్తాను అని కురోవాడికి ప్రెవేటు చెప్పేశాడు బాబాయి. అందుకని బోల్లు బాబాయిని ఉంచి కుంచెం లాపుపాటి పిన్నిగారిని తీసేశాడు కురోవాడు. అదీ సంగతి.

మిళ్లుపో తెంటులు
ప్రత్యక్ష స్వామ్యం - 3

చందుల్లు